

ஒப்பீடு

வள்ளலின் உள்ளத்தாமரையின் பைந்தேன்
பெருக்கு மகாதேவமாலை

வள்ளலின் உள்ளத்தாமரையின் செந்தேன்
பெருக்கு அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல்

தோத்திரம் செய்யத்துணை புரிவது மகாதேவமாலை
பாராயணம் செய்யத் துணைபுரிவது அகவல்

ஐந்தாம் திருமுறையில் சிறந்தபகுதி மகாதேவமாலை
ஆறாம் திருமுறையில் சிறந்தபகுதி அகவல்

மன உருக்கத்தைத் தருவது மகாதேவமாலை
ஆன்ம உருக்கத்தைத் தருவது அகவல்

திருச்சிற்றம்பலம்

சூர்யா பிரிண்டர்ஸ் வடலூர், செல்: 9367197671, 9443576739.

உ.
திருச்சிற்றம்பலம்
இராமலிங்கர் துணை

திருவருட்பா மகாதேவமாலை

ஆசிரியர்
இராமலிங்க அழகர்

உ. ஸ்ரீயாசிரியர்
வள்ளற்பெருமானின் மாணாக்கர்
வேங்கடசுப்பும் பிள்ளை

வெளியீடு
வள்ளலார் இளைஞர் மன்றம்
கோட்டைக்கரை, வடலூர் - 607 303.

உ

ஒளிமயம் திருச்சிற்றம்பலம் இராமலிங்கர் துணை

முன்னுரை:

திருஒற்றியூர் எழுத்தறியும் பெருமானுக்கு மகாதேவர் என்பது ஒரு பெயர். அப்பெயரோ தில்லை அம்பலவரையும் தித்திக்கச் செய்யும் பெயருமாகும். அத்தகைய மகாதேவரின் சொரு ரூப சுபாவங்களை எடுத்து ஓதுகிறது இந்த இனிய மகா தேவ மாலை. அது கடவுளின் புகழினையும் ஆன்மாவின் இகழினையும் விசாரிப்பதில் இணையற்று விளங்குகிறது. அதன் மூலம் ஆன்மிக கருத்துகள் யாவும் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. அதற்கு வள்ளலின் மாணவராம் அரன் வாயில் வேங்கட சுப்புப்பிள்ளை உரை வகுத்துள்ளார். அதனைத் தழுவி உருவாக்கம் பெற்றுள்ளதே இந்த நூல்

இங்ஙனம்

மன்ற ஆசிரியர் குழு வினர்
வள்ளலார் இளைஞர் மன்றம்

கோட்டைக்கரை

வடலூர்.

உ

திருவருட்பா - முதல்திருமுறை-மகாதேவமாலை காப்புப்பாடல்

கருணைநிறைந் தகம்புறமும் துளம்பிவழிந்
துயிர்க்கெல்லாம் களைகண் ஆகித்
தெருள்நிறைந்த இன்பநிலை வளர்க்கின்ற
கண்ணுடையோய்! சிதையா ஞானப்
பொருள்நிறைந்த மறையமுதம் பொழிகின்ற
மலர்வாயோய்! பொய்ய னேன்றன்
மருள்நிறைந்த மனக்கருங்கற் பாரையும்உட்
கசிந்துருக்கும் வடிவத் தோயே.

பொழிப்புரை: காருண்யம் நிரம்பி உள்ளும் புறமும் துளம்பிப் பெருகிப் பாய்ந்து அசரசர உயிர்கள் அனைத் தினுக்கும் புகலிடமாகிப் பக்குவ தெளிவு பூரணமாக நித்திய இன்பநிலையினை எப்போதும் வளர்த்துப் பாதுகாக்கின்ற அருள்கண்களை உடையவனே.

அழியாத சன்மார்க்க ஞானார்த்தம் உடைய வேதமெய்மொழி களாகிய தேன் அமிர்த்தத்தைப் பொழிந்தருளும் செந்தாமரை போன்ற திருவாயை உடையவனே.

யாவிலும் பொய்யனாகிய எனது நெஞ்சுக்கருங்கல்லையும் கூடநெகிழ்ந்துருக்கும் தூயவண் மேனியை உடையவனே. உமக்கே எமது பணிந்த வணக்கம் உரியதாகுக.

குறிப்புரை: குணமாகிய அருளும், குணியாகிய சிவமும், உயிரும் உடலும் போலக் கூடி நின்று உயிர்க்கு உபகரிக்கு முறைமையை இது உணர்த்துகின்றது. நிலைபேறுடைய தத்துவபுலனங்கள் அனைத்து மாகியும் அந்தந்தபுலனங்களில் விளங்குகின்ற ஆன்மாக்களாகியும் ஆன்மாக்களின் உள்ளீடாகிய பரமான்மஜோதியாகியும் அதனால் கலகமறியாத மெய் ஞானமாகியும் அதன் பயனதாகிய முத்தியாகியும் அத்துடன் நித்தியமான அருட்கண் ஆகியும் விளங்கும் ஞானவொளியாகியும் அதனினும் மேலாகிய பரவொளியாகியும் ஆகி ஈடுஇணையில்லாதாகியும் அளவிடப்படாத ஞானானந்தமாகியும் அத்துடன் சச்சிதானந்தமாகியும் அமர்ந்தருளுளிய எம்மகாதேவனே உமக்கேளம் வணக்கம்.

பாடல் - 1

உலகநிலை முழுதாகி ஆங்காங் குள்ள
 உயிராகி உயிர்க்குயிராம் ஒளிதான் ஆகிக்
 கலகநிலை அறியாத காட்சி யாகிக்
 கதியாகி மெய்ஞ்ஞானக் கண்ண தாகி
 இலகுசிதா காசமதாய்ப் பரமா காச
 இயல்பாகி இணையொன்றும் இல்லா தாகி
 அலகில்அறி வானந்த மாகிச் சச்சி
 தானந்த மயமாகி அமர்ந்த தேவே

பொழிப்புரை: புவனங்கள், நிலைத்திருக்கு நிலைகளாகிய தத்துவங்கள், அனைத்தும் ஆகியும், அந்த அந்தப் புவனங்களில் இருக்கின்ற ஆன்மாக்களாகியும், அந்த ஆன்மாக்களுக்குப் பரமான்மாவாகின்ற சோதியாகியும், அமைதியின்மையின் நிலைதோன்றாத அஃதாவது அமைதி நிரம்பிய ஞானமாகியும், ஞேயமென்னும் முத்தாகியும் நித்தமாகிய ஞானநேத்திரம் ஆகியும் விளங்குகின்ற, ஞானவெளியாகியும், மேலாகிய பரவெளியின் இயற்கையாகியும் நிகராகிய தொருபொருளும், உடைத்தாயிராததாகியும், அளவில்லாத ஞானானந்தம் ஆகியும் நித்தியமாயுள்ள பொருளென்னும் சத்தின் மயமும், முற்றுமுணர்ந்த தென்னும் சித்தின் மயமும், வரம்பிலின்ப முடைமை யென்னும் ஆனந்தமயமுமாகியும் பொருத்திய, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: ஆன்மாவே சிற்சபையாக வீற்றிருந்து, அவைகட்கு உணர்வு விளங்க உணர்த்தியும், இச்சை செயல்கள் நிகழ்ச்சங்கற்பித்தும், அசைத்தும் உபகரிக்கும் பரஞ்சோதி துன்பம் அறியாததாய்த் தன்னை அடைந்தார் மாட்டுத் துன்பம் துடைத்துப் பேரின்பம் தருவதாய் உள்ளது இதன் மூலம் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

பாடல் - 2

உலகமெலாந் தனிநிறைந்த உண்மை யாகி
 யோகியர்தம் அநுபவத்தின் உவப்பாய் என்றும்
 கலகமுறா உபசாந்த நிலைய தாகிக்
 களங்கமற்ற அருண்ஞானக் காட்சி யாகி
 விலகலுறா நிபிடஆ னந்த மாகி
 மீதானத் தொளிர்கின்ற விளக்க மாகி
 இலகுபரா பரமாய்சிற் பரமாய் அன்பர்
 இதயமலர் மீதிருந்த இன்பத் தேவே.

பொழிப்புரை: எல்லா வுலகங்களிலும், ஏகமாய், வியாபித்த, என்றும் உள்ள பொருளாகியும், சிவயோகிகள், தமது, சுவானுபுதியிலுதிக்கின்ற, மகிழ்ச்சியாகியும், எக்காலத்தும், குழப்பம் அல்லது மலைவு, அடையாத, தொழிலற்ற, விசிராந்தி நிலையினை யுடையதாகியும், குற்றம் நீங்கிய, பதிஞானத்தினையுடைய, சேவை யாகியும், நீங்குதலில்லாத, பதமுத்தியின்பங்கடந்த பரமுத்தியின்பமாகியும், ஆதாரங்களைக் கடந்த விடத்தில், பிரகாசிக்கின்ற, இயற்கை விளக்கமுடையதாகியும், விளங்காநின்ற, பராபரவத்துவாகியும், ஞானசொருபமுடையபரமாகியும், அன்புடைய அடியாரது, மனமாகிய தாமரையின்மேல், எழுந்தருளியிருந்த, இன்ப சொருபியாகிய மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: கருவிகரணங்களோய். ஆணவ. இருள் நீங்க அருளினால் ஆன்மரூப உணர்வுற்று, அதனைத் தரிசித்து, அது தூயதாகப் பெற்று, வாதனைகள் நீங்கி, திரையற்ற நீர்போல் தெளிந்த சிந்தையின் நிலை இதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பாடல் - 3

வித்தாகி முளையாகி விளைவ தாகி
 விளைவிக்கும் பொருளாகி மேலு மாகிக்
 கொத்தாகிப் பயனாகிக் கொள்வோ னாகிக்
 குறைவாகி நிறைவாகிக் குறைவி லாத
 சத்தாகிச் சித்தாகி இன்ப மாகிச்
 சதாநிலையாய் எவ்வுயிர்க்குஞ் சாட்சி யாகி
 முத்தாகி மாணிக்க மாகித் தெய்வ
 முழுவயிரத் தணிமணியாய் முளைத்த தேவே

பொழிப்புரை: (மாயையாகிய) விதையாகியும், (உலகமாகிய) அங்குரமாகியும், தோன்றுகின்ற (இருதிணை யைம்பான் மூவிடங்களுக்குரிய) சராசரப்பொருளாகியும், தோற்றுவிக்கும் ஆற்றலுடைய சத்தியாகியும், அந்தச் சத்தியுடனின்ற சிவமும் ஆகியும், ஆணவம், கன்மம், மாயை, மாயேயம், திரோதையென்னும் ஐவகைப் பாசக்கொத்தாகியும், (தனு கரணங்களுடன் கூடிப் புவனங்களிலிருந்து அனுபவிக்கப்படும்) இன்பதுன்பப் போகங்களாகியும், இரு வினைப்பயன்களையும் அனுபவிக்குஞ் சீவனுமாகியும் குறைவினையுடையதாகியும், எங்கு நிறைகின்ற பரிபூரணமாகியும், தனது சுபாவத்திற் குறைதலில்லாத, சத்துப் பொருளாகியும், வியாபக விளக்கமுடைய சித்துப்பொருளாகியும், ஆனந்தப்பொருளாகியும், சதா நிலையாக வுள்ளதாகியும், எல்லா உயிர்களுக்கும், அவற்றினுள்ளிருந்து அவற்றின் இச்சைகளையும் தொழில்களையும், காண்கின்ற சாட்சியாகியும், முத்தினையும், தெய்வீகமுடைய, ஒப்பற்ற, தொளைக்கப்படாத வச்சிரமணியாகியும், தானே தோன்றிய அல்லது சுயம்புவான, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: உயிர்கள் தோன்றிய காலந் தொட்டு வீடு அடையுங்காறும் அவற்றின் உள்ளத்தில் நீங்காது, அவற்றின் அறிவிச்சை செயல்களையும் அவத்தைகளையும் அவற்றின் சன்ன மரணங்களையும் சர்வ காலமும் உறங்குதலின்றிக் கண்டு நிற்கும் சாட்சியே கடவுள்.

பாடல் - 4

வேதாந்த நிலையாகிச் சித்தாந் தத்தின்
 மெய்யாகிச் சமரசத்தின் விவேக மாகி
 நாதாந்த வெளியாகி முத்தாந் தத்தின்
 நடுவாகி நவநிலைக்கு நண்ணா தாகி
 மூதாண்ட கோடியெல்லாம் தாங்கி நின்ற
 முதலாகி மனாதீத முத்தி யாகி
 வாதாண்ட சமயநெறிக் கமையா தென்றும்
 மவுனவியோ மத்தினிடை வயங்குத் தேவே.

பொழிப்புரை: வேத முடிபிலுள்ள, சாசுவதப்பொருளாகியும், ஆகமத்தின், சத்தியப்பொருளாகியும், சமரச நெறியினுடைய, ஞானமாகியும், நாத தத்துவத்தின் முடிவில், ஆகாசமாகியும், முத்தி முடிவில், நடுவி லிருப்பதாகியும், ஒன்பதுவகை நிலைகட்கும், பொருந்தாது மேற்பட்ட தாகியும், பழமையாயுள்ள அண்ட கோடிகள் அனைத்தையும், பாதுகாத்து நிற்கின்ற, பதியாகியும், மனதிற்கு அகோசரமான, பேரின்ப வீடாகியும், ஒன்றோடொன்று மாறு பட்டுத்தருக்கஞ் செய்கின்ற, சமய சன்மார்க்கங்களுக்குள், அமைந்திராததாகியும், மவுனமாகிய, வெளியினடுவில், விளங்கா நிற்கும், மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் தனக்கு வேறாக உள்ளனவென்றும், சடமென்றும், தான் நித்தியமாயுள்ள அறிவென்றும், தன்னையம் அவற்றையும் வேறுபிரித்துக் காணா வண்ணம் மறைந்து நின்றது ஆணவ மலமென்றும். அருள் உணர்த்த உணர்ந்து, தன்னுருவைக் கண்டு, தரிசித்து, யான் எனது என்னும் பற்றொழிந்து சுட்டுப் போதங் கழன்று நிற்பதாகிய தூய்மை அடைந்து சிவத்தின் உண்மையும் முதன்மையும் தன்னுள் உணர்ந்து, கண்டு கூடி நிற்கும் நிலை இதில் சுட்டுப்பட்டுள்ளது.

பாடல் - 5

தோன்றுதுவி தாத்துவித மாய்வி சிட்டாத்
 துவிதமாய்க் கேவலாத் துவித மாகிச்
 சான்றசுத்தாத் துவிதமாய்ச் சுத்தந் தோய்ந்த
 சமரசாத் துவிதமாய்த் தன்னை யன்றி
 ஊன்றுநிலை வேறொன்று மிலதாய் என்றும்
 உள்ளதாய் நிரதிசய உணர்வாய் எல்லாம்
 ஈன்றருளுந் தாயாகித் தந்தை யாகி
 எழிற்குருவாய்த் தெய்வதமாய் இலங்குத் தேவே.

பொழிப்புரை: வெளிப்பட்ட துவித நெறியாகியும் அத்துவித நெறியாகியும், விசிட்டாத்துவித நெறியாகியும், கேவலாத்துவித நெறியாகியும், குணமிக்க, சுத்தாத்துவித நெறியாகியும், சுத்தம் பொருந்திய சமரசாத்துவித நெறியாகியும், தன்னை யல்லாமல், எவ்வுயிர்களும் ஊன்றுதற்கான ஆதாரம், பிறிதொருபொருளும் இல்லாததாகியும், எக்காலத்தினும், நிலைத்துள்ள பொருளாகியும், எப்பொருளையுங்கண்டு அதிசயித்தலில்லாத அறிவாகியும், எல்லாவுயிர்களையும், படைத்தருள்கின்ற, மாதாவாகியும், பிதாவாகியும், அழகினையுடைய, ஆசாரியனாகியும், வழிபடுகடவுளாகியும், விளங்காநின்ற, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: எல்லா உயிர்களுக்கும் அம்மையும் அப்பனும் ஆரியனும், ஆதிபகவனும் தானேயாகி விளங்குந் தெய்வம். அது நித்திய அநித்திய வஸ்து விவேகம் உதிக்கச் செய்து நம்மையும் தலைவனையும் அறிய அறிவித்துத் தொண்டு கொள்ளும்.

பாடல் - 6

பரமாகிச் சூக்குமமாய்த் தூல மாகிப்
 பரமார்த்த நிலையாகிப் பதத்தின் மேலாம்
 சிரமாகித் திருவருளாம் வெளியாய் ஆன்ம
 சிற்சத்தி யாய்ப்பரையின் செம்மை யாகித்
 திரமாகித் தற்போத நிவர்த்தி யாகிச்
 சிவமாகிச் சிவாநுபவச் செல்வ மாகி
 அரமாகி ஆனந்த போத மாகி
 ஆனந்தா தீதமதாய் அமர்ந்த தேவே.

பொழிப்புரை: அவ்யாக்ருதனென்னும் சர்வசங்கார காரணனாகியும், இரணிய கருப்பனாகியும், விராட்புருடனாகியும், இயற்கையுண்மைப்பரசொருபமாகியும், தத்பத தொம்பத அசிபதங்கட்கு, மேலாகிய, முடிவிலுள்ள சிவ தூரிய பொருளாகியும், திருவருளாகின்ற, ஆகாசமாகியும், ஆன்மாவின் ஞானசக்தியாகியும், பராசத்தியினது, நடு நிற்கும் பெருமையுடையதாகியும், நித்தியமாகியும், தற்போத நீங்கின விடமாகியும், சர்வமங்களாகாரப் பொருள் என்னும் சிவமாகியும், சிவானுபவமாகிய மகைசுவரியமாகியும் பாசங்களையரிப்பதாகியும், ஆனந்தஞான சொரூபமாகியும், வரம்பில்லாத இன்பமுடைய பொருளாகியும், பொருந்திய மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: இரும்பு முதலிய தாதுப் பொருட்களைப் பொடி படுத்தும் வன்மையுடைய அரம் போன்று வலிய பாசங்களைச் சிதைக்கும் அருள்வன்மையுடைய பராபரத்துக்கும் பராபரைக்குமுள்ள தாதான்மியக்கலப்பு பற்றி விளக்குவது இப்பாடல்.

பாடல் -7

இந்தியமாய்க் கரணாதி அனைத்து மாகி
 இயல்புருட னாய்க்கால பரமு மாகிப்
 பந்தமற்ற வியோமமாய்ப் பரமாய் அப்பால்
 பரம்பரமாய் விசுவமுண்ட பான்மை யாகி
 வந்தஉப சாந்தமதாய் மவுன மாகி
 மகாமவுன நிலையாகி வயங்கா நின்ற
 அந்தமில்லெதாம் பதமாய்த்தற் பதமாய் ஒன்றும்
 அசிபதமாய் அதீதமாய் அமர்ந்த தேவே.

பொழிப்புரை: ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களாகியும், மனமுதலிய அந்தக்கரணங்களும் பிறதத்துவங்களெல்லாமாகியும், பொருந்திய, சர்வஞ்ஞத்துவமுதலியவுபாதிகளையுடைய விராட்புருடனாகியும், சர்வ சிருட்டிமுதலிய உபாதிகளையுடைய இரணியகர்ப்பனென்னும் காலபரமும் ஆகியும், பாசத்தளையகன்ற, சர்வ சங்காரமாகிய வோருபாதியுடைய பர சுமுத்தியபிமானி யென்னும் அவ்யாக்ருதனாகியும், துரியாதீதத்தில் விளங்கும் அதுவென்னும் பர வத்துவாகியும், அந்நிலையின்மேல், பிரபஞ்சப்பற்று முழுதும் அற்ற பரத்தின் மேற்பட்ட சிற்சொலிதையென்னும் பரம்பரமாகியும், சகசகமுழுவதும், விழுங்கிய, தன்மையுடைய விசுவக்கிராச நிலைக்குரிய பிரசாபத்தியனாகியும், முறையாக வந்த, பரமாதீதமாய்ச் சாந்தப்படும் சிவசுமுத்தியாகியும், மனமிறந்த மவுன நிலையாகியும், விளங்காநின்ற, முடிவில்லாத, நீ யென்னும் சீவனை யுணர்த்தும் தொம்பதமாகியும், அது வென்னும் பரத்தை யுணர்த்தும் தற்பதமாகியும், ஐக்கியப்படுகின்ற, சிவம் ஆனாய் என்னும் பொருளையுணர்த்தும் அசிபதமாகியும், வாக்குமனாதீதமாகியும், முத்தியுலகிற் பொருந்திய மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: சிவனுக்குப் பரன் தேகமாயும், நிற்பதை விளக்குகிறது.

பாடல் - 8

நின்மயமாய் என்மயமாய் ஒன்றுங் காட்டா
 நிராமயமாய் நிருவிகற்ப நிலையாய் மேலாம்
 தன்மயமாய் தற்பரமாய் விமல மாகித்
 தடத்தமாய்ச் சொரூபமாய்ச் சகச மாகிச்
 சின்மயமாய்ச் சிற்பரமாய் அசல மாகிச்
 சிற்சொலித மாய்அகண்ட சிவமாய் எங்கும்
 மன்மயமாய் வாசகா தீதமாகி
 மனாதீத மாய்அமர்ந்த தேவே.

பொழிப்புரை: நினது நீ யென்னும் பொருண்மயமாகியும், எனது யான் என்னும் பொருண்மயமாகியும், தனக்கு அன்னியமாக பொருபொருளையுங் காட்டாத, நோயற்ற வாழ்வுடைப்பொருளாகியும் விகற்பமில்லாத நிலையாகியும், மேன்மையுடையதாகின்ற, அதுவென்று தியானிக்கப் படுத்தியேய மயமாகியும், (தற்பதத்தாலுணர்த்தப்படும்) அதுவென்னும் பரவத்துவாகியும், மலரகிதப்பொருளாகியும், தடத்த லஷண முடையதாகியும் (தடத்தின் வேறாகிய) சொரூப லஷணமுடையதாகியும், இயற்கையில் விகாரமற்றதாகியும், ஞான மயமாகியும் சலனமற்றதாகியும், சிற்சொலிதை யென்னும் சிவசாக்கிர அபிமான நாமமுடையதாகியும், சர்வ பரிபூரண சிவமாகியும், சராசரப் பிரபஞ்ச முழுதும், (தலைமைபெற்ற) பதி மயமாகியும், சொல்லுக் கெட்டாததாகியும், மனதிற்கெட்டாததாகியும், பொருந்திய மவுன நிலையையுடைய, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: உயிர்களைப் பந்திக்கும் ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் மும்மலத் தடையுமற்ற புனிதமுடையதாய், கதிரோனும் கதிரும்போலச் சிவமும் சக்தியும் என்னும் தாதான்மியத்தால் இருதிறப்பட்டுச் சர்வவியாபியாய்; மலைபோல எக்காலத்தும் அசைவின்றி எல்லாப் பொருட்கும் ஆதாரமாகியும் இலக்குகளிற் சிறந்த இலக்காகியும் விளங்குவது இறை.

பாடல் - 9

அளவிறந்த நெடுங்காலம் சித்தர் யோகர்
 அறிஞர்மலர் அயன்முதலோர் அனந்த வேதம்
 களவிறந்தும் கரணாதி இறந்தும் செய்யும்
 கடுந்தவத்தும் காண்பரிதாம் கடவு ளாகி
 உளவிறந்த எம்போல்வார் உள்ளத் துள்ளே
 ஊறுகின்ற தெள்ளமுத ஊற லாகிப்
 பிளவிறந்து பிண்டாண்ட முழுதுந் தானாய்ப்
 பிறங்குகின்ற பெருங்கருணைப் பெரிய தேவே.

பொழிப்புரை: எல்லை கடந்த, நீண்ட காலம், சித்தர்களும், யோகிகளும், விவேகிகளும், தாமரை மலர்மேல் வசிக்கும், பிரமன் முதலாகிய தேவர்களும், அனந்தமாகிய வேதங்களும், குற்றங்களை விட்டகன்றும், அந்தக்கரண முதலிய கருவிகள் நசிக்கப் பெற்றும், செய்கின்ற கடுமையான தவத்தினாலும், காண்பதற்கு அருமையுடையதாகின்ற, பரவஸ்து வாகியும், உபாயம், நீங்கிய, எளிய தொண்டராகிய எம்மையொப்பவருடைய தெளிந்த அமுதத்தின் ஊற்றாகியும் நீக்கமின்றி, பிண்டகோடி அண்டகோடி முழுதுந் தானிறைந்ததாகியும், விளங்கா நின்ற, பெரியதாகிய கருணையையுடைய மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: இறைவன் சரணமே நமக்குச் சரணம் எனத்தொண்டு பூண்டு. திருவருளையே நாடி நிற்கும் அடியார் உள்ளத்தில் இனிக்கும் பொருள் இறைவன் அதனால் பிண்டமும் அண்டமும் தானேயாகியும், அவ்வண்ட பிண்டங்களுள் நிறைந்த மன்னுயிர்க்குப்பகரிக்கும் தன் ஒப்பில்லாத கருணாநிதியாயும் இறைவர் விளங்குகின்றார்.

பாடல் - 10

வாயாகி வாயிறந்த மவுன மாகி
 மதமாகி மதங்கடந்த வாய்மை யாகிக்
 காயாகிப் பழமாகித் தருவாய் மற்றைக்
 கருவிகர ணாதிகளின் கலப்பாய்ப் பெற்ற
 தாயாகித் தந்தையாய்ப் பிள்ளை யாகித்
 தானாகி நானாகிச் சகல மாகி
 ஓயாத சத்தியெலாம் உடைய தாகி
 ஒன்றாகிப் பலவாகி ஓங்குந் தேவே.

பொழிப்புரை: வாக்குகளாகியும், வாக்குகளுக்கெட்டாத, சும்மா விருக்கும் மௌனநிலையாகியும், மதங்களாகியும், மதங்களுக்கு அத்தீதமான, மெய்ப்பொருளாகியும், காயாகியும் கனி ஆகியும் விருட்சமாகியும், இவற்றின் வேறாகிய, ஞானகருமேந்திரியங்கள், அந்தக் கரணங்கள், முதலிய தத்துவங்களோடு, கூடுங்கலப்பினையுடையதாகியும், ஈன்ற, அன்னையாகியும், பிதா ஆகியும், சந்ததியாகியும், தான் என்னும் பொதுப்பெயர் ஆகியும், நான் என்னுந் தன்மைப் பெயராகியும், நாம ரூபப்பிரபஞ்ச முழுதுமாகியும், அடங்காத எல்லா வல்லப சக்திகளும், உடைத்தான பொருளாகியும், ஏகமாகியும், அநேகமாகியும், நீண்டு வளர்கின்ற, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: முதல்வன் அகம் ஆகிய ஆன்மாவிற் கூடி நிற்பது போல அகப்புறமாகிய சீவனிலும் புறமாகிய மனசிலும் புறப்புறமாகிய இந்திரியங்களிலும் கரணங்களிலும் கூடிநின்று விளங்குகின்றவனாகும்.

பாடல் - 11

அண்டங்கள் பலவாகி அவற்றின் மேலும்
 அளவாகி அளவாத அதீதமாகிப்
 பிண்டங்கள் அனந்தவகை யாகிப் பிண்டம்
 பிறங்குகின்ற பொருளாகிப் பேதந் தோற்றும்
 பண்டங்கள் பலவாகி இவற்றைக் காக்கும்
 பதியாகி ஆனந்தம் பழுத்துச் சாந்தம்
 கொண்டெங்கும் நிழல்பரப்பித் தழைந்த ஞானக்
 கொழுங்கடவுள் தருவாகிக் குலவுந் தேவே.

பொழிப்புரை: அண்டங்கள், அனேகமாகியும், அவைகளின்மீதும், பரிமாணமாகியும், அளக்கப்படாத, மேலானதாகியும் உடல்கள், அனந்தம் வகை ஆகி, முடிவில்லாத வகுப்புகளாகியும், உடலினுள், விளங்குகின்ற, பூதமுதலிய தத்துவங்கள் ஆகியும், வேற்றுமைதோன்றுகின்ற, பதார்த்தங்கள், அனேகமாகியும், இவைகளை இரட்சிக்கின்ற, முதல்வனாகியும், பேரின்பப்பழம் பழுத்து, குளிர்ச்சிபடைத்து, நிழல் அல்லது சாயையைப் பரவச் செய்து, நெருங்கித்தழைந்த, ஞானத்தேவதாரு அல்லது கற்பகமாகியும், வியாபிக்கும் மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: தன்னையடைந்தவர்க்குப் பேரானந்தக் கனியை அளித்துப் பிறவி வெயிலின் வெப்பத்தைத் திருக்கருணையாகிற குளிர்நிழலால் போக்கியருளும் ஞானவடிவடைய கற்பகத் தருநம் கடவுள் என்பது குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

பாடல் - 12

பொன்னாகி மணியாகிப் போக மாகிப்
 புறமாகி அகமாகிப் புனித மாகி
 மன்னாகி மலையாகிக் கடலு மாகி
 மதியாகி ரவியாகி மற்று மாகி
 முன்னாகிப் பின்னாகி நடுவு மாகி
 முழுதாகி நாதமுற முழங்கி எங்கும்
 மின்னாகிப் பரவிஇன்ப வெள்ளந் தேக்க
 வியன்கருணை பொழிமுகிலாய் விளங்குந் தேவே.

பொழிப்புரை: பொருளாகியும், இரத்தினமாகியும், விளைவாகியும், வெளியிடமாகியும், உள்ளிடமாகியும், தூய்மையாகியும், நிலைபெறுடையதாகியும், மலையாகியும், சந்திரனாகியும், சூரியனாகியும், பிறவொளிப் பொருள்களாகியும், ஆதியாகியும், அந்தமாகியும், மத்தியமாகியும், ஓசையுண்டாக, ஒலித்து, எவ்விடத்தும், மின்னலாகி, பரந்து, ஆனந்தமாகிய, பிரவாகமானது, நிறையும்படி, பெருமயுடைய அருண்மழையை, பொழிகின்ற மேகமாகியும், துலங்குகிற மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: வழிபடுவாரைப் புனிதராக்கும் தன்மையுடையவனாயும் சருவ வியாபியாயும், சருவ சுதந்திரனாகியும், அகண்டாகார வத்துவாகியும் இருப்பவன் இறைவன் ஆகும்.

பாடல் -13

அரிதாகி அரியதினும் அரிய தாகி
 அநாதியாய் ஆதியாய் அருள தாகிப்
 பெரிதாகிப் பெரியதினும் பெரிய தாகிப்
 பேதமாய் அபேதமாய்ப் பிறங்கா நின்ற
 கரிதாகி வெளிதாகிக் கலைக ளாகிக்
 கலைகடந்த பொருளாகிக் கரணா தீதத்
 தெரிதான வெளிநடுவில் அருளாம் வண்மைச்
 செழுங்கிரணச் சுடராகித் திகழுந் தேவே.

பொழிப்புரை: பெறுதற்கரிய பொருளாகியும், அரியபொருளைப் பார்க்கிலும், மிக அருமையுடைய தொன்றாகியும், அநாதிகளாகியும், ஆதியாகியும், அருளுடையதாகியும், பெரிய பொருளாகியும், பெரிய பொருளைப்பார்க்கினும், மிகப்பெரியதொருபொருளாகியும், பேதமாகியும், பேதமில்லாததாகியும் விளங்கா நின்ற, கருமையுடைய பொருளாகியும், வெண்மையுடைய பொருளாகியும், ஞானநூல்களாகியும், ஞானநூல்களைக் கடந்த, வத்துவாகியும், அந்தக்கரணங்களோய்ந்தவிடத்து, விளங்குவது ஆன ஆகாசமத்தியில், கருணையாகிய வளமுடைய செழித்த கிரணத்தையுடைய ஞானபானுவாகி, விளங்கும் மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: ஒளியும் இருளும் போல் வேற்றுமையும். பொன்னும் அணியும் போல் வேற்றுமையின்மையும் உடைத்தாய்; தத்துவச் சேட்டைகள் சிறிதுந் தோன்றாது நிற்கும் நிலையில் பிரகாசிப்பவன் மகாதேவன்.

பாடல் - 14

உருவாகி உருவினில்உள் உருவ மாகி
 உருவத்தில் உருவாகி உருவுள் ஒன்றாய்
 அருவாகி அருவினில்உள் அருவ மாகி
 அருவத்தில் அருவாகி அருவுள் ஒன்றாய்க்
 குருவாகிச் சத்துவசிற் குணத்த தாகிக்
 குணரகிதப் பொருளாகிக் குலவா நின்ற
 மருவாகி மலராகி வல்லி யாகி
 மகத்துவமாய் அனுத்துவமாய் வயங்குந் தேவே.

பொழிப்புரை: தூல வடிவமாகியும் அவ்வடிவத்தினுள், சூக்கும வடிவமாகியும், அச்சூக்கும வடிவத்துள், காரண வடிவமாகியும், அக்காரண வடிவத்துள், மகா காரண வடிவமாகியும், தூல அருவமாகியும், தூல அருவத்தினுள், சூக்கும அருவமாகியும், அச்சூக்கும அருவத்தில், காரண மகாகாரண அருவாகியும், உருவ அருவங்களுடையகுருவாகியும், சாத்வீகத்திலுண்டாகின்ற, ஞானகுணத்தினையுடையதாகியும், குணங்கணீங்கிய, பொருளாகியும், சூழாநின்ற, மணமாகியும், பூவாகியும், கொடியாகியும், மகத்துவப் பொருளாகியும், அதிசூக்குமப் பொருளாகியும், பிரகாசிக்கின்ற, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: சேதன அசேதனப் பிரபஞ்சங்களின் உள்ளும் புறமும் மலரும் மணமும்போல வியாபித்து, பெரிய பொருளும் சிறிய பொருளுமாகி விளங்குபவன் மகாதேவன்.

பாடல் -15

சகலமாய்க் கேவலமாய்ச் சுத்த மாகிச்
 சராசரமாய் அல்லவாய்த் தானே தானாய்
 அகலமாய்க் குறுக்கமாய் நெடுமை யாகி
 அவையனைத்தும் அணுகாத அசல மாகி
இகலுறாத் துணையாகித் தனிய தாகி
 எண்குணமாய் எண்குணத்தெம் இறையாய் என்றும்
 உகலிலாத் தண்ணருள்கொண் டுயிரை யெல்லாம்
 ஊட்டிவளர்த் திடுங்கருணை ஓவாத் தேவே.

பொழிப்புரை: சகலாவத்தையாகியும், கேவலாவத்தையாகியும், சுத்தாவத்தை யாகியும், நடையுள்ளது மில்லதுமான உயிர்களாகியும், அவை யல்லதாகியும், இருதிணை ஜம்பால் மூவிடங்களுக்கும் பொதுவாகிய தானே, நவாவத்தைக் கப்பாலுள்ள சச்சிதானந்த சிவமாகியும், விரிவாகியும், குறுமையாகியும், நீளமாகியும் அகலக்குறுக்க நீட்சிமுழுதும், நெருங்காத, அசையா நிலையாகியும் பகையில்லாத, உயிர்த்துணைளாகியும், ஏகாந்தப்பொருளாகியும், தன்வயத்தனாதல் முதலிய எட்டுக்குணங்களாகியும், எட்டுக்குணங்களுமுடைய, எங்கள் பதியாகியும், எக்காலத்தும், கெடுதலில்லாத, குளிர்ந்த காருணியத்தினாலே, எல்லாச் சீவர்களையும், வினைப்போகங்களை யுண்பித்து, பாதுகாக்கும், அருட்சத்தியினீங்காத மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: பெத்தத் திசையில் இறைவனது முதன்மையையும் சுதந்தரத்தையும். உபகாரத்தையும் சிறிதுங்கணித்தல் இன்றி ஆன்மா மறந்து தன்னையே முதல்வனாகவும் சர்வ சுதந்தரனாகவும் தன் முயற்சியால் இருவினைப் போகங்களையும் தானே தெரிந்துண்பவனாகவும் எண்ணித் தன்னைப் பிற்படுத்தாது முற்படுத்திச் சகலன் ஆகிச் சொர்க்க மத்திய பாதாள நரகங்களிற் சென்றுமுன்ற காலத்தும் உடனிருந்து பிறிவின்றியும் வெறுப்பின்றியும் உயிர்க்குற்ற துணையாய் நின்ற நிலைமை உடையவன் இறைவன் ஆகும்.

பாடல் - 16

வாசகமாய் வாச்சியமாய் நடுவாய் அந்த
 வாசகவாச் சியங்கடந்த மவுன மாகித்
 தேசகமாய் இருளகமாய் இரண்டுங் காட்டாச்
 சித்தகமாய் வித்தகமாய்ச் சிறிதும் பந்த
பாசமுறாப் பதியாகிப் பசவு மாகிப்
பாசநிலை யாகிஒன்றும் பகரா தாகி
 நாசமிலா வெளியாகி ஒளிதா னாகி
 நாதந்த முடிவில்நடம் நவிறும் தேவே.

பொழிப்புரை: சொல்லாகியும், சொற்பொருளாகியும், அந்தச்சொற் பொருளினடுவாகியும், அந்த, சொல்லையும் சொற்பொருளையுங் கடந்த, மவுன நிலையாகியும், ஒளியின் உள்ளாகியும், இருளின் உள்ளாகியும், இவ்விரண்டு தன்மையையுங் காண்பியாத, சித்தினுள்ளிருப்பதாகியும், ஞானமாகியும், இறையளவும், கட்டாகிய பாசம், பொருந்தாத, சக முதற்பொருள் ஆகியும், பசுத்துவமுடைய சீவனுமாகியும், பெத்த நிலையாகியும், தன் இலக்கணம் இத்தகையதெனச் சிறிதேனும், சொல்ல முடியாததாகியும், அழிவில்லாத, ஆகாசமாகியும், சோதி தானாகியும், ஆறந்தங்களுள் ஒன்றாகிய நாத தத்துவ முடிவென்னு நாதாந்தத்தின் மேல், ஆனந்தத்திருக்கூத்தை, நடித்தருளும், மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: ஒளிமுன் இருள் அணுகாதவாறு போலப் பந்தபாச அஞ்ஞானம் ஒரு சிறிதுந் தன்னைத் தீண்டாத அனாதிமுத்த சித்துருவாகியவன் பரசிவம்; பந்திந்து நிற்கும் ஆணவம் மாயை கன்மம் எனப்பட்ட பாச சமுதாயமும் தானாயினான் அவன் என்பதே இந்தப்பாடல் கருத்து.

பாடல் -17

சகமாகிச் சீவனாய் ஈச னாகிச்
 சதுமுகனாய்த் திருமாலாய் அரன்தா னாகி
 மகமாயை முதலாய்க்கு டத்த னாகி
 வான்பிரம மாகி அல்லா வழக்கு மாகி
 இகமாகிப் பரமாகிச் சமய கோடி
 எத்தனையு மாகிஅவை எட்டா வான்கற்
 பகமாகிப் பரமாகிப் பரம மாகிப்
 பராபரமாய்ப் பரம்பரமாய்ப் பதியும் தேவே.

பொழிப்புரை: உலகமாகியும், உயிராகியும், ஈசரனாகியும், நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனாகியும், விண்டு ஆகியும், உருத்திரனாகியும், மூலப்பிரகிருதி முதலிய தத்துவங்களாகியும், அவத்தைகள் மூன்றினுக்கும் சாட்சியாகிய ஞானாத்மாவாகியும், சர்வ சீவ சாட்சியாகும் பிரம்மாகியும், அவையல்லாது மேற்பட்டதான, பரப்பிரமம் சுத்தப்பிரமம் என்று சொல்லப்படுவதாகியும், இகலோகமாகியும், பரலோகமாகியும், சமயகோடிகள் எவ்வளவுமாகியும், அந்தச்சமயங்கள், தொடர்ந்து பற்றாத, தெய்வதரு எனப்படும் கற்பகவிருட்சமாகியும், மேலானதாகியும், உயர்வினையுடைய சக காரணனாகியும், பரத்தின் மேற்பட்ட பொருளாகியும், பரமும் பரம் பரமும் அபரமாக உயர்ந்தபராபர வத்துவாகியும், எவ்விடத்தும் நிலைபெற்று நிற்கும், மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: தத்துவச் சேட்டைகள் முழுதுங் கண்டு சரீரத்துள்ளே விளங்கி நிற்கும் சாட்சியாகவும் அண்டகோடிகள் முழுதுங் கண்டு விளங்கி நிற்கும் சர்வ சாட்சியாகவும், சீவர்கள் பக்குவமடையப் பலப்பல சௌபானங்களுடன் தோன்றிய அளவிறந்த மார்க்கங்களாகியும் வேண்டுவார் வேண்டும் வரங்களை வழங்கும் வழக்க முடையவராயும் விளங்குபவன் மகாதேவன் ஆவான்.

பாடல் - 18

விதியாகி அரியாக்கிக் கிரீச னாகி
 விளங்குமகேச் சுரனாகி விமல மான
 நிதியாகுஞ் சதாசிவனாய் விந்து வாகி
 நிகழ்நாத மாய்ப்பரையாய் நிமலா னந்தப்
 பதியாகும் பரசிவமாய்ப் பரமாய் மேலாய்ப்
 பக்கமிரண் டாயிரண்டும் பகரா தாகிக்
 கதியாகி அளவிறந்த கதிக ளெல்லாம்
 கடந்துநின்று நிறைந்தபெருங் கருணைத் தேவே.

பொழிப்புரை: பிரமனாகியும், திருமாலாகியும், வெள்ளியங்கிரியில் வசிக்கும் உருத்திரமூர்த்தியாகியும், பிரகாசிக்கின்ற, மகேச்சுரன் ஆகியும், மலமற்றதான, ஐசுவரியமாகும், சதாசிவ மூர்த்தியாகியும், விந்து தத்துவமாகியும், ஒளிக்கின்ற நாத தத்துவமாகியும், பராசத்தியாகியும், பரிசுத்தமான, ஆனந்தமுடைய பதியாகி நின்ற, பரசிவ வத்துவாகியும், பரம்பொருளாகியும், மேன்மையுடையதாகியும், இரண்டு பக்கங்களாகியும், மேற்கண்ட இரண்டு பக்கங்களும், சொல்லமுடியாத பொருளாகியும், மோக்கமாகியும், அளவு கடந்த, மோக்கநிலைகள் எல்லாம், மேற்பட்டு நின்று, சருவ வியாபியாக நிரம்பிய கருணையையுடைய மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: பாசபந்தத் துரிசறுத்து மூவகை யாருயிர் வார்க்கத்தையும் உய்விக்கும் முதன்மைப் பொருள் அவன். விந்து முதலாகவுள்ள தத்துவங்கள் யாவும் தோன்றும் இடமாகியும்; உயிர்கெல்லாம் ஓசையாகியும், அறிவு தோன்றும் நிலைக்களமாகியும் உள்ளவன் அவன். பேரருளே தன் பண்பாகவும் தானே பண்பியாகவும் விளங்கும் மகளதேவனும் அவன்.

பாடல் -19

மானாகி மோகினியாய் விந்து வாகி
 மற்றவையால் காணாத வான மாகி
 நானாகி நானல்ல னாகி நானே
 நானாகும் பதமாகி நான்தான் கண்ட
 தானாகித் தானல்ல னாகித் தானே
 தானாகும் பதமாகிச் சகச ஞான
 வானாகி வான்நடுவில் வயங்கு கின்ற
 மவுனநிலை யாகியெங்கும் வளருந் தேவே.

பொழிப்புரை: பிரகிருதி மாயையாகியும், சுத்தா சுத்த மாயையாகியும், சுத்த மாயையாகியும், அம் மூவகை மாயைகளாலும், உணரவொண்ணாத வெளியாகியும், நான் எனநிற்குஞ் சீவனாகியும், சிவான்மா அல்லனாகியும், பசுத்துவமிக்க நானே, மலநீங்கி விளக்குஞ் சீவதூரியத்திற்குரிய தொம்பதமாகியும், சீவ தூரியத்தினின்ற நான், தரிசித்த, பரமாகியும், அந்தப் பரமல்லாதாகியும், பரதூரியத்தில் விளங்கும் அதுவெனப் படும் தற்பதமாகியும், இயற்கையாகவுள்ள, ஞானவெளியாகியும், அந்த ஞானாகாச நடுவில், பிரகாசியா நின்ற, கருவிகள் சலனமின்றி நிற்கும் மௌன நிலையாகியும், எவ்வுலகினும், வியாபிக்கின்ற மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: உபாதானங்கள் மூன்றும், அவற்றில் தோன்றிய கருவிகள் முப்பத்தாறும் சடமாகலின் அவற்றால் காணப்படாத உயிர்வெளியாகியும்; மலத்தடை சிறிதுமில்லாத இயற்கையுண்மை ஞான விளக்கமிக்க அருள்வெளியாகியும் வியாபித்து நிற்குஞ் சர்வ பரிபூரணன் அகண்டாகார மகாதேவன் என்பது இப்பாடலால் தெரியவருகிறது.

பாடல் - 20

மந்திரமாய்ப் பதமாகி வன்ன மாகி
 வளர்கலையாய்த் தத்துவமாய்ப் புவன மாகிச்
 சந்திரனாய் இந்திரனாய் இரவி யாகித்
 தானவராய் வானவராய்த் தயங்கா நின்ற
 தந்திரமாய் இவையொன்றும் அல்ல வாகித்
 தானாகித் தனதாகித் தானான் காட்டா
 அந்தரமாய் அப்பாலாய் அதற்கப் பாலாய்
 அப்பாலுக் கப்பாலாய் அமர்ந்த தேவே.

பொழிப்புரை: மந்திரங்களாகியும், பதங்களாகியும், எழுத்துக்களாகியும், வளர்கின்ற, கலைகளாகியும், தத்துவங்களாகியும், உலகங்களாகியும், மதியாகியும், தேவராசனாகியும், சூரியனாகியும், அசுர ராகியும், சுரர்களாகியும், விளங்கா நின்ற, ஆகமங்களாகியும் இப்பொருள்கள் யாதொன்றும் அல்லாததாகியும், தான் என்னும் பொருளாகியும், தனது என்னும் உடமைப் பொருள்ஆகியும், தான் நான் என்னும் இரண்டினையும் காட்டாத, ஆகாசமாகியும், அதனைக்கடந்ததாகியும், அவ்வெல்லைக்கு, மேற்பட்டதாகியும், அந்த மேற்பட்ட வெல்லைக்கு, மேற்பட்ட பொருளாகியும், பொருந்திய, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: தன்னையடைந்த பக்குவான்மாக்கட்குச் சன்ன மரணத்துக் கேதுவான சங்கற்பங்களை நிவிர்த்திப்பது; சன்மார்க்க சங்கற்பங்களில் நிலை நிறுத்துவது; அறிவைப் பிரகாசிப்பதும் இராக துவேஷ முதலிய குணங்களை விலக்கிப் பரம சாந்தியைத் தருவதும் சாந்தி அதீதத்தைத் தருவதும் நம்தம்கடவுளேயாகும்.

பாடல் - 21

மலைமேலும் கடன்மேலும் மலரின் மேலும்
 வாழ்கின்ற மூவுருவின் வயங்கும் கோவே
 நிலைமேலும் நெறிமேலும் நிறுத்து கின்ற
 நெடுந்தவத்தோர் நிறைமேலும் நிகழ்த்தும் வேதக்
 கலைமேலும் எம்போல்வார் உளத்தின் மேலும்
 கண்மேலும் தோள்மேலும் கருத்தின் மேலும்
 தலைமேலும் உயிர்மேலும் உணர்வின் மேலும்
 தகுமன்பின் மேலும்வளர் தாண்மெய்த் தேவே.

பொழிப்புரை: திருக்கைலாயமலை மேலும், திருப்பாற்கடலின்மேலும், செந்தாமரைமலரின்மேலும், வீற்றிருந்து வாழ்கின்ற, அரன் அரி அயன் என்னுமவர் திருவுருவங்களினால், திருவுருவடையவனாக விளங்குகின்ற, தலைவனை, ஆச்சிரம நிலையின்மேலும், அட்டாங்கயோக ஞான சித்திமார்க்கத்தின் மேலும், தமது சிந்தையைநிலையாக நிறுத்துகின்ற, நெடிய, தவஞ்செய்வோருடைய, மாட்சிமையின்மேலும், (அந்தணர்) ஒதுகின்ற, முதனூலாகிய வேதத்தின் மேலும், எம்மை யொத்து அடியவருடைய, நெஞ்சத்தின்மேலும், விழியின்மேலும், தோளின்மேலும், எண்ணத்தின்மேலும், சிரத்தின்மேலும், உயிரின்மேலும், உணர்ச்சியின்மேலும், தக்கதாகிய அன்பு உருக்கம் அல்லது அன்பின்மேலும், வளர்கின்ற திருவடியையுடைய, நித்தியப்பொருளாகிய, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: தொண்டு பூண்டு சொல்மாலை சூட்டி வழிபடும் அடியார் கண் உள்ளத்திலும், அவர் கண்களிலும், தோளிலும் கருத்திலும் குலவுவது எனவும், தீக்கை செய்யுங்கால் தலைமேல் சூட்டப்படுதலால் தலைமேலும் எனவும், உயிரும் உணர்வும் அத்திருவடியையே நோக்கி நின்றலின் உயிர்மேலும் உணர்வின் மேலும் எனவும், மெய்யன்பின் பயனாக வெளிப்பட்டருள்புரிதலின் தகுமன்பின் மேலும் எனவும் கூறினார்.

பாடல் - 22

பொற்குன்றே அகம்புறமும் பொலிந்து நின்ற
 புரணமே ஆரணத்துட் பொருளே என்றும்
 கற்கின்றோர்க் கினியசுவைக் கரும்பே தான
 கற்பகமே கற்பகத்தீங் கனியே வாய்மைச்
 சொற்குன்றா நாவகத்துள் மாறா இன்பம்
 தோற்றுகின்ற திருவருட்சீர்ச் சோதி யேவிண்
 நிற்கின்ற சுடரே அச்சுடருள் ஓங்கும்
 நீளாளியே அவ்வாளிக்குள் நிறைந்த தேவே.

பொழிப்புரை: பொன்மலை யொப்பவனே, உள்ளிடத்தும் வெளியிடத்தும், விளங்கிநின்ற, வியாபக வஸ்துவே, வேதத்தினுள்ளமர்ந்த, நித்தியப் பொருளே, எக்காலத்தும், வேதாகமங்களோதுந் திரிபதார்த்த லட்சணங்களையும் படித்துணர்வோர்க்கு, இனியதான, சுவையுடைய கரும்பையொப்பவனே, சொர்க்கத்திலுள்ள, கற்பகத்தருவே, கற்பகத்தருவினுடைய, பழத்தையொப்பவனே, உண்மைச் சொற்சொல்லுதல், குறைவுறாத, நாக்கினுள்ளே, மாறுபடாத, இன்பத்தை, விளைக்கின்ற, அழகிய, அருளாகிய செல்வத்தையுடைய, ஞானப்பிரகாசமே, ஆகாயத்தில், நிலையாக வாழ்கின்ற, செங்கதிரே, அந்த, செங்கதிரினுக்குள், உயர்ந்து, நீர்கின்ற சோதியே, அந்தச் சோதிக்குள்ளே, வியாபித்த மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: ஞான நூல்களை ஓதுவாரும். ஓதுவிப்பாரும் அந்த நூற் பொருளைக் கேட்டாரும், கேட்பிப்பாரும், சிந்திப்பாருமாக ஐவகை ஞானவேள்வி செய்பவருக்கு இனிக்கும் இன்சுவைக் கரும்பு அவன் எனவும். சத்திய வாசகம் பேசும் நாவினையுடையவர்க்கு மாறுபாடில்லாத இன்பத்தை விளைக்கும் பரம் பொருள் எனவும் கூறினார்.

பாடல் - 23

தேசவிரித் திருளகற்றி என்றும் ஓங்கித்
 திகழ்கின்ற செழுங்கதிரே செறிந்த வாழ்க்கை
 மாசுவிரித் திடுமனத்தில் பயிலாத் தெய்வ
 மணிவிளக்கே ஆனந்த வாழ்வே எங்கும்
 காசுவிரித் திடுமொளிபோல் கலந்து நின்ற
 காரணமே சாந்தமெனக் கருதா நின்ற
 தூசுவிரித் துடுக்கின்றோர் தம்மை நீங்காச்
 சுகமயமே அருட்கருணை துலங்கும் தேவே.

பொழிப்புரை: ஒளியை, பரப்பி, மூலமல அந்தகாரத்தை, விலக்கி, எக்காலத்தும், உயர்ந்து, விளங்குகின்ற, செழித்த ஞானபானுவே, மாயவாழ்கையின், குற்றத்தை, பரப்புகின்ற, உள்ளத்தில், பழகுதலில்லாத, தெய்வீகம் பேரின்ப வாழ்வாகவுள்ளவனே, எவ்விடத்திலும், பொன்னானது, பரப்புகின்ற, பிரகாசத்தைப் போல, வியாபித்துநின்ற, காரணப்பொருளே, உபசாந்தமென, எண்ணுநின்ற, ஆடையை, பரப்பி, புனைகின்ற ஞானிகள், தங்களை, விட்டொழியாத, இன்பமயமானவனே, அருளாகிய கருணை, பிரகாசிக்கின்ற, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: ஆன்மாவின் கண்ணே சிவஞான ஒளியைப் பெருக்கி ஆணவ இருளைத் துரத்தும் சிவஞான பானுவாகவும் பொய்யுலக போகத்தில் இச்சையால் களங்கமுற்ற மனத்தில் விளங்காத மாணிக்க விளக்காகவும் இறைவன் விளங்கி நிற்பது இதனால் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

பாடல் - 24

கோவேஎண் குணக்குன்றே குன்றா ஞானக்
 கொழுந்தேனே செழும்பாகே குளிர்ந்த மோனக்
 காவேமெய் அறிவின்ப மயமே என்தன்
 கண்ணேமுகக் கண்கொண்ட கரும்பே வானத்
 தேவேஅத் தேவுக்குந் தெளிய ஒண்ணாத்
 தெய்வமே வாடாமல் திகழ்சிற் போதப்
 புவேஅப் புவிலுறு மணமே எங்கும்
 பூரணமாய் நிறைந்தருளும் புனிதத் தேவே.

பொழிப்புரை: தலைவனே, தன்வயத்தனாதன் முதலாகிய எட்டுக்குணங்களையுடைய மலையொப்பவனே, குறையாத, வளமையுடைய ஞானத்தேனே, செழிய சர்க்கரைப்பாகை யொப்பவனே, தண்மை படைத்த மௌனமாகிய கற்பகச்சோலையை யொப்பவனே, நித்தியமாகிய, அறிவினிறைந்த, ஆனந்தமயமே, என்னுடைய, கண்போல்வானே மூன்று கண்களைப்படைத்த, கரும்பை யொத்தவனே, சொர்க்கலோகாதிபனே, அவ்வுலகாதிபனாகிய இந்திரனுக்கும், தெளிந்துணர்தற்கியலாத, கடவுளே, என்றும் வதங்காமல், விளங்குகின்ற, சித்தாகிய ஞானமலரே, அந்த மலரினிடத்தில், பொருந்திய, பரிமளமே, எல்லாவுலகின் கண்ணும், நிறைவாய், நிரம்பிநின்று மன்னுயிர்க்கருள்செய்கின்ற, பரிசுத்தமுடைய மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: எண்பத்து நான்கு நூருயிர யோனிபேதங்களிற் பட்டுப் பிறந்துழன்ற பிறவி வெப்பத்தையும், இளைப்பையும், தவிப்பையும் தன் குளிர்நிழலால் ஆற்றி இன்பச் சுகந்தரும் சோலை நிழல் அன்னான் எனவும்; எவ்வுயிர்களின் அகத்தும் புறத்தும் உடனாகியும் வேறாகியும் நின்று விளக்கி விளங்கும் முச்சுடரும் முக்கண்களாகக் கொண்டவன் இறைவன் எனவுங் இங்குக் கூறினார்.

பாடல் - 25

வானேஅவ் வானுலவும் காற்றே காற்றின்
 வருநெருப்பே நெருப்புறுநீர் வடிவே நீரில்
 தானேயும் புவியேஅப் புவியில் தங்கும்
 தாபரமே சங்கமமே சாற்று கின்ற
 ஊனேநல் உயிரேஉள் ஒளியே உள்ளத்
 துணர்வேஅவ் வுணர்வுகலந் தூறு கின்ற
 தேனேமுகக் கனியேசெங் கரும்பே பாகின்
 தீஞ்சுவையே சுவையனைத்தும் திரண்ட தேவே.

பொழிப்புரை: ஆகாயமே, அந்த ஆகாயத்தில், சஞ்சரிக்கின்ற, வாயுவே, வாயுவினின்றும் தோன்றுகின்ற, அக்கினியே, அக்கினியிற் பொருந்திய, சல வடிவமே, சலத்திற்றான், பொருந்திய, பூமியே, பூமியின் கண்ணே, வசிக்கின்ற, நிலையியற்கைப் பொருளே, இயங்கியற் பொருளே, சொல்கின்ற, உடம்பே, சீவனே, அந்தச் சீவனுள்ளிருக்கும், பிரகாசமே, அச்சீவனுக்குரிய, ஞானமே, அந்த ஞானவுணர்வில், வியாபித்து, சுரக்கின்ற, மதுவே, வாழை பலா மாவின் பழமன்னவனே, சிவந்த கரும்பொப்பவனே, சர்க்கரைப்பாகினது, இனிய சுவையாகியுள்ளவனே, சுவைகளெல்லாமும், ஒன்றாக வுருக்கொண்டாற்போன்ற, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: பஞ்சமகா பூதங்களில் எங்குமாகி எப்பொருட்கும் நிரந்தரமா யிடங் கொடுத்துக்கொண்டு நிற்கும் முதன்மை பெற்றுள்ள ஆகாயமாகவும், ஆகாயத்தின்கண் வியாபித்து நிற்கும் வாயுவாகவும் காற்றினிடை உதிக்கும் நெருப்பாகவும், நெருப்பினிடை உதிக்கும் நீராகவும், நீரினிற் தோன்றும் மண்ணாகவும், புவியில் வசிக்கும் சராசரங்களாகவும்; உடம்பாகியும், உயிராகியும் இறைவர் நின்றலை இங்கே கூறினார்.

பாடல் - 26

விண்ணேவிண் உருவேவிண் முதலே விண்ணுள்
 வெளியேஅவ் வெளிவிளங்கு வெளியே என்தன்
 கண்ணேகண் மணியேகண் ஒளியே கண்ணுட்
 கலந்துநின்ற கதிரேஅக் கதிரின் வித்தே
 தண்ணேதண் மதியேஅம் மதியில் பூத்த
 தண்ணமுதே தண்ணமுத சார மேசொல்
 பண்ணேபண் ணிசையேபண் மயமே பண்ணின்
 பயனேமெய்த் தவர்வாழ்த்திப் பரவும் தேவே.

பொழிப்புரை: ஆகாயமானவனே, ஆகாய சொரூபனே, ஆகாயத்துக்கு முதல்வனே, ஆகாயத்தினுள்ளிருக்கின்ற, பரமாகாசமானவனே, அந்தப்பரமாகாசத்துள், பிரகாசிக்கின்ற, வெளி சிதாகாசமானவனே, என்னுடைய, கண்ணின் பிரகாசமானவனே, கண்ணுக்குள், கூடி நின்ற, ஞான சூரியனே, அந்த ஞானசூரியனுக்கு, காரணனே, குளிர்ச்சியானவனே, குளிர்ந்த, சந்திரனானவனே, அந்த சந்திரனிடமாக, தோன்றிய, குளிர்ந்த அமிர்த சாரமானவனே, சொற்களையுடைய, இசைப்பாட்டானவனே, இசைப் பாட்டின் ஓசையானவனே, உண்மையுணர்ந்த தவநெறியுடையோர், பல்லாண்டு கூறி, வழிபடுகின்ற, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: அளவிடற்கரிய பெரிய அகண்ட வெளியாகவும், பரமாகாசமாகவும், அதனுள் மகாகாரண சிதாகாசமாகவும்; எல்லா உயிர்கட்கும் கண்ணும், கண்மணியும், அதன் ஒளியும், அதனுட் கலந்த கதிரும், அதன் காரணமுமாகியும் அருளும் தகவால் தண்மையாகியும், தண்மதியாகியும், இறவா நலம் வழங்கும் அமுத சாரமாகியும்; நாதாந்தத்திற் பெறப்படும் இன்ப சொரூபியாகியும், மெய்யுணர்வுடையோர் வணங்கும் கடவுளாகவும் விளங்குபவர் மகாதேவர் என்பது இப்பாடலால் தெரியவருகிறது.

பாடல் -27

மானேயத் தவருளத்தே மலர்ந்த செந்தா
 மரைமலரின் வயங்குகின்ற மணியே ஞானப்
 பூணேமெய்ப் பொருளேஅற் புதமே மோனப்
 புத்தமுதே ஆனந்தம் பொலிந்த பொற்பே
 ஆணேபெண் உருவமே அலியே ஒன்றும்
 அல்லாத பேரொளியே அனைத்துந் தாங்குந்
 தூணேசிற் சுகமேஅச் சுகமேல் பொங்குஞ்
 சொரூபானந் தக்கடலே சோதித் தேவே.

பொழிப்புரை: மாட்சிமையும், அன்பும் உடைய, தவமுடையார் மனத்துள்ளே, விரிந்த, சிவந்த தாமரைமலரினிடத்து, பிரகாசிக்கின்ற, மாணிக்கமே, ஞானமாகிய ஆபரணமே, உண்மைப்பொருளே, விம்மிதவடிவமே, மோனநெறியில் விளைகின்ற புதிய அமிர்தமே, இன்பமானது, மிகுந்த, அழகே, ஆண் உருவமே, பெண் உருவமே, அலியுருவமே, இவையொன்றுமில்லாததான, அகண்ட ஞானவொளியே, எல்லாவுலகத்தையும், சுமக்கின்ற தம்பமே, சிதானந்தமே, அந்தச்சுகத்தின்மேலாக, அதிகரித்தெழுகின்ற, ஆன்மசொரூபத்தில் விளைகின்ற ஆனந்த சாகரமே, பரஞ்சோதி வடிவினையுடைய மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: அளத்தற்கரிய பெருமையும் சிவநேசமும் தவநெறியும் உடையவர் உள்ளத் தாமரையில் ஒளிரும் சிவமணியாகவும் அளவிறந்த அண்டங்களையும், பிண்டங்களையும் தாங்கும் ஆதரவாளனும்; அறிவானந்தமும், அதனின்மிக்க சொரூபானந்த சாகரமாகவும் மகாதேவர் விளங்குகிறார் என்பதே இப்பாடல்.

பாடல் - 28

பூதமே அவைதோன்றிப் புகுந்தொடுங்கும்
 புகலிடமே இடம்புரிந்த பொருளே போற்றும்
 வேதமே வேதத்தின் விளைவே வேத
 வியன்முடிவே அம்முடிவில் விளங்கும் கோவே
 நாதமே நாதாந்த நடமே அந்த
 நடத்தினையுள் நடத்துகின்ற நலமே ஞான
 போதமே போதமெலாம் கடந்து நின்ற
 பூரணமே யோகியருள் பொலிந்த தேவே.

பொழிப்புரை: பஞ்சபூதங்களானவனே, அந்தப்பூதங்கள், உதித்து, மீண்டுநுழைந்து மறைதற்கான, சத்தியாகிய அடைக்கலத்தானமே, தோன்றி யொடுங்குமிடத்தை வகுத்த, வத்துவே, துதிக்கப்பட்ட, வேத சொரூபியே, வேதங்களில் விளைகின்ற, பயனானவனே, வேதம் வியன் முடிவு ஏ! வேதங்களின் பெருமை பொருந்திய அந்தமே, அந்த, வேதாந்தத்தில், ஒளிக்கின்ற, தலைவனே, நாத தத்துவமே, நாதமுடிவாகிய நாதாந்தத்திற் செய்யப்படும் திருக்கூத்தானவனே, அந்த நாதாந்தத்திருக்கூத்தை, உள்ளத்தே, செய்கின்ற, உபகாரமுள்ளவனே, இருவகை ஞானமுந்தோன்றும், அறிவே, ஆன்மபோதமுமுதும், தாண்டிநின்ற, சர்வ வியாபியே, சன்மார்க்கிகள் உள்ளத்தில், மிக வெளிப்பட்ட, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: பிருதிவி முதல் ஆகிய ஐந்து பெரும் பூதங்களாகவும்; அவை உதித்து ஒடுங்கும் இடமாகவும், யாவருங் கொண்டாடும் அபர ஞான வடிவாகவும், கரும காண்டத்தாலும் உபாசனா காண்டத்தாலும் இருவகை காண்டிகட்கும் அவரவர் கருதி முயலும் பயன் விளையச் செய்பவராகவும்; ஞானபாதத்தை ஒதுபவராகவும், ஞானாதீதப் பூரணப் பொருளாகவும்; சிவயோகியருள் விளங்கும் இறையோனாகவும் விளங்குபவர் மகாதேவர் என்கிறது இப்பாடல்.

பாடல் - 29

ஞாலமே ஞாலமெலாம் விளங்க வைத்த
நாயகமே கற்பமுதல் நவிலா நின்ற
காலமே காலமெலாம் கடந்த ஞானக்
கதியேமெய்க் கதியளிக்குங் கடவு ளேசிற்
கோலமே குணமே உட்குறியே கோலங்
குணங்குறிகள் கடந்துநின்ற குருவே அன்பர்
சீலமே மாலறியா மனத்திற் கண்ட
செம்பொருளே உம்பர்பதஞ் செழிக்கும் தேவே.

பொழிப்புரை: உலகமே, உலக முழுதும், ஒளிசெய்ய, நிலைநிறுத்தி வைத்த, தலைமை படைத்தவனே, பிரம கற்பமாதியாக, சொல்லப்படுகின்ற, கால தத்துவமே, எல்லாக்காலங்களையும், தாண்டிய, ஞான நடையுடையவனே, உண்மையாகிய பரகதியை, அடியார்க்கு வழங்குகின்ற, பதிப்பொருளே, அறிவாகிய வடிவுடையவனே, குணங்களானவனே, தியானிக்கப்படும் பல அடையாளமுடையவனே, வடிவத்தையும், குணங்களையும், அடையாளங்களையும், கடந்து அப்பால் நின்ற, பரமாசாரியனே, அன்புடைய தொண்டரது, ஒழுக்கங்களானவனே, மயக்கமறியாத, உள்ளத்தில், தரிசித்த, சிறந்த வத்துவே, மேலாகிய, சிவகதியில் இன்பவளந் தழைக்கப்பெற்ற, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: எக்காலத்தும் தனக்கோர் இறுதியின்றித் தன்னை அடைந்தார்க்கு மரணத்தைத் தவிர்த்து நித்திய வாழ்வை வழங்கவல்ல பெருமானாகவும்; எத்தெய்வத்தையாவர் வழிபடினும் அத் தெய்வ வடிவுகொண்டு சென்று அவர் விரும்புங் கதியை யளிக்கும் முதன்மை உடையவராகவும் மகாதேவர் விளங்குகிறார் என்பதே இதன்பொருள்.

பாடல் - 30

தத்துவமே தத்துவா தீத மேசிற
சயம்புவே எங்குநிறை சாட்சி யேமெய்ச்
சத்துவமே சத்துவத்தின் பயனாம் இன்பம்
தந்தருளும் பெருவாழ்வாம் சாமி யேளம்
சித்தநிலை தெளிவிக்கும் ஒளியே சற்றும்
தெவிட்டாத தெள்ளமுதே தேனே என்றும்
சுத்தநெறி திறம்பாதார் அறிவில் தோய்ந்த
சுகப்பொருளே மெய்ஞ்ஞானம் துலங்கும் தேவே.

பொழிப்புரை: தத்துவ மயமே, தத்துவங்கட்கெட்டாதபொருளே, சித்தாகிய, சயம்புவே, எல்லா உலகத்திலும், பூரணமாக வியாபித்த, சாட்சியானவனே, நித்தியமான, சத்துவ குணாகரனே, சாத்துவீக குணத்தினாற்றோன்றும், பேறாகின்ற, ஆனந்தத்தை, கொடுத்தருள்கின்ற, பெரியவாழ்வாகிய, சுவாமியே, (மயங்கிய) சித்தத்தினிலைமையை, மயங்காவண்ணம், தெளிவுபெறச்செய்யும், சோதியே, சிறிதும், தெவிட்டலைத்தாராத, தெளிந்த தேவாமிர்தமே, மதுவே, எந்நாளினும், சுத்தசன்மார்க்கத்தினின்று, வழுவி நடவாதவரது, அறிவினிடத்திலே, சுக சொரூபியே, மெய்ஞ்ஞான நெறியின்கண், விளங்கப்பெற்ற, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: சடப் பொருள்களில் மருவி இருக்கினும் முதல்வன் தானே முனைத்த சித்துப்பொருளாய் அவற்றைத் தொழிற்படுத்தும் கர்த்தத்துவம் உடையவனாகியும், தான் ஒரு கருமமுமின்றி நிர்விகாரியாய்த் தனது சந்நிதியினடை பெறுஞ்சர்வ ஜீவர்களின் அறிவு, இச்சை, செயல்களைக் கண்டு நிற்பவனாகவும், இராசத தாமத குணங்களின்நீங்கிச் சுத்த ஞானமுதித்தற்குரிய சத்துவ குணமாகவும் விளங்குகிறான். அருள் ஒளியால் சித்தத்தின் நிலையைத்தெளிவிப்பான். சுத்த நெறியாகிய சுத்த சமரச சன்மார்க்க நெறி நிற்பார்க்கு அஞ்ஞான நீக்கமும், மெய்யுணர்வடைதலும், அருள்வழிப்பட்டு நிறற்றலும், இறைவனை வாழ்த்தலும், இன்பவாழ்வு பெறுதலும் ஆகிய வாழ்வைத் தரும் கருணையோன் பரமன் என்கிறது இப்பாடல்.

பாடல் -31

யோகமே யோகத்தின் பயனே யோகத்
 தொருமுதலே யோகத்தின் ஓங்குந் தூய
 போகமே போகத்தின் பொலிவே போகம்
 புரிந்தருளும் புண்ணியமே புனித ஞான
 யாகமே யாகத்தின் விளைவே யாகத்
 திறையேஅவ் விறைபுரியும் இன்பே அன்பர்
 மோகமே மோகமெலாம் அழித்து வீறு
 மோனமே மோனத்தின் முளைத்த தேவே.

பொழிப்புரை: யோகநெறியானவனே, யோகநெறியினது, பேறாகவுள்ளவனே, யோக நெறியின்கண், ஒப்பற்ற முதன்மை பெற்றவனே, யோகநெறியினால், மிக்குயராநிற்கும், சுத்தமான, போகமானவனே, போகத்தினுடைய, பெருக்கமே, போகத்தை, விரும்பியளிக்கின்ற, புண்ணிய சொரூபியே, சுத்தமாகிய, ஞானவேள்வியானவனே, அந்த வேள்வியாலாகிய, பயனானவனே, வேள்விக்குத் தலைவனே, அந்தத்தலைவன், செய்கின்ற, ஆனந்தமே, அடியவருடைய, மோகிக்கும் பொருளானவனே, ஆசையெல்லாவற்றையும், நாசஞ் செய்து, விளங்குகின்ற, மௌன நிலைமையனே, மௌனநிலையின்கண், தானே தோன்றிய, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: மன்னுயிர்த் தொகுதியுள் பரிபாகிகளாயினோர் ஞானயோகத்தால் தன்னோடு கூடி இன்பமுற யோக நெறியாய் இறைவன் விளங்குகிறான். எவ்வுயிர்களும் தம்தம் அறிவு இச்சை செயல் நீங்கித் தன்பால் ஒடுங்கி நிற்க கல்லால் நீழலில் மௌன யோகம் புரிகிறான். கருவிகளின் கலப்பால் அடைகின்ற அசுத்தமாகிய சிற்றின்பப் போதத்தின் வேறாய், அறிவின்கண் அனுபவித்து உணரப்படும் ஞானயோகத்தின் பரிசுத்த பரபோகமாய் விளங்குகிறான். அடியாராயினோர்க்குத் தன்பால் தீராத பேராசையைத் தருவோனாகவும் விளங்குகிறான் என்கிறது இப்பாடல்.

பாடல் - 32

காட்சியே காண்பதுவே ஞேய மேஉள்
 கண்ணுடையார் கண்ணிறந்த களிப்பே ஓங்கும்
 மாட்சியே உண்மைஅறி விற்ப மென்ன
 வயங்குகின்ற வாழ்வேமா மவுனக் காணி
 ஆட்சியே ஆட்சியெயும் அரசே சுத்த
 அறிவேமெய் அன்பேதெள் ளமுதே நல்ல
 சூட்சியே சூட்சியெலாம் கடந்து நின்ற
 துரியமே துரியமுடிச் சோதித் தேவே.

பொழிப்புரை: ஞானமே, ஞாதுருவே, காணப்படு பொருளாகிய ஞேயமே, மனக்கண்ணுடையாரது, கண்ணில் நிரம்பிய, மகிழ்ச்சியே, மிக்குயர்ந்த, பெருமையே, சத்து சித்து ஆனந்தமென்று, விளங்குகின்ற, வாழ்வானவனே, பெரிய, மௌனமாகிய காணியாட்சியே, அக்காணியாட்சியைச் சுதந்தரித்து ஆளுகை செய்கின்ற, மன்னவனே, களங்கமற்ற, அறிவானவனே, உண்மையாகிய அன்பே வடிவானவனே, தெளிந்த அமிர்தமே, நல்ல ஆராய்ச்சியே, ஆராய்ச்சி முழுதும், தாண்டி நின்ற, துரிய நிலைப்பொருளே, துரியாதீதத்தினிற்கும், பரஞ்சோதியாகிய மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: ஊனக்கண்ணுடையவர் சக நோக்கிற் பெறுதற்கரிய பெரியசக ரூபி எத்தகைய பெரியோராலும் மனவாக்குக் காயங்களால், சிந்தித்து, அளந்துரைக்க ஒண்ணாது மேன்மேலும் வளர்கின்ற அளவிறந்த பெருமைஉடையவன். ஆன்மாக்களிடத்தில் என்றும் விளங்குபவன். ஆராய்ச்சி முழுதுமிறந்து தானே தானாய் விளங்கும் சீவபரதுரிய நிலைகளானவன் அவன் என்பது இங்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

பாடல் - 33

மறைமுடிக்குப் பொருத்தமுறு மணியே ஞான
வாரிதியே அன்பர்கள்தம் மனத்தே நின்ற
குறைமுடிக்கும் குணக்குன்றே குன்றா மோனக்
கோமளமே தூயசிவக் கொழுந்தே வெள்ளைப்
பிறைமுடிக்கும் பெருமானே துளவ மாலைப்
பெம்மானே செங்கமலப் பிரானே இந்த
இறைமுடிக்கு மூவர்கட்கு மேலாய் நின்ற
இறையேஇவ் வருவுமின்றி இருந்த தேவே.

பொழிப்புரை: வேதசிரசுக்கு, அணியும் பொருத்த மிகுந்த, இரத்தினமே, ஞானசமுத்திரமே, அடியவரது, உள்ளத்திலே கிடந்த, குறைவுகளை, பூர்த்திசெய்யும், எண் குணமாகிய மலையே, குறைவுபடாத, மவுனத்தின் அழகே, பரிசுத்தமுள்ள, ஆனந்தரூபியாகிய சிவக்கொழுந்தே, வெள்ளிய சந்திரகண்டத்தை, சடைமுடிமேற்கூடும், பெருமையுடைய சிவனே, திருத்துழாய் மாலையையணியும், திருமாலே, செந்தாமரைமலர்மேல் வீற்றிருக்கும், தலைவனாகிய பிரமனே, இக்கடமைகளை, முற்றுற முடிக்கவல்ல, தேவர் மூவருக்கும், அதீதனாக நின்ற, பசுபதியே, இம்மூன்றுதேவர் திருவுருவங்களும், இல்லாமல், நிர்விகாரியா யாண்டும் கோயிலாகவிருந்த மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: அளந்தறியப்படாத ஆழமும் பரப்பும் உடையதாய் மன்னுயிர்களின் அகத்தும் புறத்தும் சூழ்ந்துள்ள அகண்ட பராபரஞானக்கடல். அடியவராயினோர் மனக்கவலையை நீக்கி அன்னோர் வேண்டும் பொருளை வழங்கும் அருட் குணமலை இறைவனாகும்.

பாடல் - 34

கோதகன்ற யோகர்மனக் குகையில் வாழும்
குருவேசன் முகங்கொண்ட கோவே வஞ்ச
வாதகன்ற ஞானியர்தம் மதியில் ஊறும்
வானமுதே ஆனந்த மழையே மாயை
வேதகன்ற முத்தர்களை விழுங்கு ஞான
வேழமே மெய்யின்ப விருந்தே நெஞ்சில்
தீதகன்ற மெய்யடியர் தமக்கு வாய்த்த
செல்வமே எல்லையிலாச் சீர்மைத் தேவே.

பொழிப்புரை: குற்ற நீங்கிய, யோகிகளுடைய, மனமாகிய குகையினுள், வசிக்கின்ற, தேசிக மூர்த்தியே, ஆறு திருமுகங்களை, படைத்த அல்லது பெற்ற, தலைவனே, கொடுமையுடைய, தருக்கங்கள், நீங்கிய, ஞானிகளது, புத்தியில், சுரக்கும், பெருமையுடைய, அமிர்தமே, பேரின்ப மாரியே, மாயையின் வெம்மையை, கடந்த, சீவன் முத்தர்களை, உட்கொள்ளும், ஞான சொரூபமுடைய யானையே, நித்திய விற்பத்தைத் தரும், புதுமையுள்ள பொருளே, உள்ளத்தின்கண்ணே, தீமையற்ற, உண்மையடியவர், தங்களுக்கு, கிடைத்த, தீரவியமே, அளவில்லாத, சிறப்புடைய மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: மனத்தில் பழைய வாதனைகள் சிறிதும் தாக்காத வண்ணம் அகப்பற்று புறப்புற்றுக்களை அறுத்துச் சித்திப் பெற்ற யோசிகள் உணர்ந்து தியானித்து வீடுபேறு எய்துதற்கான யோகரசியங்களை உணர்த்தியருளுங் குருமூர்த்தி பராசத்தி. ஆதிபராசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி, குண்டலினி சத்தியாகிய ஆறுசத்திகளாலியன்ற ஆறுதிருமுகங்கள் கொண்ட குமரகுருபரன். மெய்யடியர்களறி ஏனையோர்க்குக் கிடைத்தற்கரிய நித்திய ஞானச் செல்வம் இறைவன் என்கிறது இப்பாசரம்.

பாடல் - 35

அருளருவி வழிந்துவழிந் தொழுக ஓங்கும்
 ஆனந்தத் தனிமலையே அமல வேதப்
 பொருளளவு நிறைந்தவற்றின் மேலும் ஓங்கிப்
 பொலிகின்ற பரம்பொருளே புரண மாகி
 இருளறுசிற் பிரகாச மயமாஞ் சுத்த
 ஏகாந்தப் பெருவெளிக்குள் இருந்த வாழ்வே
 தெருளளவும் உளமுழுதுங் கலந்து கொண்டு
 தித்திக்குஞ் செழுந்தேனே தேவ தேவே.

பொழிப்புரை: திருவருளாகிய அருவி நீர், மேன்மேலும் வழிந்து, ஓடும்படி, மிக நீண்ட, ஒப்பற்ற ஆனந்த மலையே, சுத்தமான, வேதங்கள் கூறும் மகாவாக்கிய ஞானார்த்தங்களின் வரையறையுள், நிரம்பி, அந்தப் பொருளின் மேலாகவும், ஓங்கி உயர்ந்து, விளங்குகின்ற, மேலாகிய வத்துவே, நிறைவினையுடையதாகி, மலத்தடையற்ற, சிற்சோதிமயமாகிய, கலப்பற்ற, தனிமையாகிய, பேராகாசத்துள், வீற்றிருந்த, இன்பவாழ்வாகியுள்ளவனே, தெளிந்து கொள்ளுமளவும், சித்தமுழுவதும், கூடிக்கொண்டு, மதுரிக்கும், செழிப்பான தேனை யொப்பவனே, தேவர்களுக்குத் தேவாகிய மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: மெய்யடியராவார் பிறவிவெம்மையுற்றுத் தளரா வண்ணம் அருளமுதத்தாட்டிப் பருகுவித்துத் தெளிந்து தெளிந்து உணருந்தோறும் நெஞ்சகத்துள் முற்றுங் கலந்து மதுரிக்கும் இயல்பினை உடையதாய் மும்மல நோயை அறுக்கும் குணமிக்க செந்தேனாய் இதய தாமரையுள் ஊறிப் பெருகுஇன்பம் தேவதேவன் என்பது இங்குச் சுட்டப்படுகின்றது.

பாடல் - 36

அளவையெலாங் கடந்து மனங் கடந்து மற்றை
 அறிவையெலாங் கடந்துகடந் தமல யோகர்
 உளவையெலாங் கடந்துபதங் கடந்து மேலை
 ஒன்றுகடந் திரண்டுகடந் துணரச் சூழ்ந்த
 களவையெலாங் கடந்தண்ட பிண்ட மெல்லாம்
 கடந்துநிறை வானசுகக் கடலே அன்பர்
 வளவையெலாம் இருளகற்றும் ஒளியே மோன
 வாழ்வேன் உயிர்க்குயிராய் வதியும் தேவே.

பொழிப்புரை: பிரமாணங்கள் முழுவதும், தாண்டியும், அதற்கினமாகிய, சிவ வறிவுகளெல்லாந் தாண்டியும், மும்மலங்களையு நீங்கிய யோகிகளறிந்த, யோக நெறியிலுள்ள உபாயமுழுதுந் தாண்டியும், மூன்று பதங்களையுந் தாண்டியும், அப்பால், சகப்பாழைத்தாண்டியும், சீவப்பாழ் பரப்பாழாகிய இரண்டையுந் தாண்டியும், உணராமலுணரும்படி, யோசித்த, உன்மத்த நிலைமை முழுதுந் தாண்டியும், அண்டபிண்டங்கள் முழுதுந் தாண்டியும், பரிபூரணமான, சுகவாரியே, அடியவர் வசிக்கும் இடம் எல்லாம், அஞ்ஞானவிருளை நீக்குகின்ற, ஞானசோதியே, மௌனபதத்துக்குரிய, வாழ்வாக வுள்ளவனே, எனது உயிர்க்குளுற்ற உயிராக, வசிக்கும், மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: சகமார்க்கத்துக்குரிய யோகத்தின் உபாயங்களில் அகப்படாமல் சன்மார்க்க ஞானமுடிவில் நிற்பவனாகவும் உள்ளத்தினுள்ளே ஒளித்திருந்து உணர்த்தவல்லவனாகவும் மெய்யடியார் உள்ளும் புறம்பும் அவர் வசிக்கும் தலமும் அஞ்ஞான இருள் படராதகற்றி; அவர் உயிரே தன் நிவேதனமாக வாழும் தன்மை உடையவன் மகாதேவன் எனவுங் கூறினார் இங்கு.

பாடல் - 37

வன்புகலந் தறியாத மனத்தோர் தங்கள்
 மனங்கலந்து மதிகலந்து வயங்கா நின்ற
 என்புகலந் தூன்கலந்து புலன்க ளோடும்
 இந்திரிய மவைகலந்துள் இயங்கு கின்ற
 அன்புகலந் தறிவுலகந் துயிரைம் பூதம்
 ஆன்மாவுங் கலந்துகலந் தண்ணித் தூறி
 இன்புகலந் தருள்கலந்து துளும்பிப் பொங்கி
 எழுங்கருணைப் பெருக்காறே இன்பத் தேவே.

பொழிப்புரை: இளகாத வன்மை, கூடியறியாத, மனமுடையோரது, உள்ளத்திற் கூடியும், புத்தியுட் கூடியும், பிரகாசியாநின்ற எலும்புகளுட் கூடியும், தசையுட் கூடியும், ஐந்து புலன்களுடனும், இருவகை இந்திரியங்களுட் கூடியும், உள்ளத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற, நேயத்துட் கூடியும், உயர்வினுட் கூடியும், சீவனிலும், பஞ்ச பூதங்களிலும், ஆன்மாவினுள்ளும், உடனாகிக்கூடியும், தித்தித்துச் சுரந்து, இன்பத்துட் கூடியும், அருளிற்கூடியும், திமிர்ந்து, மிகுந்தெழுகின்ற, கருணைப்பிரவாகமுடைய நதியே, ஆனந்த சொரூபியாகிய மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: பிறிதோருயிருக்குற்ற துன்பம் தமக்குள்ள துன்பம் போல் கருதிக் கண்டபொழுதுங் கேட்ட பொழுதும் கசிந்து உருகும் காருணியம் நிறைந்த மனமுடைய சாதுக்களாயினோர் உள்ளக்கோயிலில் கூடிக் குலாவுவோன் எனவும், அவர்களும் புலன்களாகிய சத்த பரிச ரூப ரச கந்தங்களையும் திருவருளாகக் கண்டனுபவித்தலாலும், ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களுக்குரிய உணர்வுந் தொழிலும் பரமன் பரமாகவே நிகழ்வதாலும் அவரது தூல சூக்கும உடலின்கண் விளங்கும் பஞ்சபூதங்களின் உள்ளும், உயிரினுள்ளும், ஆன்மாவினுள்ளும் கலப்புற்று விளங்குபவன் மகாதேவன் எனவுங் கூறினார்.

பாடல் - 38

தண்ணமுத மதிகுளிர்ந்த கிரணம் வீசத்
 தடம்பொழிற்பு மணம்வீசத் தென்றல் வீச
 எண்ணமுதப் பளிக்குநிலா முற்றத் தேஇன்
 இசைவீசத் தண்பனிநீர் எடுத்து வீசப்
 பெண்ணமுதம் அனையவர்விண் ணமுதம் ஊட்டப்
 பெறுகின்ற சுகமனைத்தும் பிற்பட் டோடக்
 கண்ணமுதத் துடம்புயிர்மற் றனைத்தும் இன்பங்
 கலந்துகொளத் தருங்கருணைக் கடவுள் தேவே.

பொழிப்புரை: குளிர்ந்த அமுதமுடைய சந்திரன், சீதள கிரணத்தை வீசவும், பெருமையுடைய, சோலையானது, மலர்மணத்தை வீசவும், தென்கால் வீசவும், மதிக்கின்ற, அமிர்த்ததையுடைய, படிக்கத்தாலியற்றப்பட்ட, உப்பரிகைமேல் உலாவும் வெளியிலே, சங்கீதப் பண்ணோசை வீசவும், தண்ணிய பனி நீரை, கைகளால் எடுத்து வீசவும், பெண்டிருள் அமுதம் ஒப்பவர், தேவர் அமுதன்ன உண்டியை யூட்டவும், இன்பமுழுவதும், பிறகிட்டோடும் வண்ணம், ஆனந்தக்கண்ணீரால், உடம்பும் உயிரும் பிறதத்துவங்களும், இன்பம் புணர்ந்துகொள்ள, செய்கின்ற கிருபையுடைய, உம்பர்கோவாகிய மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: சிற்றின்ப சுகம் எத்துனைச் சிறப்பினை உடையதேனும் அது சின்னீர இன்பமாதலின் சுகம் அன்று அறித்திய சுகம், நிலைபேறு உடையதாகத் தோன்றி நில்லாதொழியும். அன்பு மேலிட்டால் அன்பு நெக்குருக, உள்ளமுருக உரோமஞ்சிலிர்ப்ப உரைகுழறப் பாடும் அன்பர்க்குப் பேரின்பத்தை அருளுவார் திருவருட்பிரகாச மகாதேவர் என்கிறது இத்திருச்செய்யுள்.

பாடல் - 39

சுழியாத அருட்கருணைப் பெருக்கே என்றுந்
 தூண்டாத மணிவிளக்கின் சோதி யேவான்
 ஒழியாது கதிர்பரப்புஞ் சுடரே அன்பர்க்
 கோவாத இன்பருளும் ஒன்றே விண்ணோர்
 விழியாலும் மொழியாலும் மனத்தி னாலும்
 விழைதருமெய்த் தவத்தாலும் விளம்பும் எந்த
 வழியாலும் கண்டுகொளற் கரிதாய்ச் சுத்த
 மவுனவெளி யுடிருந்து வயங்கும் தேவே.

பொழிப்புரை: சுழிதலில்லாத, அருளாகிய கருணையின், வெள்ளமே, எக்காலத்தும், எழும்புதலில்லாத, மாணிக்க விளக்கினது, ஒளியே, ஞானாகாசத்தில், நீங்காது நின்று, கிரணத்தைப் பரவச் செய்யும், ஞானபாநுவே, அடியவர்க்கு, ஒழியாத, ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கும், ஒரு பொருளே, தேவர்கள், உள்ளத்தினாலும், விரும்புகின்ற, உண்மையான தவமுயற்சியாலும், சொல்லப்பட்ட, வேறு எவ்வழியினாலும், சேவைசெய்வதற்கு, அருமையுடையதாகி, அமலமான, மவுனாகாசத்தின் மத்தியில், வசித்து, விளங்குகின்ற, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: உதித்தும் அத்தமித்தும் வரும் சூரிய சந்திரர்கள் போலாது எக்காலத்தும் ஒரு தன்மையுடையதாய்ச் சதோதய ஞான அருட்பெருஞ்சோதியாகச் சிதாசாத்து விளங்கும் எனவும் மெய்யடியார் அன்பு செய்து துதித்து வழிபடுந்தோறும் அவர் விரும்பும் பேரின்ப பெருவாழ்வை ஒழிவின்றி எக்காலத்தும் வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் என்றும் அவர் ஒப்பில்லாத பெருவள்ளல் எனவும், தேவர்கட்கு அரியன் எனவும் கூறினார் இங்கு.

பாடல் - 40

சொல்லொழியப் பொருளொழியக் கரண மெல்லாம்
 சோர்ந்தொழிய உணர்வொழியத் துளங்கா நின்ற
 அல்லொழியப் பகலொழிய நடுவே நின்ற
 ஆனந்த அநுபவமே அதீத வாழ்வே
 நெல்லொழியப் பதர்கொள்வார் போல இன்ப
 நிறைவொழியக் குறைகொண்மத நெறியோர் நெஞ்சக்
 கல்லொழிய மெய்யடியார் இதய மெல்லாம்
 கலந்துகலந் தினிக்கின்ற கருணைத் தேவே.

பொழிப்புரை: மொழி நீங்கவும், அம்மொழியின் உரை நீங்கவும், கரணங்கள் யாவும், ஒருங்குகூடி, நீங்கவும், உணர்ச்சி நீங்கவும், ஒளிக்கின்ற, கேவலம் நீங்கவும், சகலாவத்தை நீங்கவும், மத்தியிலே, நிலையாக நின்ற, ஆனந்தா நுபுதியே, கருவிகட்கெட்டாத, வாழ்வாயுள்ள பொருளே, நெல்தானியம் நீங்க, பிணியில்லாத பதரினை, கைக்கொள்ளும் அறிவிலிகள் ஒப்ப, பூரணானந்த வஸ்துவை விட்டு, குறைவாகிய பதமுத்திகளைப் பொருளாகக் கொண்ட, பலசமயநெறியினிற் போர் தங்கள், மனமாகிய கல்லினிற் கூடுதலொழிந்து, உண்மைத் தொண்டராயினோர், மன முழுவதும், மேன்மேலும் புணர்ந்து, தித்திக்கின்ற, காருண்யமுடைய, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: ஆனந்தானுபவத்திலே சொல்லும் பொருளும் மன நினைவினின்று நீங்குதலால் அசுக்கரணங்களும் புறக்கரணங்களும் ஒடுங்கும் என்றும், அவை ஒடுங்கவே அறிவு இச்சை செயல்களும் ஒடுங்கும் என்றும், அவை ஒடுங்கவே கேவல சகலாவத்தைகள் நீங்கி சுத்தாவத்தை எனப்படும் அருளவத்தை விளங்கி நிற்கும் என்றும், அந்த அருளவத்தையில் நிகழ்வது பரஞானம் என்றும், அதில் சித்திக்கப் பெறுவது பேரின்பப் பெருவாழ் வென்றும் கூறினார். பரிபூரணானந்த சிவத்தை வழிபடாது பதமுத்திகட்கேதுவான பல சகலோபாசனா மார்க்கத்தினோர் நெல்லொழிய பதர்கொள்வார் என்றும், அவர் அன்பில்லா மனம் நெகிழ்ந்துருகாக் கல்லொத்தது என்றும், தமது தலைவன் அருளை வேண்டி அன்பினாலுருகும் நெகிழ்ச்சி பெற்ற அன்பர் நெஞ்சக்கோயிலில் நீங்காது கலந்தினிக்கும் காருணிய மூர்த்தி என்றுங் கூறினார் இங்கு.

பாடல் - 41

அலைகடலும் புவிவரையும் அனல்கால் நீரும்
 அந்தரமும் மற்றைஅகி லாண்டம் யாவும்
 நிலைகுலையா வண்ணம்அருள் வெளியி னூடு
 நிரைநிரையா நிறுத்தியிர் நிகழும் வண்ணம்
 தலைகுலையாத் தத்துவஞ்செய் திரோதை யென்னும்
 தனியாணை நடத்திஅருள் தலத்தில் என்றும்
 மலைவறவீற் றிருந்தருளும் அரகே முத்தி
 வழித்துணையே விழித்துணையுள் மணியாம் தேவே.

பொழிப்புரை: திரையைவீசி யசைகின்ற, சமுத்திரமும், பூமியும், மலையும், நெருப்பும், காற்றும், புனலும், ஆகாயமும், அவற்றிற்கினையுள்ள, உலகங்கள் முழுதும், தத்தம் நிலை கெடாதபடி, திருவருளாகிய வெளிநடுவிலே, வரிசை வரிசையாக, நிறுவி வைத்து, சீவான்மாக்கள், தன் தலைமை கெடாத, தத்துவங்கள் சேட்டிக்க வினையின்வழிச் செய்யும், திரோதான சத்தியென்னப்பட்ட, தன் ஒப்பற்ற சிற்சத்தியை, செலுத்தி, திருவருளாகிய பதியின்கண், எக்காலத்தும், ஐயநீங்க, எழுந்தருளியிருக்கும், சிவராசனே, முத்திநெறிக்கு, சகாயனே, கண்களினுள்ளும், ஒளிக்கின்ற கண்மணியாகும், மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: இறைவன் முதற்காரண மாயையினின்று உலகமுழுதும் தோற்றுவிக்கும் தன்மையும், இறைவன் துணைக் காரணத்தின் வன்மையும், இறைவன் நிமித்த காரணனாகும் நன்மையும் அவனது முதன்மையும் உணர்த்துகிறார். மேலும் மோட்சமார்க்க சகாயனாகவும் எல்லா உயிர்களாலும் விரும்பப்படும் கண் ஒளியினுள் கலந்த ஞானசோதி வடிவனாகவும் விளங்குகிறார் என்கிறது இத்திருப்பாட்டு.

பாடல் - 42

வரம்பமுத்த நெறியேமெய்த் நெறியில் இன்ப
 வளம்பமுத்த பெருவாழ்வே வானோர் தங்கள்
 சிரம்பமுத்த பதப்பொருளே அறிவா னந்தச்
 சிவம்பமுத்த அநுபவமே சிதாகா சத்தில்
 பரம்பமுத்த நடத்தரசே கருணை என்னும்
 பழம்பமுத்த வான்தருவே பரம ஞானத்
 திரம்பமுத்த யோகியர்தம் யோகத் துள்ளே
 தினம்பமுத்துக் கனிந்தஅருட் செல்வத் தேவே.

பொழிப்புரை: மேன்மை முதிர்ந்த, சன்மார்க்கமே, அந்த உண்மையாகிய சன்மார்க்க நெறியின்கண், இன்பத்தின் வளமை முதிர்ந்த, வானுலகில் வாழ்ந்தேவர்கள், சிரத்தில், பழுத்ததாகிய, திருவடியுடைய, வத்துவே, ஞானம், ஆனந்தமாகிய, சத்தாகிய சிவம், பழுத்த முதிர்ந்த, அநுபூதியே, ஞானகாசத்தினுள், பரத்துவ முதிர்ந்த, நடனத்தைச் செய்யும் நடராசனே, அருளென்கிற, பழமானது பழுத்த, பெருமையுடைய தேவதருவே, மேலாகிய நித்தியமான பரஞான முதிர்ந்த, ஞானயோகத்தினுள்ளே, முதிர்ந்து, கனிவடைந்த, அருளாகிய செல்வத்தையுடைய, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: சரியை கிரியா யோக நெறிகளின் மிக்கது ஞானநெறி என்றும்; சாலோக சாமீப சாரூப முக்தியின்பங்களினுமிக்க சாயுச்சியத்தில் ஓங்கும் தன்னிகரில்லா பெருவாழ்வு என்றும், தேவர்கள் வேண்டும் வரங்களைப் பெற வணங்கித் தம் உச்சி மேல் வைத்துத் தியானிக்கும் திருவடித் தாமரை உடையன் என்றும், அதாவது இனிப்புடைய சிவானுபவம் என்றும், எவ்வயிர்களும் தம்தம் வினையின்படிப் போகங்களை அனுபவிக்கும்படித் தொழில்களைச் செய்து உய்யும் வண்ணம் நடத்துகின்ற ஊன நடம் ஞானநடம் என்றும் இருவகை நடனங்களையும் இயற்றுகின்ற நடராசமணி என்றும், அருட்கனி என்றும், கர்மயோகிகளின் வேறான ஞானயோகியருடைய சிவயோகத்துள்ளே தினந்தோறும் பழுத்துக்கனிந்த சிறந்த நித்திய அருட்செல்வமுடையவன் மகாதேவன் என்றும் கூறினார்.

பாடல் - 43

அண்டமெலாம் கண்ணாகக் கொளினும் காண்டற்
கணுத்துணையும் கூடாவென் நனந்த வேதம்
விண்டலறி ஓலமிட்டுப் புலம்ப மோன
வெளிக்குள்வெளி யாய்நிறைந்து விளங்கும் ஒன்றே
கண்டவடி வாய்அகண்ட மயமாய் எங்கும்
கலந்துநின்ற பெருங்கருணைக் கடவு ளேஎம்
சண்டவினைத் தொடக்கற்சின் மயத்தைக் காட்டும்
சற்குருவே சிவகுருவே சாந்தத் தேவே.

பொழிப்புரை: ஆகாய முழுதும், நேத்திரமாக காண்ட போதினும், தெரிசித்தற்கு, ஓர் அணுவளவும், முடியமாட்டா வென்று, அளவற்ற வேதங்கள், வாய்மலர்ந்து, அலறி, கூவி, அழுதிட மவுனமாகிய வெளிக்குள்ளே, சிதாகாசமாய், நிரம்பி, பிரகாசிக்கின்ற, ஏகமே, சகளமூர்த்திகளாய், அகண்டாகாரமாகி, எவ்வுலகினும் எப்பொருளினும், புணர்ந்துநின்ற, பெருமைபொருந்திய காருணியமுடைய கடவுளே, எமது, கொடுமையுடைய, வினையின் மூலம் நீர்மூலமாக, சித்தின் மயமாகிய சொரூபநிலையை, அடியேன் தரிசிக்குமாறு செய்யும், நல்ல ஆசாரியனே, சிவநாமம் படைத்த குருவே, உபசாந்தமுடைய, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: அரி பிரமாதி அமரர்களாலும் காண்டற் கரியவனாய் சருவ வியாபியாய் இருப்பவன் என்றும், வாக்குக் கெட்டாத பரஞான சொரூபி என்றும், மனமிறந்து நின்ற மவுன வெளிக்குள் ஞானவெளியாக வியாபித்து நிற்கும் அத்துவிதவத்து என்றும், அளவிறந்த சமய நெறிகளிலும் அளவிறந்த அடியார்கள் பரிபாக நிலைமைக்குப் பொருந்தியவாறு தோன்றி யனுக்கிரகிக்கும் அளவிறந்த சகளவடிவங்கள் தங்கியுள்ளவன் திருமேனி தாங்கி நிற்கும் பரிபூரண னென்றும், தன்னிகரில்லாத தயாமூல தன்மத்திற்கிடனாக நிற்பவன் என்றும், வினைத் தொடக்கு நீங்கும்படிச்சின்மய சொரூப நிலை காணக் காட்டியருளும் பரமாசாரியன் எனவும் கூறினார் அடிகள் இங்கு.

பாடல் - 44

பேதமுறா மெய்ப்போத வடிவ மாகிப்
பெருங்கருணை நிறம்பழுத்துச் சாந்தம் பொங்கிச்
சீதமிகுந் தருள்கனிந்து கனிந்து மாறாச்
சின்மயமாய் நின்மலமே மணந்து நீங்கா
ஆதரவோ டியன்மவுனச் சுவைமேன் மேற்கொண்
டானந்த ரசமொழுக்கி அன்பால் என்றும்
சேதமுறா தறிஞருளந் தித்தித் தோங்கும்
செழும்புனிதக் கொழுங்கனியே தேவ தேவே.

பொழிப்புரை: வேற்றுமையடையாத, மெய்ஞ்ஞானத் தனது வடிவமாகி, பெரிய காருணியமாகிய வண்ணமுதிர்ந்து, உபசாந்தநிலை, உயர்ந்து, குளிர்ச்சி, அதிகரித்து, அருள் பழுத்து, களிவடைந்து, வேறுபடாத, சித்துருவ மயமாகி, விமலத்தன்மையே, கமழ்ந்து, பிரியாத, ஆதரத்தினுடனே, பொருந்திய, மவுனமாகிய சுவை, அளவிலாதாகக்கொண்டு, ஆனந்தமாகிய இரதத்தை யொழுகவிட்டு, அன்பினாலே, ஒருபோதும், நாசமடையாது, விவேகிகளின் இருதயத்திலே, இனித்து, மாட்சியமையுற்ற, செழித்த, பரிசுத்தமுடைய, மதர்த்த பழமே, தேவர்கட்குத் தேவனாகிய மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: மதபேத சாதிபேதங்களை விட்டது சமரசஞானம் எனவும், கன்ம மலபரிபாகம் அடையுங்காறும் சீவர்களைப் பலபல பேதவடிவத்தோடு மாறி மாறிப் பந்திக்கும் எனவும், அசத்தின் கண்ணுள்ள மலவாசஞ் சிறிதுந் தாக்காத ஞான வாசம் வீசுவது எனவும், கணப்பொழுதேனும் உயிர்த்தொகுதியை விட்டு நீங்காத ஆதாரமாகித் தற்போத நீக்கத்தின் மேவும் மவுனத்தின் சுவையை மிகக் கொண்டு இன்பத் தேனுறல் ஒழுக்குவது எனவும், என்றுங் கேடுபடாததாய் அன்பினாலே அறிவை அறிந்த அறிஞர் உள்ளத்தில் இனிக்கும் தூய்மையுற்ற கொழுவிய அருட்கனி எனவும் கூறினார்.

பாடல் - 45

உடல்குளிர உயிர்தழைக்க உணர்ச்சி ஓங்க
 உளங்கனிய மெய்யன்பர் உள்ளத் தூடே
 கடலனைய பேரின்பம் துளும்ப நாளும்
 கருணைமலர்த் தேன்பொழியும் கடவுட் காவே
 விடலரிய எம்போல்வார் இதயந் தோறும்
 வேதாந்த மருந்தளிக்கும் விருந்தே வேதம்
 தொடலரிய வெளிமுழுதும் பரவி ஞானச்
 சோதிவிரித் தொளிக்கின்ற சோதித் தேவே.

பொழிப்புரை: தேகங்குளிரச்சியடையவும், சீவன்மா தளிக்கவும், அறிவானது, பெருகவும், மனம் பரிபாகத்தின் முதிர்வும், உண்மைச் சிவநேசருடைய, இதய மத்தியிலே, சமுத்திரத்தையொத்த, பேரானந்தமானது, ததும்பவும், எந்நாளும், அருளாகிய மலரின் தேனை, சொளிகின்ற அல்லது பெய்கின்ற, தெய்வீகமுடைய, கற்பகத்தருவே, கைவிடுதற்கரிய, எம்மை யொத்தவர்களின், சித்தந்தோறும், வேதத்தின் முடிவிலிருக்கும், அமுதத்தை, கொடுத்தருளும், புதுமையுடைய பொருளே, வேதங்கள், தீண்டுதற்கரிய, அருள்வெளி முழுதும், வியாபித்து, ஞானப்பிரகாசத்தை, பரப்பி, விளங்குகின்ற, அருட்பெருஞ் சோதியாகிய, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்னும் மும்மல மூல நோய்கள்காரணமாகத் தோன்றும் தூலவுடலின் வாத பித்த சிலேத்தும் நாடிகளின் பிறழ்வாலுண்டாகும் பலநோய்களாலுற்ற வெம்மை நீங்கிக் குளிரச் செய்வது எனவும், உடலின் வெம்மை நீங்கிக் குளிர்ந்ததனால், குளிர்ந்த நிலத்தில் பயிர் தழைப்பதுபோல உயிர் வாட்டம் நீங்கித் தழையுமெனவும்; உயிர் தழைவதால் விடய ஞான உணர்ச்சி அற, அருள் ஞான உணர்ச்சி மேலோங்கும் எனவும், மனம் நெகிழ்ந்துருகி இரக்கம் உள்ளதாகும் எனவும், பதமுத்தி இன்பங்களும் போக பூமி இன்பங்களும் நிலையற்றவை என விரும்பாத மெய்யடியாருள்ளத்தில் அணைகடந்த ஆழி வெள்ளம்போலச் சிவானந்தம் ததும்பும் எனவும், பிறவி நோயைத் தவிர்க்க ஞானமருந்து வழங்கும் பவரோக வைத்தியநாதன் எனவும் கூறினார் இப்பாடலில்.

பாடல் - 46

கிரியைநெறி அகற்றிமறை முடிவில் நின்று
 கேளாமல் கேட்கின்ற கேள்வி யேசொற்
 கரியவரை விடுத்துநவ நிலைக்கு மேலே
 காணாமற் காண்கின்ற காட்சியே உள்
 அரியநிலை ஒன்றிரண்டின் நடுவே சற்றும்
 அறியாமல் அறிகின்ற அறிவே என்றும்
 உரியசதா நிலைநின்ற உணர்ச்சி மேலோர்
 உன்னாமல் உன்னுகின்ற ஒளியாம் தேவே.

பொழிப்புரை: வேதாந்த நிலையினின்று, விசாரியாமல், விசாரிக்கின்ற, ஞான விசாரணையே, கீர்த்தியுள்ள அல்லது சொல்லப்படுகின்ற, சர்வ சாட்சியாக நிற்கும் அந்த வரம்பைக் கடந்து, ஒன்பது வகை நிலைகளுக்குமேல், மீதிலே, சுட்டிப்பாராமல், பார்க்கின்ற, தோற்றமே, எண்ணுதற்கரிய நிலையாகிய, துவிதம் அத்துவிதம் என்னும் இரண்டின் மத்தியிலே, ஒரு சிறிதும், சுட்டுணராமல், உணர்கின்ற, சுத்த அறிவே, எந்நாளும், உரியதாகிய, சாசுவத நிலையில், நிலை பெற்ற, உணர்வினையுடைய, பெரியோர், தியானிக்காமல், தியானிக்கின்ற, அருட்பெருஞ்சோதியாகிய, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: விடைய போக நுகர்ச்சிக்காக முயன்று திரிபவர் எண்ணுதற்கு அரியது எனவும், கனவிலும் நனவிலும் வேறொன்றைப் பற்றுதலும் நினைத்தலும் சிந்தித்தலும் செய்யாமல் ஒப்பற்ற மெய்யுணர்வின் நாட்டத்திலே சதா நிலைபெற்ற வுணர்வுடைய ஞானியர் கருதாமல் கருதுகின்ற ஞானசோதியாகியவன் மகாதேவன் எனவுங் கூறினார்.

பாடல் - 47

சொற்போதற் கரும்பெரிய மறைகள் நாடித்
 தொடர்ந்து தொடர்ந் தயர்ந்திளைத்துத் துளங்கி ஏங்கிப்
 பிற்போத விரைந்தன்பர் உளத்தே சென்ற
 பெருங்கருணைப் பெருவாழ்வே பெயரா தென்றும்
 தற்போத ஒழிவினிடே நிறைந்து பொங்கித்
 ததும்பிவழிந் தோங்கியெல்லாந் தானே யாகிச்
 சிற்போதத் தகம்புறமும் கோத்து நின்ற
 சிவானந்தப் பெருக்கேமெய்ச் செல்வத் தேவே.

பொழிப்புரை: கீர்த்தியானது, சிதையாத, விரிவான, வேதங்கள், ஆராய்ந்து, பின்பற்றிப் பின்பற்றி, தளர்ந்து, மெலிந்து, அஞ்சி, வாடி, பிற்பட்டொழிய, துரிதப்பட்டு, அடியவர் உள்ளத்திலே, சென்று புகுந்த, பேரருளுடைய, பெரிய வாழ்வே, விட்டு நீங்காமல், எக்காலத்தும், தனது சீவபோதம் ஒழிந்த விடத்தில், பூரணமாகி, துளம்பி, ஒழுகி, சிறந்து, எல்லாப் பொருள்களும், தானாக விளங்கி, அருண்ஞான போதத்து, உள்ளும், வெளியும், வியாபித்தொன்றாய் நின்ற, சிவானந்த வெள்ளமே, நித்தியமாகிய ஞானச் செல்வத்தையுடைய, தேவர்களுக்குத் தேவாகிய மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: வேதங்கள் இறைவனைக் காணுமாறு அர்ச்சித்து வழிபடும் அவைக்கு எட்டாமல் தியானிக்கும் அன்பருளத்தே தியானிக்கும் முன்னர் கடிதிற் செல்பவன் எனவும், சீவபோதம் ஒழிந்த விடத்துச் சிதாகாசத்துள் நிறைந்து நிற்கும் பொருள் எனவும், தன்னின் வேறாகிய பதமுத்தி இன்பங்களைக் கீழப்படுத்தும் பெருமையுடையது எனவும், உலகத்தார் கைக் கொண்ட பொய்செல்வமன்றாகி என்றுங் குறைவுபடா நிறைவுடைய நித்தியச் செல்வமுடைய வன் மகாதேவன் எனவுங் கூறினார்.

பாடல் - 48

பொங்குபல சமயமெனும் நதிக ளெல்லாம்
 புகுந்துகலந் திடநிறைவாய்ப் பொங்கி ஓங்கும்
 காங்குகரை காணாத கடலே எங்கும்
 கண்ணாகக் காண்கின்ற கதியே அன்பர்
 தங்கநிழல் பரப்பிமயல் சோடை யெல்லாந்
 தணிக்கின்ற தருவேபூந் தடமே ஞானச்
 செங்குமுத மலரவரு மதியே எல்லாம்
 செய்யவல்ல கடவுளே தே வ தேவே.

பொழிப்புரை: மிகுகின்ற, பலவாகிய சமய நெறிகளெனப்பட்ட, எல்லா ஆறுகளும், உள்ளே பாய்ந்து, கலக்க, நிரம்பியதாய், அதிகரித்து, மேன்மேலெழுகின்ற, வரம்பின் பக்கமும், கரையும், இல்லாத, சமுத்திரமே, எவ்வுலகத்திலும், நேத்திரம்போற்சிறந்ததாக, அறிவுடையோர் நோக்குகின்ற, ஆதரவே, திருவடிக்கன்புடைய தொண்டர்கள், தங்குதற்காக, நிழலைப் பரப்பி, அவரது பந்தத்தாலுற்ற சனன மரண விபாய் முழுதும், ஆற்றுகின்ற, தேவதருவே, அழகிய மலர்வாகியே, ஞானமாகிய செங்குவளை மலர், அலர்வுற, உதயஞ் செய்யும், சந்திரனே, சங்கற்பித்த எல்லாத் தொழில்களையும், தனது கிரியாசக்தியாற் செய்து முடிக்கும் வல்லமையுடைய, பதிப்பொருளே, தேவர்களுக்குத் தலைவனாய் மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: நதிகளை ஒத்துள்ள பல சமயங்களும் சென்றுபுகும் கடலைப் போல மாதவர் உள்ளார் எனவும், அன்புடையார் தங்க வந்து திருவடி நிழலைப் பரப்பி அணாதியாக வருத்தும் ஐனன மரண வெப்பந்தணிக்கவல்ல கற்பகத் தரு எனவும், கருவிகரணாதிகளால் நிருமிக்கும் சிற்பராதிவினைமாக்கள் போல அவையொன்றையும், அவற்றைப் படைக்கின்ற தேவராதியோரையும், ஏனைய சித்து விளையாடல்களையும் சங்கற்பித்த அளவே கணப்போதில் செய்தருளும் முடிவாற்றலுடைய பதியாகியவன் மகாதேவன் எனவுங் கூறினார்.

பாடல் - 49

வான்காணா மறைகாணா மலரோன் காணான்
 மால்காணான் உருத்திரனும் மதித்துக் காணான்
 நான்காணா இடத்ததனைக் காண்போம் என்று
 நல்லோர்கள் நவில்கின்ற நலமே வேட்கை
 மான்காணா உளக்கமல மலர்த்தா நின்ற
 வான்கூடரே ஆனந்த மயமே ஈன்ற
 ஆன்காணா இளங்கன்றாய் அலமந் தேங்கும்
 அன்பர்தமைக் கலந்துகொளும் அமலத் தேவே.

பொழிப்புரை: விண்ணுலகங்களறியா, வேதங்கள் அறியா, பிரமன் அளந்தறியான், மாயோன் அளந்தறியான், உருத்திரமூர்த்தியும், கணித்து அளந்தறியான், தற்போதம் நசித்தவிடத்திலே, அந்த பரவத்துவை, நற்குணநற்செய்கையுடைய பெரியோர்கள், சொல்லா நின்ற, அசையும், பிரகிருதி மயக்கமும், அடைதலில்லாத, உள்ளத்தாமரையை, அலரச் செய்கின்ற, பெருமையுடைய சூரியனே, பேரின்பமயமே, பெற்ற, தாய்ப் பசுவை, கண்டடைய மாட்டாத, இளங்கன்றுபோல, சுழன்று, வாடுகின்ற, அடியவர்களை, கூடிக்கொள்ளுகின்ற, பரிசுத்தமுடைய, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: அகங்கார மமகார விவகாரம் இழந்து, தற்குதந்தரமின்றித் தற்போத நிவிர்த்தியில் அவனருளே கண்ணாக நின்று காண்பது எனவும், தனது பசித்தீ அவியத் தாய்ப்பசுவின் முலைப்பால் உண்ண நினைத்துப் பலவிடங்களினுந் தேடித் காணாது இளங்கன்று வாடுதல் போலத் தமது தலைவனையடைந்து ஞானாமிர்தமுண்டு வாட்ட மற்றிருப்போனமெனத் தேடித் தேடிக் காணாமலுழன்று வாடித் தற்குதந்தரமற நிற்கும் அன்பரையடையும் விமலன் மகாதேவன் எனவுங் கூறினார்.

பாடல் - 50

மெய்ஞ்ஞான விருப்பத்தில் ஏறிக் கேள்வி
 மீதேறித் தெளிந்திச்சை விடுதல் ஏறி
 அஞ்ஞான மற்றபடி ஏறி உண்மை
 அறிந்தபடி நிலைஏறி அதுநான் என்னும்
 கைஞ்ஞானங் கழன்றேறி மற்ற எல்லாம்
 கடந்தேறி மவுனவியற் கதியில் ஏறி
 எஞ்ஞானம் அறத்தெளிந்தோர் கண்டுங் காணேம்
 என்கின்ற அநுபவமே இன்பத் தேவே.

பொழிப்புரை: மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெறுவதாகிய, இச்சையின் மீக்கூர்ந்து, சிரவணஞ் செய்வதிகரித்து, தெளிவடைந்து, பிரபஞ்ச மயலை, விட்டு நீங்குதலாகிய துறவுமார்க்க மதிகரித்து, அஞ்ஞான நீங்கிய படியிலேறி, உள்ளதாகிய சொரூபத்தை, அனுபவித்தறிந்த வண்ணம், அந்த நிலையை யடைந்து, அந்தப்பிரமம் நானென்னப்பட்ட, சிறுமையுடைய பசுஞானத்தினின்று, நீங்கி, மேலேறி, பிற பாசஞானமுமுதும், தாண்டிச்சென்று, பொருந்திய மவுனமாகிய கதியினை யடைந்து, எந்த லௌகிக விடயஞானமும், நீங்க, சித்தந் தெளிந்த பெரியோர், தரிசித்தும், தரிசித்திலேமென்கிற, ஞானானுபவமாயுள்ளவனே, ஆனந்த ரூபியாகிய மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: அறித்திய வத்துவிலுண்டாகிய வெறுப்பினால் நித்திய வத்துவை உணர்கின்ற சத்திய ஞானத்தில் இச்சை மிகுதலின் நல்ல ஞானாசிரியனை அடைந்து ஞானவிசாரணை செய்தலின் சிந்தை தெளிந்து பற்றறுத்து அஞ்ஞான இருள் நீங்கி உண்மையாகிய சொரூபத்தை உணர்வர். எவ்வகை விடய ஞானமும் வாசனாரூபமாக உள்ளத்திலெழாமல், திரையற்ற நீர்போல உள்ளந் தெளிந்த பெரியோர் தாமாக ஒன்றினைக் கண்டனுபவித்தல் இன்றி, அருள்காட்டக் கண்டு நிற்பர் எனவும், அது சிற்சுகோதய விலாசப் பூரண தெய்வம் எனவும் கூறினார்.

பாடல் - 51

பற்றறியா முத்தர்தமை எல்லாம் வாழைப்
 பழம்போல விழுங்குகின்ற பரமே மாசு
 பெற்றறியாப் பெரும்பதமே பதத்தைக் காட்டும்
 பெருமானே ஆனந்தப் பேற்றின் வாழ்வே
 உற்றறியா தின்னுமின்னும் மறைக ளெல்லாம்
 ஓலமிட்டுத் தேடநின்ற ஒன்றே ஒன்றும்
 கற்றறியாப் பேதையேன் தனக்கும் இன்பம்
 கனிந்தளித்த அருட்கடலே கருணைத் தேவே.

பொழிப்புரை: பிரபஞ்ச மயக்கம், இல்லாத சீவன் முத்தர்களுள்ளாரையும், வாழைக்கனியை விழுங்குதற்கொப்பாக, உட்கொள்கின்ற, பரமனே, களங்கத்தைப்பெற்று, அடைந்தறியாத, பெரிய பதவியே, திருவடி நிலையை, அனுபவிக்கும் காட்டுகின்ற, எமது தலைவனே, ஆனந்தமென்னும் ஆன்ம லாபத்தின் வாழ்வாயுள்ளவனே, வேதாகம நூல்கள் அனைத்தும், அடைந்தறியாதனவாய், இதுகாறும், முறையிட்டு, தேடும்படியாக, அவற்றுக் கெட்டாமனின்ற, அத்துவித வத்துவே, ஓர் உறுதிப் பொருளும், படித்தறியாத, அறிவிலேனாகிய எனக்கும், பேரின்பக்கதியை, திருவுளமிரங்கி, வழங்கிய, கிருபாசமுத்திரமே, காருணிய, சத்தியுருக்கொண்ட, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: ஆசையே பிறவிக்கு வித்தென வுணர்ந்து நிராசையே வடிவாக நிற்கும் முத்தர்களை பூரண ஆனந்தத்துள் அழுந்தும் இயல்புடையவர் எனவும், திருவடி நிலையை அடியவர்க்குக் காட்டும் தனித்தலைமைப் பெரும்பதி எனவும், உலகோர் பெறும் இலாபங்களைத்தினும் மிகச் சிறந்தது ஆன்மலாபமாகிய சாசுவத சிவானந்தப் பெருவாழ்வு எனவும், அபக்குவரையும் பக்குவர்களாக்கித் தன் பேரின்பம் வழங்குந் தயாநித் நம் மகாதேவர் எனவுங் கூறினார்.

பாடல் - 52

மெய்யுணர்ந்த வாதவூர் மலையைச் சுத்த
 வெளியாக்கிக் கலந்துகொண்ட வெளியே முற்றும்
 பொய்யுணர்ந்த எமைப்போல்வார் தமக்கும் இன்பம்
 புரிந்தருளும் கருணைவெள்ளப் பொற்பே அன்பர்
 கையுறைந்து வளர்நெல்லிக் கனியே உள்ளம்
 கரைந்துகரைந் துருகிவார் கருத்தி னூடே
 உய்யுநெறி ஒளிகாட்டி வெளியும் உள்ளும்
 ஓங்குகின்ற சுயஞ்சுடரே உண்மைத் தேவே.

பொழிப்புரை: மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்த, திருவாதவூரில் அவதரித்த, மலையையொத்த மாட்சிமை மிக்க மாணிக்கவாசகரை, பற்றற்ற ஞானவெளிமயமாக்கி, அவருடன் கூடிக்கொண்ட, பரவெளியே, முழுவதும், பொய்யாகிய பிரபஞ்சப் பொருளையுணர்ந்த, எம்மையொத்த சொற்றொண்டு புரிபவர்களுக்கும், பேரின்பத்தை, விரும்பி, வழங்காநின்ற, அருளாகிய வெள்ளத்தின், அழகாயவனே, அன்புடைய நல்லோர், கையில் அமர்ந்து, வளர்கின்ற, கருநெல்லிக்கனி யொப்பவனே, மனமானது, நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து, கசிந்துருக, அவ்வன்பரது, சிந்தையினிடையிலே, பிழைக்கின்ற, முத்தி நெறிக்காகும், ஞானப்பிரகாசத்தைத் தரிசிப்பித்து, அகம்புறம் இரண்டிலும், நிமிர்ந்துயர்கின்ற, சுயம்புவான ஞானபானுவே, சத்தியப் பொருளாகிய மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: திருப்பெருந்துறையில் குருந்தடியில் எழுந்தருளி இருந்த பரமஞான சற்குருராயர்பாற் சிவஞான போதத்தைச் சந்தேக விபரீதங்களறக் கேட்டு மெய்ப்பொருள் ஈது எனத் தெளிந்த திருவாதவூர் அடிகள் எனவும், அவர் அபக்குவர்களையும் பக்குவராக்கி தன் இன்பங் கொடுத்தருளுவர் எனவும், உண்டவர்க்குச் சாவா நலமும், கையில் வைத்திருப்பவர்க்கு எவ்வுலகத்துப் பொருளும் கண்ணிற்காணும் பிரத்தியக்கக் காட்சியும் நல்குங் கனிபோல் நல்கவல்லான் எனவும், அன்பால் கரைந்து கரைந்து உட்கும் தொண்டர்க்கே உய்யும் நெறிக்கான ஒளியைக் காட்டுஞ் சோதி இறைவர் எனவும் கூறினார் இப்பாடலில்.

பாடல் - 53

ஒலிவடிவு நிறஞ்சுவைகள் நாற்றம் ஊற்றம்
 உறுதொழில்கள் பயன்பலவே றுளவாய் எங்கும்
 மலிவகையாய் எவ்வகையும் ஒன்றாய் ஒன்றும்
 மாட்டாதாய் எல்லாமும் வல்ல தாகிச்
 சலிவகையில் லாதமுதற் பொருளே எல்லாம்
 தன்மயமாய் விளங்குகின்ற தனியே ஆண்பெண்
 அலிவகையல் லாதவகை கடந்து நின்ற
 அருட்சிவமே சிவபோகத் தமைந்த தேவே.

பொழிப்புரை: ஓசையும், உருவமும், வண்ணமும், இரதங்களும், கந்தமும், பரிசும், மிக்க, கருமங்களும், பலனும், பலவாகிய, வேற்றுமைகளை உடையவையாகி எந்தவுலகின்கண்ணும், நிரம்பிய வகுப்புகளாகியும், எந்த வகுப்பும், ஒரு வகுப்பாகியும், ஒரு வகுப்பிலும், இசையாததாகியும், சகல சித்தும், செய்யுந்திர னுள்ளதாகியும்(விளங்கி), சலிக்கும் விகாரத் தன்மை, ஒழிந்த, தலைமைப் பதிப்பொருளே, எப்பொருண்மயமும், தனது மயமுள்ளதாகியும், பிரகாசிக்கின்ற, ஏகனானவனே, ஆண் வகையையும், பெண் வகையையும், அலி வகையையும், அம்மூவகை யாகாத வகையையும், தாண்டி நின்ற, அருட் குணமுடைய சிவமே, சிவபோகமாகிய பேரின்ப அநுபூதியில், பொருந்திய மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: தது கரண புவன போகங்களோடு கூடிய பல வேற்றுமையுடைய அளவிறந்த சீவ கோடிகளிடத்தும் பொருந்தியுள்ள சத்த, பரிசு, ரூப, ரச கந்தங்களாகிய தன்மாத்திரைகளும், புண்ணிய பாப கருமங்களும், அவற்றால் விளையும் இன்ப துன்ப போகங்களும் ஒன்றோடொன்று ஒற்றுமை உடையன ஆகாமல் பலகோடி வேற்றுமை யடைந்து முதல்வன் கிரியா சக்தி வல்லபத்தை வியக்குமாறு நிற்கிறவன் எனவும்; சங்கற்பித்தவை யாவும் அக்கணத்தே இயற்றவல்ல சித்தன் எனவுங் கூறினார்.

பாடல் - 54

பேராய அண்டங்கள் பலவும் பிண்ட
 பேதங்கள் பற்பலவும் பிண்டாண் டத்தின்
 வாராய பலபொருளும் கடலும் மண்ணும்
 மலையுளவும் கடலுளவும் மணலும் வானும்
 ஊராத வான்மீனும் அணுவும் மற்றை
 உள்ளனவும் அளந்திடலாம் ஓகோ உன்னை
 ஆராலும் அளப்பரிதென் றனந்த வேதம்
 அறைந்திளைக்க அதிதூர மாகுந் தேவே.

பொழிப்புரை: பெரிய நீளம் உடைய, உலகங்கள், அளவில்லாதனவும், பிண்டங்களின், வேற்றுமைகள், அளவிறந்த பலவும், பிண்ட அண்டங்களின், நேர்மையுள்ளனவாகிய, அளவிறந்த பொருள்களும், சமுத்திரமும், நிலவுலகும், மலைகளின் உள்ள வளங்களும், கடலின்கண் உள்ள பொருள் வளங்களும், மணல்களும் ஆகாயங்களும், நகராத, வானத்திலுள்ள நட்சத்திர கணங்களும், அணுக்களும், இவையல்லாமல் வேறு, இருக்கும் பண்டங்களும் ஆகிய இவை அனைத்தையும், கணக்கிட்டு இத்துணையென அறியலாம், உன்பெரு வடிவத்தை, ஓ! ஒருவராலும், அளந்தறிதல், அருமையுடையதென்று, பலவாகிய வேதங்கள், சொல்லி, எய்க்க, அவற்றினுக்கெட்டாத தூரத்திலுள்ள பொருளாகும், மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: இத்தனையெனக் கணக்கிட்டறிதற்கும், இவ்வளவிதென அளந்தறிதற்கும் முடியாத பொருள்களைக் கணித்தலும் அளத்தலும் ஒருவாற்றான் முடியுமேனும், ஆதியுமந்தமுமில்லா முதல்வன் பிரமாண அத்தன் ஆதலின் எவ்வாறு அளந்தறிதல் எனவும், வேதம் ஆகமமாதிரி நூல்கள் முதல்வன் மெய்ப்புகழைக் கூறித் கூறித் துதித்தும், தொடர்ந்தும் கண்டளக்க முடியாமல் இளைத்தன எனவும், சுட்டியுணரப்படாத துரியாதீத நிலையின்கண் உள்ள மகாதேவன் எனவுங் கூறினார்.

பாடல் - 55

கற்பங்கள் பலகோடி செல்லத் தீய
 கனலினடு ஊசியின்மேல் காலை ஊன்றிப்
 பொற்பறமெய் உணவின்றி உறக்க மின்றிப்
 புலர்ந்தெலும்பு புலப்படஜம் பொறியை ஒம்பி
 நிற்பவருக் கொளித்துமறைக் கொளித்து யோக
 நீண்முனிவர்க் கொளித்தமரர்க் கொளித்து மேலாம்
 சிற்பதத்தில் சின்மயமாய் நிறைந்து ஞானத்
 திருவாளர் உட்கலந்த தேவ தேவே.

பொழிப்புரை: தேவகற்பங்கள், அனேககோடி, கழியா நிற்ப, கொடிய, அக்கினியின் மத்தியிலே, இரும்பு ஊசியின் மீது, அடிகளையுன்றி, உடலின் அழகு நீங்க, ஆகாரங் கொள்ளாமலும், நித்திரை செய்யாமலும், வாடி, எலும்புகள், கண்ணிற்றோன்ற, ஐவகை ஞானேந்திரியங்களையும், தமக்குரிய சத்தமாத் விஷயங்களின்மேற் செல்லாமற் காத்து, தவநெறியில் நிற்கின்றவர்க்கு, கரந்தும், வேதங்களுக்கு கரந்தும், யோக மார்க்கத்திற்பழகிய, நீண்ட நெடுங்காலம் ஆயுளைப் பெருக்கிக் கொண்ட, முனிவர்களுக்கு, கரந்தும், தேவர்களுக்கு, கரந்தும், உயர்வுடைத்தாகிய, சித் தனப்படும் பதத்தினுள், அர்த்தமாகிய ஞானமயமாகி, நிரம்பி, ஞானமாகிய செல்வத்தையாளும் பெரியோர்களுள்ளத்திலே, புணர்ந்த, தேவர்களைக்கெல்லாம் அதிபனாகிய மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: காலங்கடந்த கடவுளைக் காண்டல் வேண்டும் எனவும் அதன் பொருட்டே இம்மானிடயாக்கை கொடுக்கப் பட்டதெனவும், அந்நெறியில் அதனைச் செலுத்தி அடைய வேண்டிய பயனை அடையாக்கால் சனமரண துன்பம் ஒழியாதெனவும் கருதிக் தமது சற்கருமமாகிய தவஞ் செயலை மேற்கொண்டு முயலுங்கால் முனிவோர் தமது வாழ்நாள் நீடிக்கப் பெறுவதேயன்றிப் பல கோடி கற்பங்கள் கணக்கின்றிக் கழிவதைக் காண்கின்றார் எனவும், அதற்குக் காரணம் தற்போத ஒழிவு அன்னோர்கட்கு உண்டாகாமையே எனவும், தற்போதம் மாய்ந்த திருவாளருட் கலந்தவன் எனவுங் கூறினார்கடவுள் இங்கு.

பாடல் - 56

மட்டகன்ற நெடுங்காலம் மனத்தால் வாக்கால்
 மதித்திடினும் புலம்பிடினும் வாரா தென்றே
 கட்டகன்ற மெய்யறிவோர் கரணம் நீக்கிக்
 கலையகற்றிக் கருவியெலாம் கழற்றி மாயை
 விட்டகன்று கருமமல போதம் யாவும்
 விடுத்தொழித்துச் சகசமல வீக்கம் நீக்கிச்
 சுட்டகன்று நிற்கஅவர் தம்மை முற்றும்
 கழ்ந்துகலந் திடுஞ்சிவமே துரியத் தேவே.

பொழிப்புரை: அளவுகடந்த, நீண்டகாலம், நெஞ்சினால், வரையறுத்த போதிலும், வாக்கினாலே, இரங்கிக் கதறிய போதிலும், எதிர்ப்படமாட்டாதென்று, பந்த நீங்கிய, மெய்யுணர்வுடையோர், அந்தக் கரண விருத்தியை, அகற்றி, பஞ்சகலைகளையும், கைவிட்டு, தத்துவங்களையெல்லாம், நிராகரித்து, மாயாமலத்தை, ஒழித்து நீங்கி, கரும மலத்தாலுண்டாகின்ற, விடைய ஞானம் முழுதும், பற்றற விலக்கி, அனாதிதொட்டு உடன் தோன்றிய ஆணவமலத்தினது, தடிப்பை, விலக்கி, முன்னிலைச் சுட்டுகள், நீங்கி நிற்க, அந்தப் பெரியோரை, முழுதும், வியாபித்து, புணர்கின்ற, சர்வமங்களாகார சுத்த சிவமே, துரியநிலையின்கணுள்ள, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: மனம் வாக்கு நசித்தவிடத்தே தோன்றுவதெனவும்; மாயாதனுவிலிருக்கப் பெற்றும் அதனால் மயங்குதலற்றுப் பற்றுறுதியோடு நிற்கப் பெற்ற அக்கணமே கருமங்களைச் செய்தலும் அச்செயல்களுக்கு அனுகூலமாகிய சீவபோதமும் ஒழிவன எனவும்; காரண காரியங்களாகிய இவை ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் ஒழிய இவை அனைத்துக்கும் மூலகாரணமாகிய ஆணவ மலத்தையும் அதன் மோக ரூப விருத்திகளான வீக்கத்தையும் ஒழித்தவர் எனவும், சங்கற்ப விகற்பங்களுக் கேதுவாகிய இம்மலங்கள் மூன்றும் நீங்கியவிடத்தே பெறப்படுவது முன்னிலை அற்ற நிருவிகற்ப சமாதி எனவும், சுட்டகன்று நிற்கும் பெரியோரை முழுவதும் வியாபித்துக் கலந்து தானாக்கி அத்துவிதானந்தத்தை அளிக்கவல்லவன் பதி எனவுங் கூறினார்.

பாடல் - 57

உருநான்கும் அருநான்கும் நடுவே நின்ற
 உருஅருவ மொன்றும் இவை உடன்மேல் உற்ற
 ஒருநான்கும் இவைகடந்த ஒன்று மாய்சிவ்
 வொன்றினடு வாய்நடுவுள் ஒன்றாய் நின்றே
 இருநான்கும் அமைந்தவரை நான்கி னோடும்
 எண்ணான்கின் மேலிருத்தும் இறையே மாயைக்
 கருநான்கும் பொருணான்கும் காட்டு முக்கட்
 கடவுளே கடவுளர்கள் கருநுந் தேவே.

பொழிப்புரை: பிரமன் முதலாகிய உருவம் நான்கும், விந்து முதலாகிய அருவம் நான்கும், மத்தியினிலே பெற்றுள்ள, சகள நிட்கள மொன்றும், இவற்றினோடு, மேலாகப் பொருந்திய, பரவிந்து முதலிய நான்கு நிலைகளும், இவற்றிற்கப்பாலுள்ள அருணிலையும், ஆகி, அந்த அருணிலையின் மத்தியாகி, அந்த அருணிலை மத்தியினுள்ளோங்கும், அருட்பெருஞ்ஜோதியாகி, நிலைபெற்று விளங்கி, எட்டுக்குணங்களும், பொருந்திய நல்லவர்களை, நாலுடனும், முப்பத்திரண்டு தத்துவங்களுக்கப்பால் (அதாவது முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கப்பால்) வைக்கின்ற, தலைவனை, மாயையிற்றொன்றுகிற, நால்வகை யோனிக்கருவும், தனுமுதலாகிய பொருள் நான்கும், (உயிர்கட்கு) வெளியாக்கித் தருகின்ற, திரிநேத்திரமுடைய, பகவனே, என தேவகணத்தோர், தியானிக்கின்ற, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: கிருட்டி திதி சங்கார திரோபவ கிருத்தியங்களைச் செய்ய சிவபெருமானால் தோற்றுவிக்கப் பெற்ற பிரமன் விண்டு உருத்திரன் மகேசன் ஆகிய சகள உருவங்கள் நான்கும், சக்தி சிவம் விந்து நாதங்கள் நான்கும் முன்னும் பின்னும் மருவிநிற்க நடுவே நின்று ஞானானுக்கிரக கிருத்தியத்தை யாவார்க்கும் செய்து, அவரவர் பாவாகார மூர்த்தியாக விளங்கும் சதாசிவக் கடவுள் எனவும், இவற்றின் மேனிலையாக உள்ள திக்கிராந்தம், ஆதிக்கிராந்தம், பரவிந்து, பரநாதம் எனவும், இவற்றின் மேல் விளங்கு நிலை திருவருள் நிலை எனவும், திருவருள் ஒளியின் நடுவும், அந்நடுவுள் ஓங்கும் பேரொளியும் ஆகியது இறை எனவும் கூறினார்.

பாடல் - 58

பாங்குளநாம் தெரிதுமெனத் துணிந்து கோடிப்
 பழமறைகள் தனித்தனியே பாடிப் பாடி
 ஈங்குளதென் றாங்குளதென் றோடி யோடி
 இளைத்திளைத்துத் தொடர்ந்துதொடர்ந் தெட்டுந் தோறும்
 வாங்குபர வெளிமுழுதும் நீண்டு நீண்டு
 மறைந்துமறைந் தொளிக்கின்ற மணியே எங்கும்
 தேங்குபர மானந்த வெள்ள மேசச்
 சிதானந்த அருட்சிவமே தேவ தேவே.

பொழிப்புரை: பக்கத்தில், இருக்கின்ற, யாம், அறிவோம், என்று, துணிவுகொண்டு, கோடித்தொகையுடைய, பழமையாகிய வேதங்கள், ஒவ்வொன்றாக, (இறைவன் மெய்ப்புகழ்க் கீதங்களைப்) பலகாற்பாடியும், இந்நிலையின் கண் உள்ளதென்றும், அந்நிலையின் கணுள்ளதென்றும், பலகால் ஓடியும், பலகால் வலிவு குன்றியும், பலகால் பின்பற்றியும் (இடைவிடாது), அணுகுந்தோறும், எங்கும் சூழ்ந்துள்ள, பராகாசமுமுதும், (அவ்வேதங்களறிதற்குக் கூடாதவண்ணம்) அதி தூரப் பொருளாக நிமிர்ந்து நிமிர்ந்து, தன்றிருமேனி தோன்றாமற் பலகான் மறைந்து, கரக்கின்ற, தேவசிந்தாமணியே, எவ்வுலகிலும், மேலாகிய ஆனந்தப் பிரவாகமே, சத்தும் சித்தும் ஆனந்தமுமாகிய, காருணியமுடைய சிவமே, தேவர்களுக்கு அதிபனாகிய மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: அபர ஞானமாகிய வேதங்கள் பிரபஞ்சத்தில் ஒழுக்கங்கட்கும் வழக்குகட்கும் பிரமாணங்களாதலாலும் பரஞானத்துக்குச் சாதனமாகலானும் அவை பரசிவம் இங்குளது அங்குளது எனத்தேடி வருந்தலும் அவற்றின் சுட்டறிவுக்கெட்டாமல் மறைந்து நிற்பவன் எனவும்; பதமுத்தியின் இன்பங்களனைத்தும் அசாசுவத இன்பங்களாய் வியக்கற்பாலன அல்ல என்பதும், அஃது அபரஞானத்தில் புலப்படாமல், பரஞானத்துள் விளங்கும் தேவசிந்தாமணி எனவும் கூறினார்.

பாடல் - 59

எழுத்தறிந்து தமையுணர்ந்த யோகர் உள்ளத்
 தியலறிவாம் தருவினில்அன் பெனுமோர் உச்சி
 பழுத்தளிந்து மவுனநறுஞ் சுவைமேற் பொங்கிப்
 பதம்பொருந்த அனுபவிக்கும் பழமே மாயைக்
 கழுத்தரிந்து கருமமலத் தலையை வீசும்
 கடுந்தொழிலோர் தமக்கேநற் கருணை காட்டி
 விழுத்துணையாய் அமர்ந்தருளும் பொருளே மோன
 வெளியினிறை ஆனந்த விளைவாந் தேவே.

பொழிப்புரை: (ஒடுங்குதற்குரிய) ஓர் எழுத்தைத் தெரிந்து, தமது ஆன்ம நிலையை, தெரிந்த, சிவயோகியருடைய, மனமாகிய பூமியிலே, பொருந்திய, விவேகமாகிய, விருக்கத்தில், அன்பு அல்லது தயவெனப்பட்ட, ஒரு உச்சிக்கிளையிலே, பழுத்து, மிகக் கனிந்து, மவுனமாகிய நல்ல விரசம், வெளியிற்பொங்கி, பக்குவ மறைந்திருக்க, அனுபவிக்கப்பட்ட, பழுத்தையொப்பவனே, மாயையினது, கண்டத்தைக் கொய்து, காமியமலத்தினது, சிரத்தை, அறுக்கும், கடுமையாகிய கொலைத்தொழிலைச் செய்வோர், தங்களுக்கே, நல்ல, காருணியத்தை, வழங்கி, சிறந்த துணையாகி, பொருந்தியருள்கின்ற, வத்துவே, மவுனமாகிய, நிறைந்த, ஆனந்தபோகமாகிய, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: சிவயோகியருடைய உள்ளமாகிய பூமியிலே விளைந்த ஞானமாகிய மரத்தின் அன்பாம் உச்சிக் கிளையில் பழுத்துக் கனிவுடையதாகி மௌனச் சுவை அதிகரிக்க யோகர் அனுபவிக்கும் பழமே சிவம் எனவும், ஆன்ம சிறுச்சத்தியையும், ஞானத்தையும், தம்மையும் மறைத்த மலங்களைக் கொன்றவர்க்கே அன்றி ஏனையோர்க்குச் சிவப்பிரசாதம் எய்தற்கரியது எனவும் கூறினார் இதன்மூலம்.

பாடல் - 60

உருத்திரர்நா ரணர்பிரமர் விண்ணோர் வேந்தர்
 உறுகருடர் காந்தருவர் இயக்கர் பூதர்
 மருத்துவரீயோ கியர்சித்தர் முனிவர் மற்றை
 வானவர்கள் முதலோர்தம் மனத்தால் தேடிக்
 கருத்தழிந்து தனித்தனியே சென்று வேதங்
 களைவினவ மற்றவையுங் காணோம் என்று
 வருத்தமுற்றாங் கவரோடு புலம்ப நின்ற
 வஞ்சவெளி யேஇன்ப மயமாம் தேவே.

பொழிப்புரை: உருத்திர மூர்த்திகளும், ஸ்ரீமந் நாராயணர்களும், பிரம தேவர்களும், சுரர்களும், அரசராகிய இந்திரர்களும், மிக்க, கருடர்களும், கந்தருவர்களும், இயக்கர்களும், பூத கணத்தவர்களும், மருத்துவர்களும், யோக நெறியினின்ற பேர்களும், சித்தர்களும், முனிவர்களும், பிற, தேவகணத்தர் முதலாயினார்களும், தமது, மனசினாலே, தேடியும், (காணாமையால்) நினைவுதடுமாறி, ஒவ்வொரினத்தவராக, போய், மறைகளை, (முதல்வனை நீவிர் கண்டதுண்டோவெனக்) கேட்ப, அவ்வேதங்களும், தரிசித்திலேமென்று, வருத்தமடைந்து, அவ்விடத்தில், அத்தேவகணத்தாருடன், வாய்விட்டு அரற்றும்படி, அவர்க்கு எட்டாமனின்ற, வஞ்சமுடைய, ஞானாகார வடிவினையுடையவனே, பேரின்ப மயமாகிய, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: மனத்தால் தேடியபோது தேடப்பட்ட சிவம் எதிர்ப்படாமையின் மனம் நொந்தவராய் உருத்திரர் ஆதியோர் வேதங்களை வினவ, அவை யாமும் நும்மைப் போலப் பன்னடுங்காலம் சிவபெருமானைக் காணத் தேடியும் பாடியும் இளைத்தோம் என்று புலம்பின எனவும், இன்னோர் தற்போத எழுச்சியையும் சுட்டுணர்வுக்கு அதீதமாகப் பரம்பொருள் விளங்குதலையும் விளக்கினார் இப்பாடலில்.

பாடல் - 61

பாயிரமா மறைஅனந்தம் அனந்தம் இன்னும்
 பார்த்தளந்து காண்டும்எனப் பல்கான் மேவி
 ஆயிரமா யிரமுகங்க ளாலும் பன்னாள்
 அளந்தளந்தோர் அணுத்துணையும் அளவு காணா
 தேயிரங்கி அமுதுசிவ சிவவென் றேங்கித்
 திரும்பஅருட் பரவெளிவாழ் சிவமே ஈன்ற
 தாயிரங்கி வளர்ப்பதுபோல் எம்போல் வாரைத்
 தண்ணருளால் வளர்த்தென்றும் தாங்குந் தேவே.

பொழிப்புரை: முகவுரையுடைய, பெருமை பொருந்திய, பலகோடி வேதங்கள், இனியும், பிரமாணங்களைக் கண்டு அவற்றாலாராய்ந்து, இறைவனவளவைக் கண்டுணர்வோமென்று, பலதரம், விரும்பி, பலவாயிர வழிகளால், பல நாளளவும், கருவிகளா லளந்தளந்து, ஒரு அணுமாத்திரையும், முதல்வன் அளவை, காணமுடியாமல், கூவி, அமுது, சிவனே சிவனே யென்று, வாடி, மீளும்படி, விளக்கமுற்ற, பரவெளியில், வாழ்கின்ற, சிவமே, பெற்ற, அன்னை, கருணைகூர்ந்து, வளர்க்கு நீர்மை போல, எம்மையொத்த ஆதர வற்ற அடியாரை, குளிர்ந்த, காருணி யத்தால், வளர்த்து, எக்காலத்தும், ஆதரிக்கின்ற, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: சிவனே உன் அருட்துணை இல்லையாயின் எங்ஙனம் யாம் நின்னைக் காணவல்லோம்என வேலமிட்டு வாடித்தமது தற்போத முயற்சி தடைபட வேதங்கள் திரும்பின எனவும், தற்போதத்தை நீக்கி அருட்போதமோடு முயல்வார் சிவத்தைக் கண்டடைவர் எனவும், மக்களிடத்து அன்புகாட்டி, இன்னமுதூட்டிப் பிணிகளணுகாவண்ணம் பாதுகாத்து நன்நெறியில் நடத்திப் பாதுகாக்கும் தாய்போலத் திருவடிக்கு தொண்டிபூண்டொழுகும் அடியவரைக் கருணைகாட்டி ஞான சன்மார்க்க நெறியிலிருந்து வளர்த்துத் தாங்குவது மகாதேவன் என்றார்.

பாடல் - 62

அந்தரமிங் கறிவோமற் றதனில் அண்டம்
 அடுக்கடுக்காய் அமைந்தஉள வறிவோம் ஆங்கே
 உந்துறும்பல் பிண்டநிலை அறிவோஞ் சீவன்
 உற்றநிலை அறிவோமற் றனைத்து நாட்டும்
 எந்தைநீன தருள்விளையாட் டந்தோ அந்தோ
 எள்ளளவும் அறிந்திலோம் என்னே என்று
 முந்தனந்த மறைகளெலாம் வழத்த நின்ற
 முழுமுதலே அன்பர்குறை முடிக்கும் தேவே.

பொழிப்புரை: ஆகாயத்தை, இவ்விடத்திலே, அறிந்துள்ளோம், அவ்வாகாயத்தில் உள்ள, உலகங்கள், ஒன்றன்மேலொன்றாக அடுக்கப்பட்ட பல அடுக்குகளாய், பொருந்திய, உளவினை யறிந்துள்ளோம், அவ்விடத்திலே, செலுத்தப்பட்ட, பலவாகிய, பிண்ட நிலைகளை, அறிந்துள்ளோம், சீவான்மா, பொருந்திய நிலையையும், அறிந்துள்ளோம், வேறுள்ள, எல்லாப் பொருள்களையும், நிலைநாட்டிய, எமது உயிர்த் தந்தையாகிய, உனது, அருள் விளையாடல்களை, அதிசயம் அதிசயம், எள்ளத்தனையும், அறியகில்லோம், என்னையோ, என்று முறையிட்டு, முதன்மைபெற்ற, அளவற்ற வேதங்கள் யாவும், தோத்திரிக்கும் வண்ணம் அவைகளுக்கெட்டாமனின்ற, முழுதுமாகிய பதிப்பொருளே, அன்புடைய அடியார்களுடைய, மனக்குறைவுகளை, நிறைவேற்றவல்ல, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: சிவத்தின் உடைமைப் பொருட்களான அண்டபிண்டங்கள் வேதத்தால் அறியப்படும் பொருள் என்பதும், அளவைக்குட்படுவன என்பதும், இப்பொருள்களை நிலைநாட்டிய தம்பிரானுடைய திருவருள் விளையாட்டு எள்ளளவும் வேதங்கள் அறிந்தில எனவும், தன்னிகர் இல்லாத சர்வசுதந்தர முடைய அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த சிவம், தன் சரணமடைந்த மெய்யடியார் மனக்குறையை முடிக்கும் அருளுடையன் என்பதும், அவனைச் சரணடையார் குறை முடிவதன்று என்பதும் விளங்கக் கூறினார் இங்கு.

பாடல் - 63

தோன்றுபர சாக்கிரமும் கண்டோம் அந்தச்
 சொப்பனமும் கண்டோம்மேல் சுழுத்தி கண்டோம்
 ஆன்றபர துரியநிலை கண்டோம் அப்பால்
 அதுகண்டோம் அப்பாலாம் அதுவும் கண்டோம்
 ஏன்றஉப சாந்தநிலை கண்டோம் அப்பால்
 இருந்தநிலைக் காண்கிலோம் என்னே என்று
 சான்றவுப நிதங்களெலாம் வழத்த நின்ற
 தன்மயமே சின்மயமே சகசத் தேவே.

பொழிப்புரை: தோன்றுகின்ற, பரத்தின் சாக்கிராவத்தையும், தரிசித்தோம், அந்த, பரசொப்பனாவத்தையும், தரிசித்தோம், மேலாகிய, பரசுழுத்தியவத்தையும், தரிசித்தோம், பெருமையுள்ள, பரதுரியாவத்தையும், தரிசித்தோம், பரதுரிய நிலைமேலுள்ள சிவ சாக்கிரத்தையும், தரிசித்தோம், சிவசாக்கிரங்கடந்த சிவசொப்பனத்தையும், தரிசித்தோம், பொருந்திய, சிவ சுழுத்தியும், தரிசித்தோம், அந்நிலையின்மேல், துரிய நிலையிலுள்ள, உன்னை, தரிசிக்கிலோம், என்னையோ விதுவென்று, சால்பு மிக்க, உபநிடத முழுதும், தோத்திரிக்கும்படி நிலைபெற்ற, தன் மயமான பொருளே, சின்மயமான பொருளே, இயற்கையுண்மையுடைய, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: பரசாக்கிரம், பரசொப்பனம், பரசுழுத்தி, பரதுரியம், சிவசாக்கிரம், சிவசொப்பனம், சிவசுழுத்தி ஆகிய நிலைகள் உபநிடதங்களால் தரிசிக்கக்கூடிய நிலைகள் என்றும், சிவதுரிய நிலை காணற்கரி தெனவும், உபநிடதங்களால் தொடர்த்தற்கரியனாய், துரியனாய் துரியாதீதனாய் நின்ற பொருள் இறைவன் எனவுங் கூறினார்.

பாடல் - 64

பரிக்கிரக நிலைமுழுதுந் தொடர்ந்தோம் மேலைப்
 பரவிந்து நிலையனைத்தும் பார்த்தோம் பாசம்
 எரிக்கும்இயற் பரநாத நிலைக்கண் மெல்ல
 எய்தினோம் அப்பாலும் எட்டிப் போனோம்
 தெரிக்கரிய வெளிமூன்றும் தெரிந்தோம் எங்கும்
 சிவமேநின் சின்மயம்ஓர் சிறிதும் தேறோம்
 தரிக்கரிதென் றாகமங்க ளெல்லாம் போற்றத்
 தனிநின்ற பரம்பொருளே சாந்தத் தேவே.

பொழிப்புரை: சுத்தமாயையினிலையை, முற்றிலும், ஆராய்ந்தறிந்தோம், அதற்கப்பாலுள்ளதாகிய, பர விந்து நிலையை, முழுவதும், பந்தத்தை, தபிக்கவல்ல, இயல்புடைய, பரநாத நிலையினிடத்து, மெதுவாக, அடைந்தோம், அந்நிலையின் மேலும், தொடர்ந்து, சென்றோம், தெரிவிப்பதற்கரிய, மூன்று வெளிகளையும், உணர்ந்தோம், எவ்விடத்திலும், சிவமான பொருளே, நினது, சிதாகாச மயத்தை, ஒரு சிற்றளவும், தெளிகிலோம், உம்மை அறியாமல் உயிர் வாழ்தல் சகிக்கரிதென்று, தந்திரங்களாகிய ஆகமங்கள் முழுவதும், துதி செய்ய, ஏகாந்தமாக, நிலைபெற்றிருக்கின்ற, மேலாகிய பொருளே, உபசாந்தமுடைய, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: அபர விந்து, பரவிந்து, பரநாதம், திக்கிராந்தம், அதிக்கிராந்தம் ஆகிய நிலைகளும், பரவெளி, பரம்பர வெளி, பராபரவெளி ஆகிய வெளிகளும் விளங்கும் எனவும்; சர்வ பரிபூரண அகண்டாகார ஞானநிலை, தற்போதம் ஒழிந்தவிடத்தல்லது காணற்கரியது எனவும் கூறினார் இதில்.

பாடல் - 65

மணக்குலர்த் தேனுண்ட வண்டே போல
 வளர்பரமா னந்தமுண்டு மகிழ்ந்தோர் எல்லாம்
 இணக்கமுறக் கலந்துகலந் ததீத மாதற்
 கியற்கைநிலை யாதுதுதான் எம்மாற் கூறும்
 கணக்குவழக் கனைத்தினையும் கடந்த தந்தோ
 காண்பரிதிங் கெவர்க்கும்எனக் கலைக ளெல்லாம்
 பிணக்கறநின் றோலமிடத் தனித்து நின்ற
 பெரும்பதமே மதாதீதப் பெரிய தேவே.

பொழிப்புரை: கமழ்கின்ற, மலர்களிலுள்ள, தேனையுண்ட, வண்டைப்போல, மேன்மேலாகப் பெருகுகின்ற, பரமானந்தத்தை, அனுபவித்து, களிப்படைந்தவரயாவரும், பொருத்த முண்டாக, கூடிக் கூடி, துரியாதீகப் பொருளாவதற்கு, சுபாவநிலை, எது, அந்த நிலை தான், எங்களால், சொல்லப்படும், கணித அளவு, வழக்கின் அளவு, முழுவதையும், அதிகீகரித்தது, காண வரியது, இவ்வுலகில், எவ்வகைப் பெரியோர்க்கும், என்று, ஞான நூல்கள் முழுதும், விரோதமில்லாது, சந்திதியினின்று, முறையிட, ஒன்றினுக்கு மெட்டாமனின்ற, அகண்ட பதப்பொருளே, மதங்களுக் கெட்டாததாகிய, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: பரிமளமிக்க மலர்த்தேனை நுகர்வதன்றிப் பிறிதொன்றையு நுகரச் செல்லாத வண்டுகள் போலப் பிரபஞ்சத்தில் அநித்திய போக நுகர்ச்சியை நாடாமல் சதாகாலமும் தங்கள் இதயம்புயத்திலுறுஞ் சிற்சுகமாகிய பேரின்பத்தேனைப் பருகி மகிழுஞ் சீவன் முத்தர்களாகிய பெரியோர்கள், மலத்தோடு இரண்டறக் கலந்துநின்ற நிலைமையினின்று நீங்கித் தம்மை மறந்து சுகத்தை மறந்து நினையாது மறவாது கலந்து கலந்து தற்போத மிழந்து திருவருள் வலத்தால் சாக்கிராதீதம் புரிகின்ற சுபாவ அத்துவித நிலை, வாக்கு மனமுந்தாக்கரிய நிலை எனவும், எத்தகையவர்க்கும் காண்டற்கரிய தென வேதமாகமாதி நூல்களெல்லாம் ஒத்து நின்று முறையிடும் பெரும்பதம் இறைநிலை எனவுங் கூறினார்.

பாடல் - 66

பொதுவென்றும் பொதுவில்நடம் புரியா நின்ற
 பூரணசிற் சிவமென்றும் போதா னந்த
 மதுவென்றும் பிரமமென்றும் பரம மென்றும்
 வகுக்கின்றோர் வகுத்திடுக அதுதான் என்றும்
 இதுவென்றும் சுட்டவொணா ததனால் சும்மா
 இருப்பதுவே துணிவெனக்கொண் டிருக்கின் றோரை
 விதுவென்ற தண்ணளியால் கலந்து கொண்டு
 விளங்குகின்ற பெருவெளியே விமலத் தேவே.

பொழிப்புரை: அம்பலமென்றும், அம்பலத்தில், நடனத்தை, செய்கின்ற, நிறைவாகிய, சிற்சொருபமுடைய, சிவமென்றும், அறிவானந்தம், அந்தப்பொருள் என்றும், பிரமமென்றும், சிரேஷ்டமான பொருளென்றும் வகுத்துக் கூறுவோர், வகுத்துக் கூறுக, அது வென்றும், இது வென்றும், சுட்டியறிய வொண்ணாது, அக்காரணத்தால், மௌனமாக இருப்பதுதானே, துணிந்துணரும் பொருள் என்று, திடமாக நிச்சயித்துக் கொண்டு, மௌன நீட்டை கூடியிருப்பவர்களை, சந்திரன் போன்ற, குளிர்ந்த கிருபையினால், ஞானனானுபூதியிற் கூடிக்கொண்டு, பிரகாசிக்கின்ற, அகண்ட வெளியான பொருளே, மலமில்லாத அல்லது இயற்கைப் பரிசுத்தமுடைய, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: பொதுவாகிய திருவம்பலத்திலே சோதிக்குட் சோதியாக விளங்கிப் புவன கோடிகளெல்லாம் உய்யும் பொருட்டுப் பஞ்சகிருத்தியத் திருத்தாண்டவம் புரிந்தருளும் நடராஜமூர்த்தி எனவும், அறிவுக் கறினாகி ஆனந்தம் விளைப்பதெனவும், துவிதமற்றதாயும், சர்வ வியாபியாயும், சகல சொருபமும் தன்னுடையதாகக் கொண்ட விசுவ சொருபி எனவும்; மனவாக்குக் கெட்டாத துரியப்பொருள் எனவும், இவ்வகை அனைத்தும் கடந்தது எனவும் வகுத்துக் கூறுவோர் கூறினும். சுட்டிறந்த பொருள் மோன சமாதியில் சித்திக்கும் பொருள் எனத் துணிந்து நிற்கும் மௌனிகளை அருள் ஒளியால் கலப்பது என்றும், தனக் கென்றும் நாசமில்லாத ஞானமபிகாசம் எனவும் கூறினார் இதில்.

பாடல் - 67

அருமறையா கமங்கள் முதல் நடுவீ றெல்லாம்
 அனமந்தமைந்து மற்றவைக்கும் அப்பா லாகிக்
 கருமறைந்த உயிர்கள்தொறுங் கலந்து மேவிக்
 கலவாமல் பன்னெறியும் கடந்து ஞானத்
 திருமணிமன் றகத்தின்ப உருவாய் என்றும்
 திகழ்கருணை நடம்புரியும் சிவமே மோனப்
 பெருமலையே பரமஇன்ப நிலையே முக்கட்
 பெருமானே எத்திறத்தும் பெரிய தேவே.

பொழிப்புரை: அருமையாகிய வேதங்களினுடையவும், ஆகம நூல்களினுடையவும், ஆதியிலும், மத்தியிலும், முடிவிலும், திருவருள் நடத்தை செய்தருள்கின்ற முழுவதும், அவைதாம் ஆகியாகி, அவ்வேத ஆகம ஆதிமத்தியாந்தத்திற்கு, கடந்ததாகியும், பிறவிகளில், தம்மை யறியாமல் மறைந்திருக்கின்ற, எல்லா ஆன்மாக்களிடத்தும், கூடி, அவை தானகப் பொருந்தி, பல மார்க்கங்களையுங் கூடாமல், தாண்டியும், சிறந்த அழகிய ஞானாகாரத்தின் கண், ஆனந்த சொரூபியாகியும், எக்காலத்தும், விளங்குகின்ற, சிவமே, மோன மலையான பொருளே, சிரேஷ்ட ஆனந்த நிலைக்களமே, மூன்று கண்களையுடைய, தலைவனே, எல்லாத் திறத்தினாலும், பெருமையுடைய, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: சொல்லுலகால் அறிதற்கரியவன் எனவும்; கருப்ப வறையில் தங்கி உருத்தோன்றாத வண்ணம் மறைந்து கிடக்கும் உயிர்கட்கு உயிராகினான் எனவும், சமய நெறிகளில் கூடாமல் சமயாதீத நெறியில் திருச்சிற்றம்பலத்தில் பேரின்பவுருவாகி அருள்நடம் புரியும் மங்கள சொரூபி எனவும், ஒருசிறிதுஞ்சலிப்படையாத மேருவரை ஒப்பான மோன சமாதி நிலையுடைய பொருளாயினான் எனவும், எத்தேவர் பதங்களிலும் கிடையாதது பரிபூரணானந்த நிலை எனவும் எத்தகைய திறத்தாலும் தன்னிகரில்லாதவன் மஹாதேவன் எனவும் கூறினார் இங்கு.

பாடல் - 68

என்னுயிர்நீ என்னுயிர்க்கோர் உயிரும் நீஎன்
 இன்னுயிர்க்குத் துணைவனீ என்னை ஈன்ற
 அன்னைநீ என்னுடைய அப்ப னீஎன்
 அரும்பொருள்நீ என்னிதயத் தன்பு நீஎன்
 நன்னெறிநீ எனக்குரிய உறவு நீஎன்
 நற்குருநீ எனைக் கலந்த நட்பு நீஎன்
 தன்னுடைய வாழ்வுநீ என்னைக் காக்குந்
 தலைவன்நீ கண்மூன்று தழைத்த தேவே.

பொழிப்புரை: என் ஆன்மான், என் ஆன்மாவினுக்கு, ஒன்றாகிய, பரமான்மாவும், எனது, இனிய ஆன்மாவினுக்கு, சகாயனாயுள்ளவனு நீ, என்னைப்பெற்றருளிய, தாயுநீ, அடியேனுடைய, பிதாவீ, எனது, பெறுதற்கரிய செல்வமுநீ, என் மனத்திலுள்ள, செல்வமுநீ, என் மனத்திலுள்ள, ஆன்மவுருக்கமு நீ, என்னுடைய சன்மார்க்க நெறியு நீ, என்பால் உரிமையுடைய, பந்துவுநீ, எனது சற்குருநீ, என்னோடு கூடியுள்ள, சினைகளுநீ, அடியேனுடைய, பேரின்ப வீட்டிலுள்ள வாழ்வாயுள்ளவனீ, அடியேனை, பதிப்பொருளானவனுநீ, மூன்று நேத்திரங்களும், செழிக்கப்பெற்ற, மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: இறைவன் நீக்கமின்றி நிற்பவன் எனவும், உயிர் அங்கமாகவும் இறைவன் அங்கியாகவும் உள்ளான் எனவும்; பெத்தத் தசையிலும் முத்தித் தசையிலும் இனிய சகாயன் எனவும், கேவலாவத்தையின் நின்று உயிரைச் சகலாவத்தைக்குக் கொணர்ந்து கருணையினால் மாயா தநுவிளக்கை அளித்து இருள்மல கர்மமலபரிபாகங்கண்டு அருளவத்தையுற பெரிய நித்தியப் பொருள் எனவும், எவ்வுயிரின் இதயத்தும் அன்பே வடிவாய் எழுந்தருளி இருக்கும் காருணிய சொரூபி எனவும், பிரிவறக் கூடியிருக்கும் சுற்றமாகிய ஆத்மபந்து எனவும், பக்குவம் கண்டு அனுக்கிரகிக்கும் அருட் குரு எனவும், சீவான்மாவின் சிறுமையும் தன் பெருமையும் நோக்கிப் பேதம் பாராட்டாமல் அபேதமாக நின்று தாங்குந் தன்மையன் எனவும், எப்பிறப்பிலும் எவ்வுலகிலும் காத்தருளும் பரமபதி எனவும், அகக்கண் முகக்கண்கள் விளங்க விளக்கும் முச்சுடர் விழிகள் தழையப் பெற்றவன் எனவும் கூறினார் இதில்.

பாடல் - 69

தானாகித் தானல்ல தொன்று மில்லாத்
 தன்மையனாய் எவ்வெவைக்குந் தலைவ னாகி
 வானாகி வளியனலாய் நீரு மாகி
 மலர்தலைய உலகாகி மற்று மாகித்
 தேனாகித் தேனின்றுஞ் சுவைய தாகித்
 தீஞ்சுவையின் பயனாகித் தேடு கின்ற
 நானாகி என்னிறையாய் நின்றோய் நினை
 நாயடியேன் எவ்வாறு நவிற்று மாறே.

பொழிப்புரை: தான் என்னும்பொதுப்பொருளாகியும், தன்னை யல்லாது, ஒரு பொருளும், இல்லாத, இயல்புடையனாகியும், எவ்வெப் பொருளுக்கும், முதல்வனாகியும், ஆகாசமாகியும், காற்றாகியும், நெருப்பாகியும், புனலாகியும், விளங்குகின்ற, இடத்தையுடைய, மண்ணுலகமாகியும், உள்ளவனவாய் பிற பொருளனைத்துமாகியும், தேனாகியும், தேனினுடைய, இனிய சுவையாகியும், இனிய சுவையினுடைய, பயனாகியும், ஆராய்கின்ற, அடியேனாகியும், என் ஆண்டானாகியும், நின்றருளு மகாதேவனே! உன் பெருமையை, எவ்வண்ணம், நாய்அடியேன் துதிக்கின்ற முறை அதனை உரைத்தருள், மஹாதேவனே.

குறிப்புரை: சராசரப் பொருள்களுக்கெல்லாம் இறைவன் பொதுவாயினான் எனவும், சத்தாகிய முதல்வன் கலப்பின்றாயின் அவனால் தோன்றி ஒடுங்கும் யாவும் அசத்தாம் எனவும், தன்னைத் தேடியுடைய முயலும் பக்குவமுடைய சீவனாகினான் எனவும்; பொருட் பிரபஞ்சம் முழுதும் அவனாயிருத்தலானும், அவனையன்றித் தானென வேறாகத் தனித்த சுதந்தரப் பொருளாய் நிகழ்தல் கூடாமையினாலும், அவன் பெருமையை ஆதிசேடனும் பிரமனாதி கடவுளரும் அறியமுடியாத நிலைமையில் சிறியேன் எவ்வாறுணர்ந்து, எவ்வாறு வழத்தவல்லேன் எனவும் கூறினார்.

பாடல் - 70

ஆனேறும் பெருமானே அரசே என்றன்
 ஆருயிருக் கொருதுணையே அமுதே கொன்றைத்
 தேனேறு மலர்ச்சடைஎஞ் சிவனே தில்லைச்
 செழுஞ்சுடரே ஆனந்தத் தெய்வ மேஎன்
 ஊனேறும் உயிர்க்குள்நிறை ஒளியே எல்லாம்
 உடையானே நின்னடிச்சீர் உன்னி அன்பர்
 வானேறு கின்றார்நான் ஒருவன் பாவி
 மண்ணேறி மயக்கேறி வருந்துற் றேனே.

பொழிப்புரை: இடவாகனத்தி லேறுகின்ற, பெருமையுடையானே! எனது, அறிய வயிருக்கு, ஒன்றாகிய, சகாயனே, அமிர்தமே, வண்டுகளேறப்பெற்ற, கொன்றை மலர் மாலையணிந்த சடையையுடைய, எமது சிவபெருமானே, சிதம்பரத்திலுள்ள, செழிய ஞான தீபமே, ஆனந்த சொரூபியாகிய மகாதேவனே; எனது, ஊனுடம்பிலே, குடிபுக்கிருந்த, சீவான்மாவிற்குள், நிறைந்த, பிரகாசமாயிருப்பவனே, சராசரப்பொருள் முழுவதும், படைத்தவனே, உனது திருவடிப் புகழ்ச்சியை சிந்தித்து, மோக்க வலகிற் செல்கின்றார்கள், ஒருவனாகிய பாவியடியேன், மண்ணுலகிற் சென்று, மயக்க மடைந்து, வருந்துகின்றேன்.

குறிப்புரை: எல்லா உலகுக்கும் ஒப்பற்ற முதன்மையுடையவரும், அளவில்லாத சீவகோடிகளும் தன் ஆளுகையில் அமைந்து வாழ அருட் செங்கோல் செலுத்துபவரும், இம்மை மறுமை இன்பங்களை அளிப்பவரும், நித்தியரும், சன்ன மரண அச்சங்களை அடியார்க்கு விலக்குபவரும், உயிர்களை இரவும் பகலும் எப்போதும் காவல் செய்பவரும், திருவடி நிழல் அளிப்பவரும் மகாதேவர் எனவும், உயிர்க்கும் உள்ளத்தும் புறத்துந் தோன்றாத் துணையாயும், தோன்றுந் துணையாயும், நின்றருளுவோன் முதல்வன் என்பதையும் விளக்கினார் இங்கு.

பாடல் - 71

செஞ்சடைஎம் பெருமானே சிறுமான் ஏற்ற
செழுங்கமலக் கரத்தவனே சிவனே சூழ்ந்து
மஞ்சடையும் மதில்தில்லை மணியே ஓற்றி
வளர்மருந்தே என்னுடைய வாழ்வே வேட்கை
அஞ்சடைய வஞ்சியர்மால் அடைய வஞ்சம்
அடையநெடுந் துயரடைய அகன்ற பாவி
நெஞ்சடைய நினைதியோ நினைதி யேல்மெய்ந்
நெறியுடையார் நெஞ்சமர்ந்த நீதனன்றே.

பொழிப்புரை: சிவந்த சடையுடைய, எமது தலைவனே, சிறிய மான்கன்றைத் தாங்கிய, செழித்த தாமரை மலர்போன்ற திருக்கையுடையவனே, சிவன் என்னுந் திருப்போர் பூண்டவனே, மேகங்கள் சூழ்ந்தடைகின்ற, மதிலார் சூழப்பட்ட திருத்தில்லை நகரத்தில் வசிக்கும், நடராச மாணிக்கமே, திருவொற்றியூரில், வாழ்கின்ற, அமிர்தம் போன்றவனே, அடியேனுடைய, வாழ்வாகிய மகாதேவனே, ஆசைகள் ஐந்தும் அடைய, வஞ்சிக்கொம்பு நிகர்த்த மாதர்கள், மோக மடையவும், மாயாமல மடையவும், நீண்ட துன்பமடையவும், விலகி நின்ற பாவியேனுடைய, மனத்தில் எழுந்தருள், நினைவாயோ, நினைவாயாயின், சன்மார்க்க நெறி நிற்பவர்களுடைய, நெஞ்சகத்து வீற்றிருக்கின்ற, நியமமுடையவனல்லை நீ.

குறிப்புரை: சத்த பரிசு ரூப ரச கந்தங்களாகிய ஐந்து ஆசைகள் அடையவும், மாதர் மயலடையவும், அதனால் மாயை அடையவும், அதனால் பிறவித் துக்கமடையவும் நின்ற நெஞ்சகத்தை அடையாமல், இவையனைத்தும் நீங்கிய சத்த மனத்தின்கண் எழுந்தருள்வோன் பெருமான் எனவும்; சமயாதீதமாகிய சத்த சமரச சன்மார்க்க நெறியே மெய்நெறி எனவும், அடியார் உள்ளப் பெருங்கோயிலை உகந்தருளும் இறையோன் எனவுங் கூறினார்.

பாடல் - 72

அன்னையினும் பெரிதிரிய கருணை ஊட்டும்
ஆரமுதே என்னுறவே அரசே இந்த
மன்னுலகில் அடியேனை என்னே துன்ப
வலையிலகப் படஇயற்றி மறைந்தாய் அந்தோ
பொன்னைமதித் திருகின்றோர் மருங்கே சூழ்ந்து
போனகமும் பொய்யுறவும் பொருந்தல் ஆற்றேன்
என்னைஉளங் கொள்ளுதியோ கொள்கி லாயோ
என்செய்வேன் என்செய்வேன் என்செய் வேனே.

பொழிப்புரை: தாயைப் பார்க்கிலும், மிகவும், இனிதான, திருவருளமுதை, புகட்டுகின்ற, நிறைந்த அமிர்த சொரூபனே, என் உயிர்ச்சுற்றமானவனே, எனக்கு இறைவனாகிய மகாதேவனே, இந்த அனாதியாக நிலைத்துள்ள வுலகத்தில், அடிமையாளாகிய என்னை, என்ன காரணத்தால், துன்பந்தரும் பாசவலையில், உட்படும்படி, செய்து, ஒளித்தாய், ஐயோ!, பொன்னாகிய பொய்ப்பொருளை, மெய்ப்பொருளாக வெண்ணுகின்ற மனிதர்கள் பக்கத்திலே, சுற்றியிருந்து, அவர்கள் அளிக்கும் உண்டியையும், அவர்கள் செய்யும் பொய்யுறவையும், உண்டு அமர்தலைச் சகியேன், அடியேனை, திருவுளத்தில், தொண்டனாக விரும்பிக் கொள்ளவாயோ, கொள்ளமாட்டாயோ, யான் யாது செய்வேன், யாது செய்வேன், யாது செய்வேன்?

குறிப்புரை: உலகிலே தம்மக்கள் செய்யும் தவறுகளை நோக்கி அவர்களைக் கோபித்தலும் அச்சமுறுத்தவும் தண்டித்தலும் செய்து பிழைகளைத் திருத்த முயலும் தாயர்களைப் பார்க்கிலும், இறைவன் அடியவர் செய்யும் பிழைகளையுங் குணமாகக் கொண்டு முனிதலும் பயப்படுத்தலும் தண்டித்தலும் இன்றி அளவிறந்த பெருங்கருணையைக் காட்டுபவன் எனவும், எப்பிறப்பிலும் எவ்வவத்தையிலும் எந்நிலையினும் ஆன்மாக்களைப் பிரிதலின்றி உடனாகி இருப்பன் எனவும், அறித்திய சுக துக்க வலையில் அகப்பட்டுமூலும் சீவர்களுக்குச் சிவம் விளங்காதெனவும், பொன்னையே மதிக்கும் பொருட்செல்வரோடு உறவு கொள்ளுதலும் அவரில்லத்து உண்டு சுகித்தலும் சகியேன் என்றதனால் நித்திய அருட்செல்வம் பெற்றவர் உறவையும் அருள் அமுத நுகர்ச்சியையும் விரும்பினேன் என்றும் தன்னுள்ளக் கருத்தை வள்ளலுக்கு விண்ணப்பித்தமையால் என்னை ஆண்டுகொள இசைதியோ இசையாயோ எனவும் நவின்னார்.

பாடல் - 73

படித்தேன்பொய் உலகியல்நூல் எந்தாய் நீயே
 படிப்பித்தாய் அன்றியும்அப் படிப்பில் இச்சை
 ஓடித்தேன்நான் ஓடித்தேனோ ஓடிப்பித் தாய்பின்
 உன்னடியே துணையெனநான் உறுதி யாகப்
 பிடித்தேன்மற் றதுவும்நீ பிடிப்பித் தாய்இப்
 பேதையேன் நின்னருளைப் பெற்றோர் போல
 நடித்தேன்எம் பெருமான்ஈ தொன்றும் நானே
 நடித்தேனோ அல்லதுநீ நடிப்பித் தாயோ.

பொழிப்புரை: பொய்யாகிய உலகவியற்கை நூல்களை வாசித்தேன், என் தந்தையே, நீ தானே, படிக்கும்படிச் செய்தனை, அல்லாமலும், அந்தக் கல்வியில், ஆசையை, அறுத்தேன், அடியேன், அறுத்தேனோ!, (நீயே) அறுவித்தாய், உன் திருவடிகளையே, உயிர்த்துணையென்று, அடியேன், திடமாக, பற்றினேன், அவ்வண்ணம் பற்றியதும், நீயே, பற்றும் வண்ணம் செய்வித்தாய், இந்த, அறிவில்லேன், உன்னுடைய திருக்கருணையை, அடைந்தவர்போல, நடித்து நின்றேன், எமது, மகாதேவனே, இந்த வொரு நடப்பும், அடியேனே, நடித்து நின்றோனோ, அலது, நீ தான், நான் நடிக்கும் வண்ணம் செய்வித்தாயோ (ஐறி அருளுக).

குறிப்புரை: உலகவிடய ஞான நூல்கள் யான் படித்தேனென்றதில் சீவச் செயலும், நீயே படிப்பித்தாய் என்றதில் சிவச் செயலும்; சுதந்தரமின்மையும் சுதந்தர முண்மையும் விளங்கின. உன்னடியே துணையென நான் உறுதியாகப் பிடித்தேன் என்பதும், மற்றதுவும் நீயே பிடிப்பித்தாய் என்பதும் நிவர்த்தி மார்க்கம். இவ்வுலகத்துப் பல்வகைப் பொருள்களின் நிலையாமையையும், திருவடியின் நித்திய இயல்பையும் விளக்கினார். தற்போத எழுச்சியை வெறுத்து அருள் வேட்கையை விளக்கினார். உயிர்களுக்குப் பெத்தத் தசை முத்தித் தசை இரண்டிலும் பசுபதி செய்யும் உபகாரமும் உணர்த்தப்பட்டது இங்கு.

பாடல் - 74

மத்தேறி அலைதயிர்போல் வஞ்ச வாழ்க்கை
 மயலேறி விருப்பேறி மதத்தி னோடு
 பித்தேறி உழல்கின்ற மனத்தால் அந்தோ
 பேயேறி நலிகின்ற பேதை யானேன்
 வித்தேறி விளைவேறி மகிழ்கின் றோர்போல்
 மேலேறி அன்பரெலாம் விளங்கு கின்றார்
 ஒத்தேறி உயிர்க்குயிராய் நிறைந்த எங்கள்
 உடையானே இதுதகுமோ உணர்கி லேனே.

பொழிப்புரை: (குடையும்போது) மேலேறுதலால், சத்திகெட்டலைகின்ற, தயிரைப்போல, மாயப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையின், மயக்கமடைதலாலும், விருப்பமடைதலாலும், மதத்தினோடு, பித்த மடைதலாலும், கழல்கின்ற, மனத்தினாலே, ஐயோ, பேயாற் பிடிக்கப்பட்டு, துன்புறுகின்ற, அறிவிலியாயினேன் அடியேன், உன் அடியரானோர் யாவரும், வித்தினிடத் தோன்றும், பயிர் விளைவு மிகுதலால், மகிழும் உழுநர் போல, மேலாகிய ஞானபூமியை அடைந்து, பிரகாசிக்கின்றார்கள். உயிர்க்கு உயிராக, சமமாக (ச்சராசப் பொருள்களுட்) பொருந்தி, பூரணவியாபகமுடைய, எம்முடைய, முதல்வனாகிய மகாதேவனே, இந்தக் கீழ்த்தரமான என் அபக்குவநிலை தக்கதாகுமோ, அடியேன் அறிகிலேன்.

குறிப்புரை: மனம் அறிவின் வயப்பட்டு நில்லாமல் ஓடியுழல்வதற்குக் காரணம் பிரபஞ்ச வஞ்ச வாழ்வின் மயக்கமும், விருப்பமும், மதமும், பித்தமுமாகும். மனப் பேயாற் பிடிக்கப்பட்டு, மத்தேறலால் சத்தி கெட்டலைகின்ற தயிர்போல் விவேகத்தின் வன்மையும் சுதந்தரமும் ஆன்மா இழந்தமை விளக்கப்பட்டது. சிவனடியார் ஞானப்பயிர் செய்து சிவபோகப் பெரும்பயனை அனுபவித்து விளங்குதலையும் விதந்தார். யான் பேதையனாய் வருந்த, அன்பரெலாம் மேலேறி விளங்கச் செய்தல் சமரச நோக்குடைய தேவரீருக்குத் தகுவதோ என வினவினார்.

பாடல் - 75

மதியணிந்த முடிக்கனியே மணியே எல்லாம்
வல்லஅருட் குருவேநின் மலர்த்தாள் வாழ்த்திக்
கதியணிந்தார் அன்பரெலாம் அடியேன் ஒன்றும்
கண்டறியேன் கருமத்தால் கலங்கி அந்தோ
பொதியணிந்து திரிந்துழலும் ஏறு போலப்
பொய்உலகில் பொய்சுமந்து புலம்பா நின்றேன்
துதியணிந்த நின்னருளென் தனக்கு முண்டோ
இன்றெனிலிப் பாவியேன் சொல்வ தென்னே.

பொழிப்புரை: சந்திரகண்டத்தை, தரித்த திருமுடியையுடைய, கற்பகக்கனி யொப்பவனே, மாணிக்கம் போல்பவனே, சித்தெல்லாம் விளையாடவல்ல, பரமகாரண குருவாக வந்த மகாதேவனே, உன்னுடைய, மலர்போலுந் திருவடிகளை, வந்தித்து நின்று, அடியார் எல்லோரும், கதியை யடைந்தார்கள், அடிமைத்திறம்பூண்ட யான், அத்தகைய பரிசு ஒரு சிறிதும், அனுபவித்தறியேன், கன்ம மலத்தாலே, கலக்கமடைந்து, ஐயோ, பொதியைச் சுமந்து, பலவிடங்களிலுஞ் சஞ்சரித்துழல்கின்ற, எருதைப்போல, அநித்திய உலகினிடத்து, பொய்யாகிய பாசச் சுமையை, சுமந்துகொண்டு, துக்கியா நின்றேன், பக்த கோடிகள், செய்யும் துதியைப் பூண்ட, உன் கருணை அடியேனுக்கும், அளிக்கத் தகுந்ததுதானோ, அளிக்கத்தக்க தில்லை யென அருளிச் செய்வாயாயின், தீவினையேன், சொல்லத்தக்கது யாது உள்ளது?

குறிப்புரை: இறைவர் திருவடி வாழ்த்துந் தொண்டர்களே பெரும்பேறு எய்துவர் எனவும், திருவடி வந்தனை செய்யாதவர்கள் ஒரு பயனும் பெறார் எனவும், அது செய்யாமையாலே கன்ம மலத்தாற் பிறந்து பிறந்து பொய்யுலகிற் பொய்பாகச் சுமையைப் பொதி எருதுபோலச் சுமந்து அழிகின்றார் எனவும், திருவடியை அடையப் பெறாத மானிடம் பாவிகள் எனவும், பெறுதற்கரிய மானிடப் பிறவி அவலமாய்க் கழிதலிலுள்ள கேட்டை யார்பால் முறையிடினும் பயனில்லை எனவும் கூறினார்.

பாடல் - 76

என்னரசே என்னுயிரே என்னை ஈன்ற
என்தாயே என்குருவே எளியேன் இங்கே
தன்னரசே செலுத்திஎங்கும் உழலா நின்ற
சஞ்சலநெஞ் சகத்தாலே தயங்கி அந்தோ
மின்னரசே பெண்ணமுதே என்று மாதர்
வெய்யசிறு நீர்க்குழிக்கண் விழவே எண்ணி
கொன்னரைசேர் கிழக்குருடன் கோல்போல் வீணே
குப்புறுகின் றேன்மயலில் கொடிய னேனே.

பொழிப்புரை: எனது தலைமைப்பதியே, எனது பிராணனே, என்னை, பெற்ற, அன்னையே, எனது ஆசாரியனே, ஏழையேன் இவ்வுலகிலே, தனது, அரசியலையே, நடத்தி, எவ்விடத்தும், திரிகின்ற, அசைவினையுடைய; மனசினாலே, சலனமுற்று, மாதரசே, பெண்களில் அமுத மொத்தவனே, எனப்புகழ்ந்து, மாங்கையருடைய, வெம்மையடைய, சிறுநீர் பாயும் அல்குலாகிய குழியிலே, விழும்பொருட்டு, நினைத்து, பயனில்லாத, நரையையுடைய, கிழவனாகிய குருடனது, கையிற் பிடித்த கோலைப்போல, வீணாக, விடைய இச்சையில், தூர்த்தனேன், கவிழ்கின்றேன். (என்செய்வேன் அருள்செய்க).

குறிப்புரை: விவேகமாகிய அறிவின் வழிச் செல்லாமல், அறிவைத் தன் வசப்படுத்தி ஆண்டு தன் இச்சையின் படிச் சத்த பரிசுருப ரச கந்தமாகிய ஐம்புலனுக்கர்ச்சியை விரும்பி எவ்விடத்திலும் சஞ்சரித்துக் காற்றைப் போல மனசு உழல்கின்றது எனவும், நரைதிரை மூப்பு முதலியவற்றோடுங் கூடி நிற்கும் குருடன் கைக்கோல் ஊன்று நிலத்தின் இயல்பறியாமல் தடுமாறிக் கீழ்விழுமாறு போலத் தானும் அகக்கண் இழந்த மனத்தினாலே விழுங்குழியின் தன்மையறியாமல் கவிழ்ந்து வீழ்கின்ற கொடியேன் எனவும் மாதேவனை நோக்கி முறையிடுகின்றார்.

பாடல் - 77

அல்விலங்கு செழுஞ்சுடராய் அடியார் உள்ளத்
 தமாந்தருளும் சிவகுருவே அடியேன் இங்கே
 இல்விலங்கு மடந்தையென்றே எந்தாய் அந்த
 இருப்புவிவங்கி கிளைஒழித்தும் என்னே பின்னும்
 மல்விலங்கு பரத்தையார்தம் ஆசை என்னும்
 வல்லிலங்கு பூண்டந்தோ மயங்கி நின்றேன்
 புல்விலங்கும் இதுசெய்யா ஓகோ இந்தப்
 புலைநாயேன் பிழைபொறுக்கில் புதிதே அன்றோ.

பொழிப்புரை: அஞ்ஞானவிருள், நீங்குகின்ற, செழிய
 ஞானபானுவாக, அன்பரது, இருதயத்தில், வீற்றிருந்தருளும்,
 சிவமாகிய குருமூர்த்தியே, அடிமை பூண்ட சிறியேன்
 இவ்வுலகிலே, மனைவி, இல்லறத்துக்குரிய பாசத்தளையென
 நினைந்து, என் தந்தையே, அந்த இரும்பாற் செய்த தளையை
 அல்லது பந்தந்தை, நீக்கியும், யாது காரணத்தால், பிறகும்,
 கனவிலங்காகிய, வேசையார்தம், ஆசையென்கிற, வலிதாகிய
 விலங்கினை தரித்துக்கொண்டு, அந்தோ, அறிவு
 மயங்கியிருக்கின்றேன், அற்பக்குணமுடைய மிருகமும்,
 இக்காரியஞ் செய்யமாட்டா, இந்தப் புலைத்தன்மையுடைய
 நாயேனுடைய, அபராதத்தை, பொறுக்கில் மன்னிக்கில், ஒஓ,
 புதுமையுடைய தேயாம் அல்லவோ?

குறிப்புரை: தன் பாசத்தளையாய் இல்லறத்தானைப்
 பந்தநெறியில் அழுத்தலால் மனைவியை இல்விலங்கு
 எனவும், மனைவி மையலை ஒழித்தும் பரத்தையார்
 மையலாகிய வல்விலங்கு பூண்டு மயங்கி நின்றேன் எனவும்,
 மயல் தீர்த்துப் பிழை பொறுத்தருளுமென இறைவர்
 திருவருளே வேண்டியிரந்தனர்.

பாடல் - 78

வன்கொடுமை மலநீக்கி அடியார் தம்மை
 வாழ்விக்குங் குருவேநின் மலர்த்தாள் எண்ண
 முன்கொடுசென் றிடுமடியேன் தன்னை இந்த
 மூடமனம் இவ்வுலக முயற்சி நாடிப்
 பின்கொடுசென் றலைத்திழுக்கு தந்தோ நாயேன்
 பேய்பிடித்த பித்தனைப்போல் பிதற்றா நின்றேன்
 என்கொடுமை என்பாவம் எந்தாய் எந்தாய்
 என்னுரைப்பேன் எங்குறுவேன் என்செய் வேனே.

பொழிப்புரை: வலியகொடுமையுடைய, பஞ்சமலங்களையும்,
 அகற்றி, அடிமைபூண்ட தொண்டர்களை, வாழ்வுடையச் செய்யும்,
 குருமூர்த்தியே, தேவாரூடைய, திருவடிமலர்களின் மேலிருத்தும்,
 தியானத்தை, முன்னே விடுத்துக்கொண்டு, அதன் பின்னே
 போகின்ற, அடியேனாகிய வென்னை, இந்த, அவிவேகமுடைய
 மனமானது, இந்த வலகவிடய சம்பந்தமான முயற்சியை,
 ஆராய்ந்தறிந்து, அந்த லௌகீக முயற்சியின் பின் என்னைக்
 கொண்டு, போய், தன்னோடு அலைவித்து, இழுக்கின்றது,
 அந்தோ, நாய்போன்ற கடையேன், பேயாற் பிடிக்கப்பட்ட,
 உன்மத்தனைப்போல, வாயில் வந்தபடி புலம்புகின்றேன்,
 எந்தையே எந்தையே, என் கொடுமைத் தன்மையும், எனது
 பாவச்செயல்களும், என்னென்று சொல்வேன், எவ்விடத்தில்,
 சென்றடைவேன், என்ன செய்வேன்?

குறிப்புரை: அடியவார் எண்ணிய எண்ணங்களை
 முடித்தருளும் துணையடித் தாமரையுடையவன்
 மாதேவனாதலின் அத்திருவடிகளே முன் நிறுத்தித் தாம்
 அவ்வுயிர்த் துணையின் பின் சென்று சற்கருமம் செய்ய
 முயலல் அடியார் மரபெனக் கொண்டு, தவநெறிக்குச்
 செல்லும் அறிவினை மனமானது உலகமுயற்சியை
 நாடித்தான் முன் செல்ல, அதன்பின் அறிவு ஊசியும்
 இழையும் போல் செல்வதைச் சகியாதவராய் முறையிட்டனர்.

பாடல் - 79

உய்குவித்து மெய்யடியார் தம்மை எல்லாம்
 உண்மைநிலை பெறஅருளும் உடையாய் இங்கே
 மைகுவித்த நெடுங்கண்ணார் மயக்கில் ஆழ்ந்து
 வருந்துகின்றேன் அல்லால் உன் மலர்த்தாள் எண்ணிக்
 கைகுவித்துக் கண்களில்நீர் பொழிந்து நானோர்
 கணமேனும் கருதிநனைக் கலந்த துண்டோ
 செய்குவித்துக் கொள்ளுதியோ கொள்கி லாயோ
 திருவுளத்தை அறியேன்என் செய்கு வேனே.

பொழிப்புரை: உண்மையாக அடிமை புண்டொழுகுந் திருத்தொண்டரனைவரையும், சத்தியஞான மோன நிலையை, அடையும்படி, தேசிகரால் உய்யச் செய்தருளும், எம்மை யுடைய மகாதேவனே, இவ்வுலகிலே, அஞ்சனத்தைக் குவித்த, நீண்ட கண்களையுடைய மகளிரது, மையலில், அமிழ்ந்து, வருந்தா நிற்கின்றேன், அன்றி, உனது, மலர்போன்ற திருவடிகளை, தியானித்து, கைகளைக்கூப்பி, விழிகளினின்று, நீரைச் சொரிந்து, அடியன், ஒரு கணப்பொழுதாயினும், எண்ணி, உன்னை, கூடியனுபவித்ததுண்டோ? என்னை அடியவனாக்கிக் கொள்வாயோ, கொள்ளமாட்டாயோ, திருவுள்ளக் கருத்தை, உணர்கிலேன், பிழைப்பதனுக்கியாது செய்வேன்?

குறிப்புரை: முதல்வனருள் குருவாய் வெளிப்பட்டுப் பக்குவிகளுக்கு அனுக்கிரகிக்கும் எனவும், தாம் மாதர் மயக்கிலாழ்ந்து வருந்தியதன்றித் திருவடித் தியானஞ் செய்து மனமுருகக் இறைவனோடு ஐக்கியத்தை அடைந்திலாமையால் அதனை விரும்பியத் தன்னை திருத்தி ஆட்கொள்ள வேண்டும் என இரந்து நின்றனர்.

பாடல் - 80

அருள்வெளியில் ஆனந்த வடிவி னால்நின்
 றாடுகின்ற பெருவாழ்வே அரசே இந்த
 மருள்வலையில் அகப்பட்ட மனத்தால் அந்தோ
 மதிகலங்கி மெய்ந்நிலைக்கோர் வழிகா ணாதே
 இருள்நெறியில் கோலிழந்த குருட்டு மன்போல்
 எண்ணாதெல் லாம்எண்ணி ஏங்கி ஏங்கி
 உருள்சகடக் கால்போலுஞ் சுழலா நின்றேன்
 உய்யும்வகை அறியேனில் வொதியேனேனே.

பொழிப்புரை: சொரூபானந்தத்தினாலே, அருள்வெளியிலுள்ளே, நிலைபெற்றிருந்து நடனஞ் செய்கின்ற, பெரிய வாழ்வானவனே, எனது தலைவனே, இந்த, மருளுலகப் பாசவலையிலே, உட்பட்ட, மனசினாலே, அந்தோ, புத்தி தெளிவடையாமல், உண்மைச் சன்மார்க்க நிலையடைதற்கு ஒன்றாகிய வழியை, காணாமல், இருட்டு வழியில், ஊன்று கோலையிழந்த, அந்தகனாகியவொரு வுமையைப்போல, நினையாத விஷயங்களை யெல்லாம், நினைத்து, வாடிவாடி, உருள்கின்ற, சகடத்தின் காலைப்போலும், சுழலுகின்றேன், ஈடேறுகின்ற நெறியை, இந்த, ஒதிபோன்ற அடியேன், இவ்விடத்தில், அறிகின்றிலேன்.

குறிப்புரை: தம்மை யகப்படுத்திப் பிடித்தலின் பொருட்டு வேடர் பரப்பிய வலையை, வலையென்றறியாது வீழ்ந்து பிழைத்தோடும் வழியின்றி அகப்பட்ட விலங்காதி போல் விஷய இச்சை பாற்பட்டு நீங்குதலின்றித் திகைக்கின்ற மனத்தினால் கலங்கி, அகக்கண் ஒளி மழுங்கியதனால் அஞ்ஞான இருள் நெறியைக் கடத்துவதற்குத் துணையான அருளுணர்வாகிய கொலையிழந்து அந்நிலையில் பலவகை நினைவுகள் தோன்ற உருளுஞ் சகடத்தின் சக்கரக்காலைப் போலச் சுழன்று தடுமாறி பாசவலையினின்று விடுபடும் நெறியை உணரும் உணர்வின்றி உணர்த்தி விடுவிப்பாருமின்றி, மானிட உருவடைந்தும் இதனிற்பெரும்பேறு பெறாமல் வீணனாயிருப்பதாயினேன், அருள் கூர்தல் வேண்டும் என இரங்கினார்.

பாடல் - 81

கற்றவளை தனக்கும் உண வளிக்கும் உன்றன்
 கருணைநிலை தனை அறியேன் கடையேன் இங்கே
 எற்றவளை எறும்பேபோல் திரிந்து நாளும்
 இளைத்துநின் தருள்காணா தெந்தாய் அந்தோ
 பெற்றவளைக் காணாத பிள்ளை போலப்
 பேதுறுகின் றேன்செய்யும் பிழையை நோக்கி
 இற்றவளைக் கேள்விடல்போல் விடுதி யேல்யான்
 என்செய்வேன் எங்குறுவேன் என்சொல் வேனே.

பொழிப்புரை: கல்லினுள்ளேயுதித்திருக்கும் தவளைக்கும், ஆகாரத்தை, கொடுக்கின்ற, உனது, காருணியத்தின் நிலைமையை, உணரேன். இவ்வுலகிலே, (மக்களுட) கீழ்மையேன், அந்த, வளைகள் எறிந்த, எறும்புகளைப்போல, தினந்தோறும், அலைந்து, சரீரமெலிவடைந்து, உன்னுடைய கிருபையை யடையாமல், எமது தந்தையே, ஐயோ, ஈன்ற தாயை, பார்க்கப்பெறாத, மகவைப்போல, மயங்குகின்றேன், செய்கின்ற, குற்றங்களை, ஆராய்ந்து, இல்லறத்துக்குரிய மனையானை, நாயகன், நீக்குதல் போல், கை விடுவாயெனில், நான், யாது புரிவேன், எவ்விடத்திற் புகுவேன், யாது கூறுவேன்?

குறிப்புரை: கருணை நிலையை அறியாமல் வளையெற்றும் எறும்புகள் ஆகாரம் தேடத் திரிவது போலத் திரிந்து இளைத்தன்றித் திருவருள் கிடைக்கப் பெறாமையால் தாயைக் காணாத மகனைப் போல வருந்தினேன் எனவும், மனையவள் செய்யும் பிழையைக் கண்டு மகிழ்நன் அவளை நீக்குதல் போல அடிமை பூண்ட தன் பிழையைப் பொறுத்து அருளலின்றிக் கைவிடின் உய்வதற்கு யாது செய்தல் கூடும், புகலிடம் எங்குள்ளது, என்ன சொல்ல மாட்டுவேன் என்று திருவருளை இரந்தார்.

பாடல் - 82

அடிமைசெயப் புகுந்திடும்எம் போல்வார் குற்றம்
 ஆயிரமும் பொறுத்தருளும் அரசே நாயேன்
 கொடுமைசெயு மனத்தாலே வருந்தி அந்தோ
 குரங்கின்கை மாலையெனக் குலையா நின்றேன்
 கடுமைசெயப் பிறர்துணிந்தால் அடிமை தன்னைக்
 கண்டிருத்தல் அழகன்றே கருணைக் கெந்தாய்
 செடிமையுளப் பாதகனேன் என்செய் வேன்றின்
 திருவுளத்தை அறிந்திலேன் திகைக்கின் றேனே.

பொழிப்புரை: தொண்டுசெய்தற்காக, அடிமை பூண்டு கொள்ளும், எம்மையொத்த அடியார்கள் செய்யும், ஆயிரம் பிழைகளையும், மன்னித்து அருள் செய்கின்ற, எங்கள் பதியே, இழிவால் நாய்போன்ற யான், பொல்லாங்கு செய்கின்ற, மனத்தினாலே, துன்புற்று ஐயோ, குரங்கினது கையிலுற்ற, பூமாலை போல சீர் குன்றி நிற்கின்றேன், அயலோர், கொடுமை செய்யும்படி துணிவாராயின், பார்த்துக் கொண்டிருத்தல், திருவருளுக்கு அழகல்ல, என் உயிர்த் தந்தையே, பாவமும் அஞ்ஞான இருளும் உடைய, மனசையுடைய பாவிவேன், (உய்தற்கு) யாது செய்வேன், நின் திருவுள்ளக் கருத்தை, அறியாமல், மயங்குகின்றேன்.

குறிப்புரை: அறிவின் மேன்மை எல்லாம் அது மனத்தின் வசப்பட்டுப் பிரபஞ்ச மயக்கிற் சுழலும் போது கெடுதலையும் சிறுமையுறுதலையும் கூறினார். ஆண்டவர் தன் அடிவார்க்கு பிறர் தீமை செய்ப் பார்த்திருத்தல் அருளுக்கு அழகாகாது என்றார். மனத்தை வெல்லுவதற்குத் திருவருட்துணை எய்தாமையின் அஞ்ஞான இருள் உடையவன் ஆயினேன் எனவும், பெருமான் தன்னைக் குறிக்கொண்டருளுதல் வேண்டும் எனவும் கூறினார்.

பாடல் - 83

கூம்பாத மெய்நெறியோர் உளத்தே என்றும்
 குறையாத இன்பளிக்கும் குருவே ஆசைத்
 தாம்பாலே யாப்புண்டு வருந்தி நாயேன்
 தையலார் மையலெனும் சலதி ஆழ்ந்து
 ஓம்பாமல் உவர்நீருண் டுயங்கு கின்றேன்
 உன்னடியர் அக்கரைமேல் உவந்து நின்றே
 தீம்பாலுஞ் சருக்கரையுந் தேனும் நெய்யும்
 தேக்குகின்றார் இதுதகுமோ தேவ தேவே.

பொழிப்புரை: குவியாத, உண்மை நெறியினராகிய சன்மார்க்கிகள், மனத்தின் கண்ணே, எப்போதும், எஞ்சாத, இன்பத்தை, கொடுக்கின்ற, குரு மூர்த்தியே, ஆசையாகிய, கயிற்றினாலே, கட்டுப்பட்டு, நாய்போல் இழிவுடையேன், மாதர்களுடைய, சமுத்திரத்தில், மூழ்கி, மோக நன்னீரை விரும்பாமல், உப்பு நீரை, பருகி, வருந்துகின்றேன், சுருக்க உன்னடியராயினோர், முத்திக் கரையின் மேல், விரும்பி நின்று, இனியபாலும், பஞ்சதாரையும், தேனும், நெய்யும் போன்ற பேரின்பமாகிய அமுதத்தை, நிரம்ப அனுபவிக்கின்றார்கள்! மஹாதேவே இது நின்கருணை நீதிக்குப் பொருந்துவதோ?

குறிப்புரை: தையலார் மையற்கடலில் அழுந்தினோர் உண்டு. சுகிக்கும் போகங்கள் எல்லாம் அறிஞர்கள் வெறுக்கும் சிற்றின்பாங்களே எனவும், சனன மரணங்களாகிற இக்கரையைத் தாண்டி அக்கரைமேல் நிற்கின்ற முத்தர் அனுபவமாகிய பேரின்பம் மிகவும் இனிப்பதெனவும், உவமித்தற்கரியதெனவும் கூறினார். அடியராயினோர் அனுபவிக்கும் இன்பம் யானும் அனுபவிக்கற்பாலதாகவும், அதனை யருந்தாது, உவர் நீருண்ணப்பெற்றேன், என்னளவில் பெருமான் கருணை பிறவாமையினால் என்றார்.

பாடல் - 84

வெள்ளமணி சடைக்கனியே மூவ ராகி
 விரிந்தருளும் ஒருதனியே விழல னேனைக்
 கள்ளமனக் குரங்காட்டும் ஆட்ட மெல்லாம்
 கண்டிருந்தும் இரங்கிலையேல் கவலை யாலே
 உள்ளமெலிந் துழல்கின்ற சிறியேன் பின்னர்
 உய்யும்வகை எவ்வகையீ துன்னுந் தோறும்
 பொள்ளெனமெய் வியர்க்கஉளம் பதைக்கச் சோபம்
 பொங்கிவழி கின்றதுநான் பொறுக்கி லேனே

பொழிப்புரை: கங்கையின் பிரவாகத்தை, தரித்த, பழமே, பிரமவிஷ்ணுருத்திரர் என்னுமுத்தேவர்களாகி விரிந்து, எல்லாச்சீவர்களுக்கும் கருணை ஊட்டுகின்ற, ஒன்றானவனே, விழல்போலப் பயனிலியாகிய என்னை, கரவுடைய மனமாகிய குரங்கானது, ஆட்டுகின்ற, எல்லாச் சேட்டை விளையாட்டுகளையும், பார்த்தும், கருணைசுராதிருப்பாயெனில், துன்பத்தாலே, அகத்தே, மெலிவடைந்து, சுழலா நின்ற, சிறியனாகிய அடியேன், பின்பு, சனன மரணங்களைக் கடந்து பிழைக்கும் வகை, எந்த வகையினாலோ? (அறிகிலேன்), இதனை, எண்ணுந்தோறும், விரைவாக, தேகம் வேர்க்கவும், தாபமானது, அதிகரித்து, பெருகிப் பாய்கின்றது, அதனால் முடியாதவனாக விருக்கின்றேன்.

குறிப்புரை: ஏகனாகி நின்றருளும் பெருமான் தனது பெருங்கருணையினாலே மன்னுயிர்களின் வினைக்கீடாகத் தோற்றுவித்தும் காத்தும் சங்கரித்தும் இரட்சித்தல் காரணமாகப் பிரம விட்டுணுருத்திரர்களாகத் தோன்றித் தனது முத்தொழில்களையும் செய்தருளுகின்றார் என்றார். தற்போதச் சேட்டைகள் அளவு கடந்தன என்றும் அவற்றையுடைய மனக் குரங்கு ஆட்டச் சீவன் ஆடுகின்ற ஆட்டம் அளவுகடந்தன என்றும் அவற்றால் விளைவன பலவகைத் துன்பங்கள் என்றும் துன்புறும் சீவனைச் சுகானுபவியாக்கப் பெருமான் அருள் கூர்தல் வேண்டும் என்றும் கூறினார்.

பாடல் - 85

எனையறியாப் பருவத்தே ஆண்டு கொண்ட
 என்னரசே என்கருவே இறையே இன்று
 மனையறியாகப் பிழைகருது மகிழ்நன் போல
 மதியறியேன் செய்பிழையை மனத்துட் கொண்டே
 தனையறியா முகத்தவர்போல் இருந்தாய் எந்தாய்
 தடங்கருணைப் பெருங்கடற்குத் தகுமோ கண்டாய்
 அனையறியாச் சிறுகுழவி யாகி இங்கே
 அடிநாயேன் அரற்றுகின்றேன் அந்தோ அந்தோ.

பொழிப்புரை: ஆன்மாவாகிய என்னை, அறியாத, பருவத்திலே, அடிமையாக்கிக்கொண்ட, என் அரசனே, என்னுடைய தேசிகனே, என் தலைவனே, இந்நாளில், மனையாள், அறிவின்றிச் செய்த பிழையை, எண்ணுகின்ற, நாயகனைப்போல, அறிவில்லாதேன், செய்த குற்றத்தை, திருவுளத்தில், எண்ணிக்கொண்டு, அறிமுகமில்லாதவர்போல, இருந்தனை, என் தந்தையே, பெரிய கடல்போன்ற உனது பெரிய கருணைக்கு, இது பொருந்துவதாமோ இவ்வுலகிலே, நாயகனைய அடியேன், தாயை அறியாத, சிறிய சிசுவையொத்து, ஐயோ, ஐயோ, அழுகின்றேன்.

குறிப்புரை: உடலுடன் ஒற்றுமை யுற்ற உயிர் வேறு, உடல் வேறு எனப் பிரித்தறியாத இளம் பருவத்தில் தன் உடல் பொருள் ஆவியுங் கைக்கொண்டு, தனையடிமை கொண்டு, அருள் நெறியிலே நின்று பயில நிறுவி ஆண்டு கொண்டான் என்றார். அஞ்ஞான இருளை ஞானவொளியால் போக்கியருளி தனது பெருஞ் தலைவனாக விளங்குகிறான் என்றார். தன்னை இளம் பருவத்தில் ஆண்டு கொண்டிருந்தும், அறியாமையாற் செய்த பிழையைக் கருதி அருளாதிருத்தல், அறிமுகமில்லாதவரிடத்துக் கண்ணோட்டமின்மை போலத் தோன்றலின், இது பொருந்துமோ என்றார்.

பாடல் - 86

தீவினைநல் வினையெனும்வன் கயிற்றால் இந்தச்
 சீவர்களை ஆட்டுகின்ற தேவே நாயேன்
 ஏவினைநேர் கண்மடவார் மையற் பேயால்
 இடருழந்தும் சலிப்பின்றி என்னே பின்னும்
 நாவினைஎன் பால்வருந்திக் கரண்டு கின்ற
 நாய்க்கும்நகை தோன்றநின்று நயக்கின் றேனான்
 ஆவினைவிட் டெருதுகறத் திடுவான் செல்லும்
 அறிவிலிக்கும் அறிவிலியேன் ஆன வாறே.

பொழிப்புரை: பாவமும், புண்ணியமும், என்னப்பட்ட, வலிய கயிற்றினாலே, இங்குள்ள மன்னுயிர்த் தீரள்களை, வினைப்பயன்களை நுகர்வதன் பொருட்டு அசைக்கின்ற, தேவனே, இழிந்த நாயகனையேன், அம்பை, ஓக்கும், விழிகளை புடைய, மாதர்கள் மேல் வைத்த, ஆசையாகிய பேயினால், துன்பமுற்றும், சலித்தலில்லாமல், இஃது என்னை, மேலும், எலும்பினை, நாவினால், பிரயாசைப்பட்டு, பற்களிற் கறண்டுகின்ற நாய்க்கும், சிரிப்புத் தோன்றும்படி நின்று, துன்பத்துக்கிடமான மாதர் போகத்தை விரும்புகின்றேன், யான், பசுவை, கறவாது விடுத்து, எருதினை, பால் கறக்கும்பொருட்டு, போகின்ற, அறிவற்ற மூடனிலும் சிறந்த, அவிவேகி, ஆயினேன்.

குறிப்புரை: மகாதேவன் பிரபஞ்சமாகிய நாடகத்தில் இருவினைக்கயிற்றால் சீவர்களைக் கட்டி யூட்டுகின்ற சூத்தரனாகி என்றார். மாதர் கண் மோகத்தினால் சிறிதளவுஞ் சுகமில்லது எனவும், நாவினால் வருந்தி என்பைக் கடித்துச் சுவைத்து சாரத்தை நுகர்ந்ததுபோல நினைத்து மகிழும் நாய்க்குஞ் சிரிப்புண்டாக, அம்மாதர் போகத்திற் சிறிதும் வெறுப்பின்றி மீட்டும் விரும்புகின்ற என் செய்கை யிருந்தவாறு என்ன புதுமையுடைத்து எனவும் கூறினார். பாலைச் சுரந்து கறந்து கொள்ளத் தரும் பசுவைப் போன்று ஞானமிர்த்தத்தை எமக்கருள நீ இருக்கவும், நின்னிடத்தில் பெறுவதொழிந்து, காளையெருதைப் பால் கறக்கப் புகுவார் போன்று துன்பம் நிரம்பிய சிற்றின்ப போகத்துக்கிடனாகிய மாதர்மேல் மையலடைந்த மூடசிகாமணியாகினேன் என்றார்.

பாடல் - 87

எம்பெருமான் நினைவியை யாட் டென்சொல் கேன்நான்
 ஏதுமறி யாச்சிறியேன் எனைத்தான் இங்கே
 செம்புனலால் குழைத்தபுலால் சுவர்கூழ் பொத்தைச்
 சிறுவீட்டில் இருட்டறையில் சிறைசெய் தந்தோ
 கம்பமுறப் பசித்தழலுங் கொளுந்த அந்தக்
 கரணமுதல் பொறிபுலப்பேய் கவர்ந்து சூழ்ந்து
 வம்பியற்றக் காமாதி அரட்டர் எல்லாம்
 மடிபிடித்து வருத்தவென்றோ வளர்த்தாய் எந்தாய்.

பொழிப்புரை: எமது பெருமானே, நினது, விளையாடலை, என்னென வியந்துரைப்பேன், அடியேன், அறியத்தக்கதொரு பொருளும், தெரியாத, சிறியனேன், அடியேனை, இவ்வுலகிலே, இரத்தத்தால், ஒன்று படும்படி குழைத்து, புலாலினாலாகிய சுவரால், சூழப்பெற்ற, நவத்துவாரமுடைய, சிறிய வீட்டிலே, இருண்ட அறைக்குள், அடைத்து வைத்து, ஐயோ, நடுக்க முற, பசியாகிய தீயும், கூட, அந்தக் கரண முதலாக உள்ள, ஐம் பொறிகளும், ஐம்புலன்களுமாகிய, பேய்கள், என் போதுப் பொருளைக் கிரகித்துக் கொண்டு, என்னைச் சூழ்ந்திருந்து, இடர்களைச் செய்ய, காம முதலாயுள்ள, குறுநில மன்னரெல்லாம், வருத்தும் பொருட்டோ, என் தந்தையே, என்னை வளர்த்தனை சொல்லியருள்.

குறிப்புரை: சீவகோடிகளின் பொருட்டு பஞ்ச கிருத்தியங்களைச் செய்யுங்கால் சிறிதும் உழைப்பின்றிச் சங்கற்பத்தினால் எளிதாகச் செய்யவல்ல பெருமான் மகாதேவன் என்றார். இச்சரீரம் இல்லிக்குடம் போலச் சிறிய மூன்றரைக்கோடி யுரோமத்துவாரத்துடன் நவத்துவாரமும் உடையதாய் குருதியும் புலாலும் பிற தாதுக்களும் நிரம்பிய சிறுகூடல் என்றார். குற்றவாளிகள் சுதந்தர ஈனராய்ச் சிறையில் வைக்கப்படுதல் போல சீவன் இருவினைக்கு ஈடான இருவகை போகங்களையும் துய்க்கும் வண்ணம் புன்மலக்குரம்பையில் அடைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது என்றார். அந்தக் கரணங்களும், பொறி புலன்களும் சீவான்மாவைத் தம்வயப்பகுதி மதியிழந்து திரிந்து சுழலுமாறு செய்யும் பேயியல்புடையன. இக்கருவிகள் வருத்தித் திருவடிக்கு நான் ஆளாகாவண்ணம் தடுக்கும் பொருட்டு என்னை வளர்ப்பது நின் கருணைக்கு அழகன்று என்றார்.

பாடல் - 88

அம்பரத்தே ஆனந்த வடிவால் என்றும்
 ஆடுகின்ற மாமணியே அரேசே நாயேன்
 இம்பரத்தம் எனும்உலக நடையில் அந்தோ
 இடருழந்தேன் பன்னெறியில் எனைஇ முத்தே
 பம்பரத்தின் ஆடிஅலைப் படுத்தும் இந்தப்
 பாவிமனம் எனக்குவயப் படுவ தில்லை
 கொம்பரற்ற இளங்கோடிபோல் தளர்ந்தேன் என்னைக்
 குறிக்கொள்ளக் கருதுதியோ குறித்தி டாயோ.

பொழிப்புரை: சிதாகாசத்திலே, பேரின் பவருவத்தினை யுடைமையால், அனவரதம், நடமிடுகின்ற, அழகிய நடராச மாணிக்கமே, எமது தலைவனே, நாயை யனையேன், இப்பூதலத்தார், அருநெறி யல்லது வழி யெனப்படும், குவல்ய மார்க்கத்தில், ஐயோ, துன்புற்றேன், என்னை, பல துறைகளில், இழுத்துச் சென்ற, சிறுவர் கைப் பம்பரத்தைப் போல, ஆடலுற்று, அலையச் செய்கிற, இந்த மனமாகிய பாவி, கொழு கொம்பு அல்லது பற்றுக்கோடு இழந்த, இளைய கொடியைப் போல, தளர்ச்சியுற்றேன், அடியேனை, உன் அடியெனன்று இலக்குவைக்க, எண்ணுவாயோ, அல்லது குறிக் கொள்ளக் கருதமாட்டாயோ கூறியருள்.

குறிப்புரை: மனம் பலவகைச் சிற்றின்ப நெறிகளில் செல்லும்போது பம்பரத்தைப் போல ஆடி அறிவைத் தன்பின்னர்தொடர இழுந்துப்போந்து அலையச் செய்கிறது. எனக்கு ஆதாரமாகிய திருவருள் அடியனாகத் தன்னை குறிக்கொள்ளாத வழி உய்யும் வகையின்று எனவுங் கூறினார். பஞ்சகிருத்திய நாடகத்தை அனாதி தொட்டு உடையவன் மகாதேவன் என்றார். உலக நடை இறத்தல் பிறத்தல்களுக்கு ஏதுவாக பாசாடவி (பாசக்காடு) என்றார்.

பாடல் - 89

கண்ணுடைய நுதற்கரும்பே மன்றில் ஆடும்
காரணகா ரியங்கடந்த கடவு ளேநீன்
தண்ணுடைய மலரடிக்கோர் சிறிதும்அன்பு
சார்ந்தேனோ செம்மரம்போல் தணிந்த நெஞ்சேன்
பெண்ணுடைய மயலாலே சூழல்கின் றேன்என்
பேதைமையை என்புகல்வேன் பேய னேனைப்
புண்ணுடைய புழுவிரும்பும் புள்ளென் கேனோ
புலைவிழைந்து நிலைவெறுத்தேன் புலைய னேனே.

பொழிப்புரை: கண் படைத்த, நெற்றியை யுடைய, கரும்பை யொப்பவனே, சிற்சபையில், நடமிடுகின்ற, காரணகாரிய மிரண்டையும், நீத்த, தெய்வமே, உனது, குளிர்ச்சியுடைய, மலர் போலுந் திருவடிக்கு, ஒரு சிற்றளவும், அன்பு பொருந்தினேனோ, தழைத்த அல்லது பருத்துள்ள, மனத்தினனாகியுள்ளேன், பெண்ணாசையாலே, உழல்கின்றேன், எனது, அறிவின்மையை, யாதென்று கூறுவேன், பேய் அனைய என்னை, புறத்தே இரணமுடைய கிருமியை, தின்ன இச்சிக்கின்ற, பறவை யென்று சொல்லுகேனோ, புலைத்தன்மையை, வேண்டி, நிற்குநிலையை, இகழ்ந்தேன், புலைத்தொழிலுடையேன்,

குறிப்புரை: பிரபஞ்சமாகிய காரியத்தையும் அதன் காரணத்தையுங் கடந்தவன் கடவுள் என்றார். திருவடிக்குச் சிறிதும் அன்பு செய்யாமை கருதித் தன்னைத் தானிகழுமாபோல் ஓரறிவுடைய மரமெனப் பருத்த மனத்தேன் என்றார். அல்குல் புண்ணுடைய புழுவனைய மடவாரை விரும்பும் பறவையனையேன் என்றார். தனது நல்லொழுக்கத்துக்கு ஆகாதது ஒன்றைக் காதலிப்பதும் தனக்குக் கேடு தருவதனைக் கைக்கொண்டு பெறுதற்கரிய சிவப்பிரசாதமாகிய ஆக்கந் தருவதனைக் கை விடுதலுமாகிய பேதைமை உடையேன் எனவுங் கூறினார்.

பாடல் - 90

பொன்னுடையார் இடம்புகவோ அவர்கட் கேற்கப்
பொய்ம்மொழிகள் புகன்றிடவோ பொதிபோல் இந்தக்
கொன்னுடையா உடல்பருக்கப் பசிக்குச் சோறு
கொடுக்கவோ குளிர்க்காடை கொளவோ வஞ்ச
மின்னிடையார் முடைச்சிறுநீர்க் குழிக்கண் அந்தோ
வீழ்ந்திடவோ தாழ்ந்திளைத்து விழிக்க வோதான்
என்னுடையாய் என்னுடையாய் என்னை இங்கே
எடுத்துவளர்த் தனைஅறியேன் என்சொல் வேனே.

பொழிப்புரை: செல்வ முடையார் வசிக்கும் மாளிகையுள், செல்லவோ, அச்செல்வர்கட்கு, பொருந்தும்படி, பொய்ப் புகழ்மொழிகளை, சொல்லவோ, பொதி போலவும், பயனில்லா, உடலானது, வேலமரம் போலவும், தூலிக்க, பசினோயாற்றுதற்கு, உணவை, உண்டவோ, குளிரை நீக்குதற்கு, வஸ்திர முடுக்கவோ, கொடுமையுடைய, மின்னைப்போலும் இடையுடைய மடவார்கள், நாற்றமுடைய, சிறு நீர் பாயும், அல்குற் குழியில், ஐயோ, வீழ்வோ, (அதனால்) தாழ்மையடைந்து, மெலிந்து, மயங்கித் தியங்கவோ, என்னை யுடையவனே, அடியேனை, இவ்வுலகிலே, ஆணவக் கருவறையினின்றும் தூக்கி வெளிவிட்டு, வளர்த்தாய், திருவுள்ளக் கருத்தை அறிகிலேன், ஏழையேன் என்னிசைக்கவல்லேன்?

குறிப்புரை: மகாதேவர் கேவலாவத்தையில் நின்ற சீவனாகிய அணுவைத் தனது பேரருளால் சகலாவத்தைக்குக் கொணர்ந்து தனு கரண புவன போகங்களைத் தந்து வளர்த்தல், சீவன் அவரை அடைந்து அவர் மெய்ப்புகழைப்பாடி சித்தி முத்திகளைப் பெற்று பேரின்ப பெருவாழ்வில் வாழ்வதற்கேயாகும். அதனைவிடுத்து செல்வர்களை யடைந்து மானிடம்பாடி அழிவுற்று உண்டு உடுத்து மரதர்மையவிலேயே காலங்கழிப்பதற்காக அன்று என்பதைத் தெளிவுபடுத்தினார் இங்கு.

பாடல் - 91

வருகணத்து வாழ்த்திடுமோ விழுமோ இந்த
 மலக்கூடென் றறிஞரெலாம் வருந்தக் கேட்டும்
 அருகணைத்துக் கொளப்பெண்பேய் எங்கே மேட்டுக்
 கடைத்திடவெண் சோறெங்கே ஆடை யெங்கே
 இருகணுக்கு வியப்பெங்கே வசதி யான
 இடமெங்கே என்றுதிரிந் திளைத்தேன் அல்லால்
 ஒருகணத்தும் உனைநினைந்த துண்டோ என்னை
 உடையானே எவ்வகைநான் உய்யு மாறே.

பொழிப்புரை: அடுத்த கணப்போதில், இந்த, மலம் நிரம்பிய சாரம், வாழ நிற்குமோ, இறக்குமோ, என்று, அறிவுடையோ ரெல்லாரும், விசனமுற்றழ, கேட்டிருந்தும், பக்கத்தில், ஆலிங்கனஞ் செய்வதற்கு, பெண்ணாகிய பேய் எங்குள்ள தெனவும், வயிற்றினுக்கு, துறுத்தற்கு, வெண்மையாகிய அன்னம், எங்கு கிடைக்கும் எனவும், உடுத்திக்கொள்ள வத்திரம் எங்கு கிடைக்கு மெனவும், இரண்டு நேத்திரங்களுக்கும், அதிசயக் காட்சிகள், எவ்விடத்து நிகழ்வன எனவும், வசிப்பதற்கு இரமியமான, தலம் எங்குள்ளதெனவும், தேடி யலைந்து, மெலித்தேன் அல்லது, ஒரு கணப்போதிலேனும், உன்னைத் தியானித்த துண்டோ, அடியேனை, அடிமையாக வுடைய பெருமானே, அடியேன், மேம்படும் கதியடையுமாறு, எவ்வாறு?

குறிப்புரை: அநித்திய வுலக போகங்களை விரும்பாது நித்தியமான சிவபோகம் ஒன்றையே விரும்பி முயலும் பெரியாரனைவரும் இம்மல தேகத்தின் நிலையாமையை நினைத்து வருத்துவர் எனவும், யான் அவ்வறிஞரைப்போல நித்தியமான சிவபோக வேட்கையுற்று முயலாமல் பெண்பேய் எங்குளது எனவும், சோறு, ஆடை, கண்ணுக்கினிய காட்சி, வாச ரம்யமான மாளிகை யெங்குளதெனவும் தேடித் திரிந்து இளைத்த அவிவேகியாயினேன் எனவும், நித்திய வீட்டை வழங்கு முதல்வனைச் சிறிதும் நினையாதவர் எங்ஙனமுய்வது எனவுங் கூறினார்.

பாடல் - 92

பொன்மலையோ சிறிதெனப்பே ராசை பொங்கிப்
 புவிநடையில் பற்பலகால் போந்து போந்து
 நென்மலையோ நிதிமலையோ என்று தேடி
 நிலைகுலைந்த தன்றிஉனை நினைந்து நேடி
 மன்மலையோ மாமணியோ மருந்தோ என்று
 வழுத்தியதே இல்லைஇந்த வஞ்ச நெஞ்சம்
 கன்மலையோ இரும்போசெம் மரமோ பாரைக்
 கருங்கல்லோ பராய்முருட்டுக் கட்டை யேயோ.

பொழிப்புரை: மகாமேருவோ, (அகல நீளங்களாற்) சிறியதென்னுமாறு, பேராசை யதிகரிக்கப் பெற்று, உலக நடையில், அனந்தந்தரம், சென்று சென்று, நெல் மலையளவினதோ (என்றும்), திரவியம் மலையள வினதோவென்றும், சம்பாதித்து, நிற்குந் தவநிலை குலையப் பெற்றதல்லது, உன்னை, (அடையுமாறு) தியானித்து, இறைவன் எங்குளானென்று தேடி, நிலை பெற்ற அசலப்பொருளோ, பெறுதற்கரிய மாணிக்கமோ, பிணி தீர்க்கவல்ல மருந்தோ வென்று, துதித்தது சிறிதும் இல்லை, (இத்தன்மையுடைய) இந்த, வஞ்சத்தையுடைய, என் மனமானது, (உருகாதவயிரக்) கல்லினாலாகிய மலையொப்பதோ, இரும்பை யொப்பதோ, திண்ணிய செம்மர மொப்பதோ, கற்குரங்கத்துள் வலிய கருங்கல்லையொப்பதோ, விறகுக்காவதொரு கட்டையன்னதோ, நீ பார்த்தருளுக.

குறிப்புரை: ஆசைக்கோர் அளவில்லை எனவும்; பொருளீட்டுமுயற்சியில் அடிக்கடி சஞ்சரித்தேன் எனவும், உணவும் பொருளும் மிகத் தேடினேன் எனவும், பகிர்முக நோக்கினால் அகமுகத் தவநிலை கெட்டதெனவும், உன்னை நினைத்து வாழ்த்த மறந்தேன் எனவும் கூறினார். என் வன்மனத்தை நன் மனமாம்படி கண்ணோக்கஞ் செய்தருள் என மகாதேவரை இரந்தார்.

பாடல் - 93

தம்மைமறந் தருளமுதம் உண்டு தேக்கும்
 தகையுடையார் திருக்கூட்டம் சார்ந்து நாயேன்
 வெம்மையெலாம் தவிர்ந்துமனங் குளிரக் கேள்வி
 விருந்தருந்தி மெய்யறிவாம் வீட்டில் என்றும்
 செம்மையெலாம் தரும்மௌன அணைமேற் கொண்டு
 செறிஇரவு பகலொன்றும் தெரியா வண்ணம்
 இம்மையிலே எம்மையினும் காணாச் சுத்த
 இன்பநிலை அடைவேனோ ஏழை யேனே.

பொழிப்புரை: அறிவாகிய தம்மை நினைப்பதொழிந்து, அருளாகிய அமுதத்தைப்பருகி, உள்ள நிறைவுள்ள, பெருமையுடைய சாதுக்கள், சிறந்த சங்கத்தையடைந்து, நாயையனையேன், சன்ன மரணத் துன்பக் கொதிப்பு முழுவதும், உள்ளம், சாந்தமுற, ஞானநூற் சிரவணமாகிய, செவியினுணவைப் புசித்து, மெய்யுணர்வாகிய, மோக்க வீட்டின்கண், எப்போதும், பெருமை முழுதும் தரவல்ல, மவுனமாகிய அமளியின் சயனித்து, நெருங்கிய, கேவலமாகிய இரவும், சகலமாகிய பகலும், ஒரு சிறிதுந்தோன்றாத வண்ணம், இப்பிறப்பிலே, முன்னர் கழிந்த பிறவிகளுள்ளொன்றன் கண்ணும், கண்டறியாத, பந்த நீங்கிய முத்திக்குரிய, பேரின்ப அனுபவமுள்ள சாக்கிராதீத நிலையை, எளியேன், பெறுவேனோ?

குறிப்புரை: சர்வ பரிபூரண அகண்டத்துவமான சச்சிதானந்த சிவம் ஒன்றையே நினைத்து, தம்மை அச் சிவத்தின் வேறானதொரு முதல் என எண்ணியிருந்த போதத்தை யொழித்தவர்கள், எங்கும் அருள் விளக்கத்தையே கண்டு, அருள் பூரணத்தினோடு நிறைந்து, அருட்பெருமை அடைந்திருப்பர். அன்னோர் சங்கமே சாதுக்கள் சங்கம். அச்சங்கத்தைச் சார்தலால் துர்ச்சங்க நிவர்த்தி உண்டு, பிறவி வெப்பம் நீங்கிச் சாந்தி எய்துவர், அவர்களோடு ஆன்ம விசாரம் செய்து, செவியமுதருந்தி, மௌனமாகிய மலரணைமேல் சயனிப்பர். நினைப்பு மறப்புமாகிய சகல கேவலங்கள் அங்குத் தாக்காது கழிந்தபல கீழ்ப்பிறவிகளில் எய்த ஒண்ணாத சுத்தவின்ப ஆனுபவ நிலையை இம்மானிடசன்னத்தில் அடையவேண்டும் எனவும், இப்பிறவி தப்பினால் எப்பிறவி வாய்க்குமோ எனவும் கூறினார்.

பாடல் - 94

அடியனேன் பிழையனைத்தும் பொறுத்தாட் கொண்ட
 அருட்கடலே மன்றோங்கும் அரசே இந்நாள்
 கொடியனேன் செய்பிழையைத் திருவுள் ளத்தே
 கொள்ளுதியோ கொண்டுசூலங் குறிப்ப துண்டோ
 நெடியனே முதற்கடவுட் சமுகத் தோர்தம்
 நெடும்பிழைகள் ஆயிரமும் பொறுத்து மாயை
 ஓடியநேர் நின்றபெருங் கருணை வள்ளல்
 எனமறைகள் ஓதுவதிங் குனைத்தா னன்றே.

பொழிப்புரை: அடியேனுடைய, தவறுகள் முழுவதும், மன்னித்து, அடிமையாக்கிக் கொண்ட, கிருபா சமுத்திரமே, ஞானவெளியில், மாட்சிமை பெற்றுள்ள, தலைவனே, இக்காலத்தில், கொடியேன், செய்த குற்றங்களை, மனத்தின்கண், தவறாக மதித்திருவாயோ, ஒரு பெண்ணை மனைவியாக மணந்த பின்பு, அவள் குலத்தின் தாழ்வைக் குறிப்பது உலகர் ஆசாரத்தினுள்ளதோ, மானீவன் முதலாகிய தேவகணத்தாருடைய பெரிய குற்றங்கள், ஆயிரக் கணக்கான பலவற்றையும், பொறுத்தருளி, மாயையானது, அற்றுப்போன வளவில், பிரத்தியக்க தரிசனந் தந்த, பெருமையுடைய அருள் வள்ளல் எனபேதங்கள் புகழ்ந்து சொல்வது, இப்புவியில், உன்னையன்றோ?

குறிப்புரை: மகாதேவரை நோக்கி “அன்று என் பிழைபொறுத்து ஆண்ட நீ இன்று என் பிழையைக் கருதி முனிதல் உலகவழக்கிற்கு மாறுபட்டது. அறிவாலும் அதிகாரத்தாலும், வல்லபத்தாலும், பதவிகளாலும் உயர்ந்ததேவ சமுகத்தோர் பிழைகளெல்லாம் பொறுத்தருளி அவரை மயக்கிய மாயா மயக்கம் நீங்கக் காட்சி தந்தருளிய கருணை வள்ளலென வேதங்கள் புகழ்ந்து பேசுவது உன்னையே அன்றோ. அறிவிலியும், உன் அதிகாரத்து அமைந்து நடப்பவனும், எளியனுமாகிய என் பிழையை மன்னித்து என்னை மயக்கும் ஆணவ காமிய மாயா மல மயக்கங்கள் அற சேவை தந்தருளல் ஆகாதோ” என வினவினார்.

பாடல் - 95

கண்மயக்கும் பேரிருட்டுக் கங்குற் போதில்
 கருத்தறியாச் சிறுவனைஓர் கடுங்கா னத்தே
 உண்மயக்கம் கொளவிடுத்தே ஒருவன் பின்போம்
 ஒருதாய்போல் மாயைஇருள் ஓங்கும் போதின்
 மண்மயக்கம் பெறும்விடயக் காட்டில் அந்தோ
 மதியிலேன் மாழாந்து மயங்க நீதான்
 வண்மையுற்ற நியதியின்பின் என்னை விட்டே
 மறைந்தனையே பரமேநின் வண்மை என்னே.

பொழிப்புரை: கண்களை மயக்குகின்ற, மிக்க விருளையுடைய, இராப்பொழுதில், எண்ணமற்ற, சிறுவனை ஒரு, கொடிய ஆரணியத்திலே, மனந்தடுமாற, தனியனாகவிட்டே, ஒருபுருடன் பின்னே சென்ற, ஒரு மாதாவைப் போல, மாயாமல மயக்கத்தைப் பெற்ற, விடங்கள் நிரம்பிய பாசாடவியிலே, ஐயோ, அறிவிலியாகிய அடியேன், திகைத்து மயங்கும்படி, வளமை பொருந்திய, ஊழ்வினையின் பின், என்னை விடுத்தே, மறைந்தாயே, உன்னுடைய, அருட்பண்பு இதுவோ?

குறிப்புரை: மாயை இருள் ஓங்கிய இரவில், அந்தக்காரணங்களும், விடயங்களும் தாக்கி வருத்த ஊழ்வினையின் பின் என்னை விடுத்து, நினைவைச் சோந்துய்ய நெறி அறியாது தியங்கி மயங்க விட்டு மறைவது பொருந்துவது அன்று. மறைந்த நீயே நினை வெளிப்படுத்தி அருட்சேவையளித்துப் புரத்தல் வேண்டும். இன்றெனில் அடியேன் உய்யும் வகை எங்ஙனம் எனத் தன் மாட்டாமையையும் சுதந்தர வீணத்தையும் முறையிட்டார்.

பாடல் - 96

நற்றாயும் பிழைகுறிக்கக் கண்டோம் இந்த
 நானிலத்தே மற்றவாயார் நாடார் வீணே
 பற்றாயும் அவர்தமைநாம் பற்றோம் பற்றில்
 பற்றாத பற்றுடையார் பற்றி உள்ளே
 உற்றாயுஞ் சிவபெருமான் கருணை ஒன்றே
 உறுபிழைகள் எத்துணையும் பொறுப்ப தென்னுன்
 பொற்றாளை விரும்பியது மன்று ளாடும்
 பொருளேஎன் பிழையனைத்தும் பொறுக்க வன்றே.

பொழிப்புரை: ஈன்றெடுத்தமாதாவும், இந்தவுலகின் கண், பிழை குறிக்க கண்டோம் மக்கள் செய்யும் பிழைகளைக் கவனிக்கப் பார்த்தோம் பின் யாவர் பிழைகளைக் குறியாதவர்? வீணாக, அதகையோரை, பற்றுக்கோடாகவும், பிடிக்க மாட்டோம், பிரபஞ்சப்பற்றினுள் கூடியிருந்தும், அவை தம்மைத்தாக்காத, பற்றினையுடையார், உயிர்களைப் பற்றி நின்றே, உள்ளே உள்ளங்களை தோறும், அன்பரது குணங்களை ஆராய்கின்ற, சிவபதியின் திருவருள் ஒன்றே, மிக்க குற்றங்கள், எவ்வளவும், மன்னித் தருள்வதென்று, உனது, பொன் போலுந் திருவடிகளை, நேசித்தது, சிற்சபையுள், நிருத்தம் செய்கின்ற, நடராச குருமணியே, என்பிழைகள் முழுதும் மன்னித்தருளவன்றோ?

குறிப்புரை: “நற்றாய் முதலாகவுள்ள உலகத்தவர்பால்லாம் நாம் எவ்வளவு அன்பு செய்யினும் அவர் பிழைகாணும் இயல்பினராய் வெறுப்பர். உயிர்க்குயிராகிய சிவபிரான் திருவருளே அன்பர் செய்யும் பிழையைப் பாராட்டாத பெருங்கருணையதெனனத் திருவடிக்கு யான் அன்பு செய்யப் புகுந்தனன்” என விண்ணப்பஞ் செய்து மன்றுளாடும் நடன நாயகனைப் பிரார்த்தித்தார்.

பாடல் - 97

எண்ணியநம் எண்ணமெலாம் முடிப்பான் மன்றுள்
 எம்பெருமான் என்றுமகிழ்ந் திறுமாந் திங்கே
 நண்ணியமற் றையர்தம்மை உறாமை பேசி
 நன்குமதி யாதிருந்த நாயி னேனைத்
 தண்ணியநல் அருட்கடலே மன்றில் இன்பத்
 தாண்டவஞ்செய் கின்றபெருந் தகையே எங்கள்
 புண்ணியனே பிழைகுறித்து விடுத்தி யாயில்
 பொய்யனேன் எங்குற்றென் புரிவேன் அந்தோ.

பொழிப்புரை: சிற்சபையின் மேவும், எமது கடவுள், கருதிய, நமது கருத்து முற்றும், முடித்தருள்வானென்று, களித்து, தருக்குற்று, இப்புவியிலே, பொருந்தி வாழ்கிற, பிறமனிதர்களை, இழிவு கூறி, நன்றாக மதித்தலின்றி, இருந்த, நாய் அணைய என்னை, குளிர்ந்த, நல்ல கருணாம்பதியே, வெளியில், திருக்கூத்தாடுகின்ற, பெருமைக் குணமுடைய நடராச மூர்த்தியே, எம்முடைய, தரும சொரூபியே, என் பிழையை நோக்கி, விடுத்தியியேல், கை விடுவாயெனில், பொய்ந்நடையடையேன், எவ்விடஞ் சென்று, யாது செய்வேன்? அந்தோ!

குறிப்புரை: எல்லாஞ் செய்யவல்ல சிவபெருமான் ஒருவர் நீங்கலாக ஏனையவரைப் பொருளாக மதியாதிகழ்ந்த என் பிழையைக் குறித்துக் கைவிடுதி என்னில், எங்குச் சென்று பொய்யனேன் என்செய்வேன் என்றவாற்றால் பிழைகள் அனைத்தும் பொருத்தருளிக் கைவிடாமல் ஆண்டுகொண்டு என் எண்ணங்களை முடித்தருள வேண்டும் என மகாதேவருக்கு விண்ணப்பஞ் செய்தார் இங்கு.

பாடல் - 98

அன்பர்திரு வுளங்கோபி லாகக்கொண்டே
 அற்புதச்சிற் சபையோங்கும் அரசே இங்கு
 வன்பரிடைச் சிறியேனை மயங்க வைத்து
 மறைந்தனையே ஆனந்த வடிவோய் நின்னைத்
 துன்பவடி வுடைப்பிறரில் பிரித்து மேலோர்
 தூரியடி வினென்று சொன்ன வெல்லாம்
 இன்பவடி வடைந்தன்றே எந்தாய் அந்தோ
 என்னளவென் சொல்கேனிவ் வேழை யேனே.

பொழிப்புரை: அடியாருடைய அழகிய மனத்தை, ஆலயமாக்கிக் கொண்டு, அதிசயமுடைய, சிற்சபையினுள் விளங்குகின்ற, நடராசனே, ஆனந்த சொரூப முடையவனே, இவ்வுலகில், மனக்கடுமை யுடையோரிடத்தில், மயங்கும்படி, சிறியேனை தங்கியிருக்க விட்டு, திருவுருவங்கரந்தாயே, உன்னை, துக்கத்துக்கேதுவான சகல வடிவுடைய, மற்றையோர், தூரிய மூர்த்தியென்றும், சொன்ன சொற்கள் முழுவதும், ஆனந்த சொரூபத்தையடைந்த போதல்லவோ? எந்தாய்! அந்தோ இவ் ஏழையேனாகிய, இந்த வெளியேன், என்னுபவ அளவிற்கு, யாது சொல்வேன்?

குறிப்புரை: திருச்சிற்றம்பலத்தரசாகி எவ்விடத்தும் அடியார் உள்ளத்தும் கோயில் கொண்ட மகாதேவர் தன்னை உண்மை அடியர் திருக்கூட்டத்திற் சேர்த்து வைத்துத் தெளிவடையச் செய்யாது ஒளித்தார் எனவும், பிரமன் விட்டுணு முதலிய தேவர்கள் துன்ப வடிவுடைய தேவரென மேலோர் கருதி அவர்களின்று நின்னைத் தூரிய சொரூபி என பிரித்தது தம் அனுபவத்தில் இன்பவடிவம் அடைந்தன்றோ. எனக்கு அவ்வின்ப அனுபவம் அருளுவையாயின் யானும் கூறுவன் என்று பிரார்த்தித்தார்.

பாடல் - 99

புற்றோங்கும் அரவமெல்லாம் பணியாக் கொண்டு
 பொன்மேனி தனில்அணிந்த பொருளே மாயை
 உற்றோங்கும் வஞ்சமனக் கள்வ னேனை
 உளங்கொண்டு பணிகொள்வ துனக்கே ஒக்கும்
 மற்றோங்கும் அவரெல்லாம் பெருமை வேண்டும்
 வன்மனத்தர் எனைவேண்டார் வள்ள லேநான்
 கற்றோங்கும் அறிவறியேன் பலவாச் சொல்லும்
 கருத்தறியேன் எனக்கருளக் கருது வாயே.

பொழிப்புரை: புற்றிலுள்ள, பாம்புகள் எல்லாவற்றையும், ஆபரணமாகக் கொண்டு, பொன்னொக்குந் திருமேனிமேல், தரித்த, கடவுளே, மாயை பொருந்தி வளர்கின்ற, கொடுமை யுடைய, கள்ள மனத்தை யுடைய வென்னை, உள்ளத்து இரக்கமுற்று, அடிமை கொள்வது, உனக்கே பொருந்துவதாம், உயர்வுடைய மற்றத் தேவர்களாயினோர், பெருமையை விரும்புகின்ற வலியமனசுடையவர்கள், அடியேனை விரும்பார்கள், வரையாது கொடுக்கும் கொடையாளனே, யான், பல கல்வி நூல்களைப் படித்துயர்ந்த, ஞானமில்லேன், பலவிதங்களாக எடுத்துக் கூறும், கருத்தமைந் துரைக்கும் வல்லபமில்லேன், எனக்குக் கிருபை செய்யும் வண்ணம், திருவுள்ளங் கொண்டருளுக.

குறிப்புரை: தீயகுணமும் நஞ்சும் உடைய நாகத்தை அணிகலமாக நீ தரித்துக் கொண்டருளும் தன்மையால் அகத்து வஞ்சம் உடைய என்னை ஆளத்தக்கவன் நீயே எனவும் இந்திரராதி தேவரெல்லாம் பெருமை பாராட்டும் இயல்பினராதலின் என் சிறுமை கண்டு என்னை விரும்பார் எனவும் கூறினார். ஞான நூல்களைக் கற்கும் அறிவில்லாத என்னைப் பணிகொண்டருளல் வேண்டும் எனவுங் கூறினார்.

பாடல் - 100

அருளுடைய பரம்பொருளே மன்றி லாடும்
 ஆனந்தப் பெருவாழ்வே அன்பு னோர்தம்
 தெருளுடைய உளமுமுதும் கோயில் கொண்ட
 சிவமேமெய் அறிவுருவாம் தெய்வமேஇம்
 மருளுடைய மனப்பேதை நாயி னேன்செய்
 வன்பிழையைச் சிறிதேனும் மதித்தி யாயில்
 இருளுடைய பவக்கடல்விட் டேநேன் என்னை
 ஏற்றுவதற் கெண்ணுகஎன் இன்பத் தேவே.

பொழிப்புரை: எல்லோர்க்கும் பாசத்தளையை யறுக்க அருளை உடைய, மேலாகிய பொருளே, சிதம்பரத்தில், ஆடும் நடம்புரியும், பேரின்பத்தையுடைய, அகண்டவாழ்வையுடையவனே, அன்பு உள்ளவர்களுடைய, தெளிவு படைத்த, இருதயமுமுதும், ஆலயமாகக் கொண்ட, சிவமே, சத்திய ஞான ரூபியாகின்ற, கடவுளே, இந்த, பிரபஞ்சமருளையுடைய, மனத்தையுடைய அறிவற்ற, நாயனையேன், செய்கின்ற, கொடிய குற்றத்தை, சிறிய அளவாயினும், நோக்குவாயென்னில், அஞ்ஞானமுடைய பிறவியாகிய சமுத்திரத்தினின்று கரையேற மாட்டேன், எனது, பேரின்ப சொரூபியாகிய மகாதேவனே, அடியேனை, முத்திக்கரை யிலேற்றுவதற்கு, திருவுள்ளஞ் செய்வாயாக.

குறிப்புரை: சூரிய கிரகணம் போல எல்லா உலகிலும் விளங்கி விளக்கும் திருவருளையுடையான் இறைவன் எனவும்; எல்லா உயிர்களும் தனது பஞ்ச கிர்த்திய நாடகத்தின் வழி நின்று ஆடும்படி ஆட்டுவிக்கும் மானந்த அம்பலத்திலாடுகின்ற ஞான நடனானந்த, அகண்ட நித்திய வாழ்வாயுள்ளவன் என்றும், அன்பில்லாரது இருண்ட மனத்தில் எழுந்தருளான் என்றும், அறிவல்லது பிறிதொரு வடிவில்லான் என்றும், என்பிழையைக் குறிப்பதுண்டேல் யான் பிறவிக்கரை நீந்தி முத்திக் கரையேற வழியில்லேன் என்றும், ஆதலின் உய்விக்கத் திருவுளம் புரிக எனவுங் கூறினார்.